

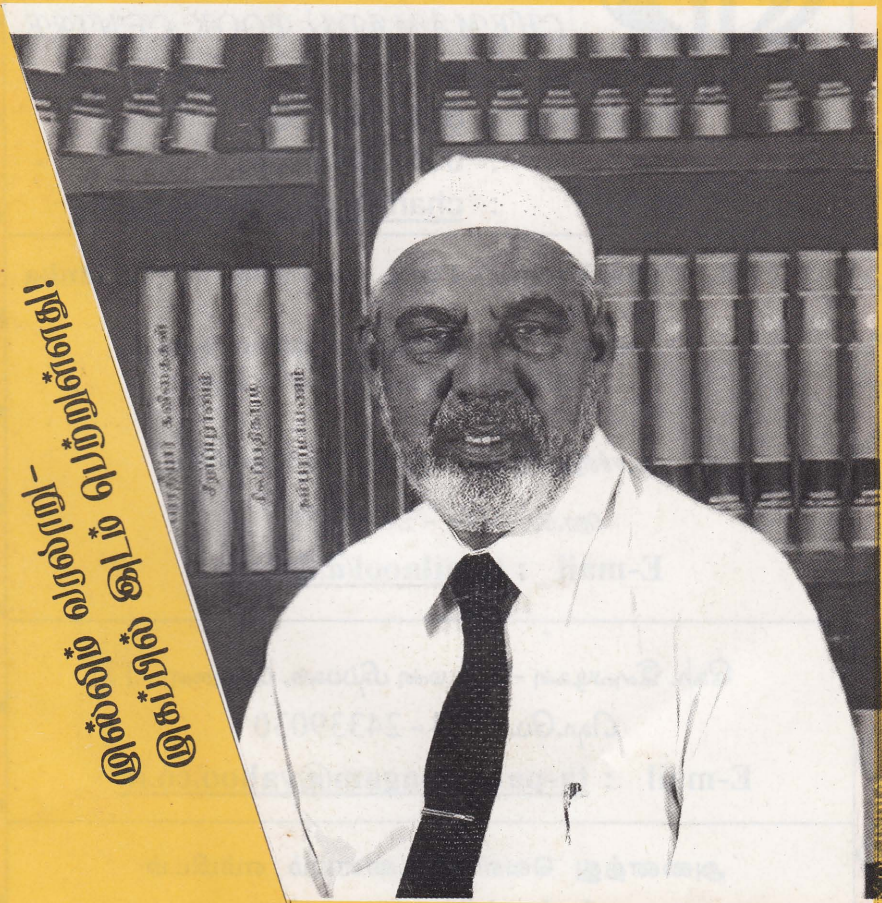
50வது ஆண்டை நோக்கி.....

மல்கை

ஆசிரியர்: **பிடாமிசிக் ஜீலா**

புத்தகங்கள்
- புத்தகங்கள்
- புத்தகங்கள்
- புத்தகங்கள்

இலங்கையில் நூல்கள் விநியோகம், விநியோகம், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி,
பதிப்புத் துறையில் புதியதொரு சகாப்தம்.

அன்புடன் அழைக்கிறது

சேமமடு பொத்தகசாலை
CHEMAMADU BOOK CENTRE

Telephone : 011 - 2472362
Fax : 011 - 2448624
E-mail : chamamadu@yahoo.com

UG 49, 50. People's Park, Colombo - 11. Sri Lanka

தமிழ்நாட்டில் பதிப்புத்துறை, விநியோகத்துறை
முன்னோடிகள். ஏழு முகவர்கள்.

க.சச்சிதானந்தன் - காந்தளம், சிசுவினை - 02.

தொ.மே. : 044 - 28414505

E-mail : tamilnool@data.in

கேள். தி.வெ.கேள் - தி.வெ.கேள் பதிப்பகம், சென்னை - 17.

தொ.மே. : 044 - 24339030

E-mail : ta-pathippagam@yahoo.co.in

அனைத்து வெளியீடுகளையும் எம்மிடம்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மல்லிகை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி ஆதியினைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈன நிலைகண்டு துள்ளுவர்'

உலகப் பாராளுமன்ற வரலாற்றிலேயே, இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் மாத்திரம் தான் ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை விந்து பாராட்டப் பெற்ற பெறுமதி மிக்க சம்பவம் இடம்பெற்றுள்ளது. அங்கு பாராட்டப்பட்ட சஞ்சிகை மல்லிகை. இதனை நாடாளுமன்றப்பதிவேடான ஹன்ஸார்ட் (04.07.2001) பதிவு செய்ததுடன் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக ஆவணப்படுத்தியுள்ளது.

50 - வது ஆண்டை
நோக்கி...
டிசம்பர்
343

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

மல்லிகை அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் வெளிவரும் தொடர் சிற்றேடு மாத்திரம் மல்ல - அது ஓர் ஆரோக்கியமான இலக்கிய இயக்கமுமாகும்.

201/4, Sri Kathiresan St,
Colombo - 13.
Tel : 2320721
mallikaiJeeva@yahoo.com

அடுத்த இதழ் 43- வது ஆண்டு மலர்

மல்லிகையின் 43- வது ஆண்டு மலராக அடுத்த இதழ் புத்தாண்டில் வெளிவர உள்ளது. கவைஞர்கள் மலரைப் பெற்றுக் கொள்ள முன் கூட்டியே ஆவன செய்தல் வேண்டும்.

மலரின் விலை: 200/= ரூபா. தபாற் செலவு 120/= ரூபா. இதைக் கவனத்தில் கொள்வது நல்லது.

ஆண்டுச் சந்தா தபாற் செலவு உட்பட 450/= ரூபா. தனி இதழின் விலை 20/= ரூபாவாகவும் தபாற் செலவு 4 ரூபாவாகவும் இருந்த காலகட்டத்தில் சந்தா தந்து உதவியவர்கள், இதழின் விலை 30/= ரூபாவாகவும் தபாற் செலவு 12/= ரூபாவாகவும் உயர்ந்து விட்ட பின்னரும், தமது பழைய சந்தாவைக் கணக்கிட்டுக் கொண்டே, எம்மைக் குறை கூறுகின்றனர். சிலர் எப்பவோ சந்தாதாரர்களான பின்னரும் தொடர்ந்து 'தமக்கு மல்லிகை கிடைப்பதில்லையே?' எனக் குறைபட்டுக் விசாரிக்கின்றனர்.

இந்த இதழுடன் பலருடைய ஆண்டுச் சந்தாக்கள் முற்றுப் பெற்றுவிட்டன. புதுப் பிக்க வேண்டியது முக்கியம். புதுப்பிக்காதவர்களுக்கு மல்லிகை தொடர்ந்து அனுப்பப்பட மாட்டாது.

தபாலில் மல்லிகையைப் பெற விரும்புபவர்கள் அடுத்த ஆண்டுச் சந்தாவைச் செலுத்தும் போது கவனம் செலுத்துவது நல்லது. ஆண்டுச் சந்தா தபாற் செலவு உட்பட 450/= ரூபா. மலருக்குத் தனியாகப் பணம் செலுத்த வேண்டும்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைப் புனரமைத்தீ- எதிர்காலச் சந்ததியினரிடம் ஒப்படைப்போம்!

- டொமினிக் ஜீவா

பலர் நேரில் சந்திக்கும் போதும், கடிதம் மூலமும் என்னை அடிக்கடி கேட்கும் கேள்வி “முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை இப்படியே விட்டு விடப் போகிறீர்களா? அதைப் புனரமைப்புச் செய்து, அடுத்த தலைமுறையினரிடம் கையளிக்கும் நோக்கம் உங்களில் ஒருவருக்குக் கூட இல்லவே, இல்லையா?” என்பதுதான், அந்த வினாவின் உட்கிடக்கை.

நானும் இதை இத்தனை காலமாக ஆற அடர யோசித்துப் பார்த்தேன். நமக்கென்றொரு சமுதாயப் பொறுப்பு இருக்கின்றது. அன்று முன் நின்று இயங்கியவர்களில் பெரும்பாலோர் மறைந்து போய் விட்டனர். இருப்பவர்களில் அநேகர் புலம் பெயர்ந்து விட்டனர். இருப்பவர்களில் சிலர் என்னைப் போல, சூரியன் சரிந்த பக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள்.

‘நாங்கள் இப்படியே பழம் பெருமை பேசிப் பேசியே காலத்தைக் கடத்திக் கொண்டே போகப் போகின்றோமா?’ என்ற மன ஆதங்கம் என் நெஞ்சில் இல்லாமல் இல்லை.

இன்றைய இந்த ஈழத்து இலக்கியப் பெரும் வளர்ச்சிக்கு அடித்தளம் இட்டதே முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் விடா உழைப்பும் முயற்சியும்தான்.

அந்தத் தீர்க்க தரிசன உழைப்பின் பங்களிப்பைத் தான் இன்று நாம் இலக்கிய அறுவடையாகப் பெற்றுப் பூரித்துப் புளங்காகிதம் அடைகின்றோம்.

அதை மேம்படுத்திச் செறிவுடடி, புது இரத்தம் பாய்ச்சி இந்த மண்ணில் புதிய இலக்கியப் பரம்பரையை உருவாக்கி முன்கொண்டு செல்ல அன்று அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன். உழைத்த நம்மில் பலர்- இன்று உயிருடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நம்மவர்கள்- இதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு, நாட்டின் யுத்தச் சூழ்நிலையைக் காரணம் காட்டி வாழாவிருந்து விட்டோம்.

எனவே, மூத்த எழுத்தாளன் என்கின்ற முறையிலும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை யாழ் மண்ணில் கட்டி வளர்த்தவன் என்கின்ற பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் திரும்பவும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைப் புனரமைக்க வேண்டிய காலத்தின் தேவை என்மீது சுமத்தப் பட்டுள்ளது என்பதை நான் தீர்க்கமாக உணர்ந்து எதிர்காலத்தில் செயலாக்கத்துடன் செயல்படத் தீர்மானித்துள்ளேன். பல இலக்கியத் தோழர்களும் என்னிடம் இதையே எதிர்பார்க்கின்றனர்.

இது சம்பந்தமாகத் தொடர்ந்து இயங்க, முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சியை மனசார நேசிக்கும் இளம் படைப்பாளிகளும், இயங்கி வந்த இலக்கிய நெஞ்சங்களும் என்னுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வெட்ட வெட்டத் தகைக்கும்

ராவுணன் தகையடா, நாங்கள்!

காலைத் தினசரிகளைப் பிரித்தால், சுடுபட்டு மரணம், ஆட்கடத்தல், வெடல் தாக்குதலால் பலர் கூட்டாக மரணம், மரண பயத்தின் காரணமாக மக்கள் ஊரை விட்டு ஊர் ஓடுதல். இப்படியான செய்திகளைப் படித்துப் படித்தே மனம் மரத்துப் போய்விட்டது.

வாழ்வதின் அர்த்தமே புரியாமல், சாதாரண பாமர தமிழ் மக்கள் அப்படியே மிலாந்திப் போய் மனநோய்க்கு ஆட்பட்டு, ஏதோ வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இங்கு பேசினார்கள், அங்கு பேசினார்கள், உலகின் வேறு வேறு நகரங்களில் எங்கெங்கெல்லாமோ தொடர்ந்து தொடர்ந்து தொடர் பேச்சுக்களை நடத்தி முடித்தனர்.

ஆனால், பாதிக்கப்பட்ட பாமரத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு இதுவரை எந்த விடிவுதானும் கிடைத்த பாடாய்த் தெரியவில்லை. அரசியல்வாதிகள் தான் பேசிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்தும் பேசுவார்களாம்.

இந்தப் பெரும் அவலச் சுவை நிரம்பிய தினசரி வாழ்க்கைக்குள், சில அபூர்வமான, ஆரோக்கியமான நிகழ்வுகள் நடந்தேறி வருவதைக் காணும் போது, நெஞ்சில் ஒருவித திருப்தியும், நம்பிக்கையும் ஏற்படத்தான் செய்கின்றது.

கிளிநொச்சியில் தமிழ் மாணவன் ஒருவன் ஒரு சாதனையைத் தொடர்ந்து முடித்துள்ளான்!

ஐந்தாம் வகுப்புப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் அந்த மாணவன் வட மாகாணத்திலேயே முதல்வனாகத் தேறி, ஒரு புதிய சகாப்தத்தையே வன்னி மண்ணிற்கு ஈட்டித் தந்துள்ளான்.

வகுப்புகளுக்கு ஒழுங்காகப் போய் வரக் கூடிய வசதி வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆசிரியர்கள் வரவு இடையிடையே தான் இடம் பெற்றன. அப்படியான கொடும் யுத்தச் சூழ்நிலையில் கூட, வெறும் மண்ணெண்ணெய் அரிக்கன் லாம்பில் இரவிரவாகப் படித்து வந்த அந்த மாணவன், வட மாகாணத்திலேயே முதலாவதாகத் தேறி வந்துள்ளதை இந்த நாட்டுத் தமிழ்த் தினசரிகள் கட்டமிட்டுச் செய்தியாகப் பிரசுரித்திருந்தன.

நெருக்கடிகள்தான் சாதனையாளர்களை உருவாக்குகின்றன!

இந்த மாணவனின் மகத்தான சாதனையைத் தினசரி நாற்சந்தியில் நின்று கொண்டு பிலாக்கணம் பாடி அமுது அரற்றுபவர்கள் யார் கவனத்தில் எடுத்துள்ளீர்கள்?

பேரழிவு, நாசம், துர்மரணம், போதிய போஷாக்கு உணவு கிடைக்காமை என்ற மனித அலங்களுக்கு மத்தியில் நமது வன்னி மாணவன் இந்தச் சாதனையை நிலைநாட்டியுள்ளானே-

எதிர்கால நம்பிக்கைக்குரிய துருவ நட்சத்திரமே அவன்தான்! அவனே தான்!

ஆசிரியர்

அக்டோபர் 2007

வங்காளநாய்வாளர் வாழ்க்கை

சரிதையாளர் ஏ. ஏ. எம். ஃபுவாஜி

- பண்ணாமத்துக் கவிராயர்

மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ. ஏ. எம். ஃபுவாஜி, மாத்தளை மண்ணில் பிறந்த சிறந்த கல்வியாளரும் வரலாற்றாய்வாளரும், வாழ்க்கைச் சரிதையாளருமாவார்.

தமிழ் புலமையும், ஆங்கில அறிவும், வரலாற்று ஞானமும் படைத்த ஃபுவாஜி இதுவரை நான்கு தமிழ் நூல்களையும், ஓர் ஆங்கில நூலும், அநேக ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார்.

மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ. ஏ. எம். அஸ்வர் முஸ்லிம் பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சராகவிருந்த போது, இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளை மாவட்டரீதியாக ஆவணப்படுத்தும் அவரது திட்டத்துக்கமைய 1992 இல் கருத்துறையில் நடந்த நடமாடும் ஜனாதிபதி சேவையின் போது 'கருத்துறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள்' என்ற நூலும், அதேபோன்று அநுராதபுரத்தில் நடந்த தேசிய மீலாத் விழாவில் 'அநுராதபுர முஸ்லிம்கள்' என்ற நூலும் வெளியிடப்பட்டு இவ் வெளியீட்டு வரிசையில் மூன்றாவது அறிமுக நூலாக 1993 இல் மாத்தளையில் நடந்த தேசிய மீலாத் விழாவை முன்னிட்டு மாத்தளை மாவட்ட முஸ்லிம்களது வரலாற்றையெழுதும் பொறுப்பு ஃபுவாஜி மீது சுமத்தப்பட்ட போது, அப்பணியைச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்து அனைவரையும் வியப்பிலாழ்த்தியவர் ஃபுவாஜி.

'மாத்தளை மாவட்ட முஸ்லிம்கள்' அவரது ஆய்வினதும் அசுர உழைப்பினதும் பெறுபேறாகும்.

மிகவும் குறுகிய கால வரையறைக்குள் இதனைச் செய்து முடிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தமிருந்தும் வரலாற்று நூல்களையும் ஆவணங்களையும் துருவியாய்வதுடன் மட்டும் அமையாமல், ஃபுவாஜி கிராமம் கிராமமாகச் சென்று களஆய்வுகளை மேற்கொண்டு தரவுகளையும் வாய்மொழி மரபாகப் பேணப்பட்டு வந்த தகவல்களையும் தேடித் திரட்டி ஆய்வுக்குட்படுத்தி, அரியதொரு ஆவணமாக 'மாத்தளை மாவட்ட முஸ்லிம்கள்' என்ற நூலை எழுதி முடித்தார். தொன்மையான வரலாறு தொட்டு, சமகாலச் செய்திகள் வரை பதினான்கு அத்தியாயங்களில் பல்வேறு தலைப்புக்களில் 288 பக்கங்களில் எழுதப்பட்ட விரிவான ஆய்வு நூல் இதுவாகும். அடுத்த மத்திய மாகாண சாகித்திய விழா 2001 இல் மாத்தளையில் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அது தொடர்பாக ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மான் தேவஸ்தான கல்யாணமண்டபத்தில் நடந்த கலந்துரையாடலில், மத்திய மாகாண கைத்தொழில் வர்த்தக இந்து கலாசார அலுவல்கள் கல்வி (தமிழ்) சமூக சேவைகள் அமைச்சராகவிருந்த உயர் திரு. வே. இராதாகிருஷ்ணன் மாத்தளை மாவட்டத் தமிழர்களது வரலாறு பற்றிய நூலொன்று விழாவில் வெளியிடப்படல் வேண்டுமென விருப்பம் தெரிவிக்க, அக் கலந்துரையாடலுக்குத் தலைமை வகித்த முன்னாள் மாகாண சபை உறுப்பினர் உயர் திரு. எம். சிவஞானம் அத்தகைய நூலொன்றையெழுதுவதற்குப் பொருத்தமானவர் என அல்ஹாஜ் ஃபுவாஜியின் பெயரை முன்மொழிய, சபையோர் ஏகமனதாக அதற்கு இணக்கம் தெரிவிக்க, அப்பாரிய பொறுப்பும் ஃபுவாஜியிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டமை தமிழ்ச் சமூகத்தினர்க்கு அவர் மீதிருந்த நம்பிக்கைக்கும், நல்லெண்ணத்துக்கும் சான்றாகும். இதுவும் காலக்கெடு விதிக்கப்பட்டு ஃபுவாஜி மேற்கொண்ட மாபெரும் பணியாகும்.

இவ்விரு வரலாற்று நூல்களையும் எழுதியமைக்காகத் தமிழ் பேசும் இரு சமூகங்களும் ஃபுவாஜிக்கு நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளனர். கலாசார சமய அலுவல்கள் அமைச்சர் 1996 இல் வெளியிட்ட 'கண்டி மாவட்ட முஸ்லிம்கள்' என்ற நூலிலும் 'ஐரோப்பிய ஆட்சியில் முஸ்லிம்கள்' என்ற ஃபுவாஜியின் காத்திரமான ஆய்வுக் கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. வரலாற்று ஆய்வில் மட்டுமன்றி வரலாற்றின் ஒரு பிரிவாகவும் இலக்கியத்தின் ஒரு துறையாகவும் கருதப்படும் வாழ்க்கை வரலாறுகளை எழுதுவதையும் வாலாயப்படுத்திக் கொண்டவர், ஃபுவாஜி. ஃபுவாஜி எழுதிய 'கவிமணி எம். சி. எம். ஸுபைர்' என்ற வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை முன்னெடுப்பதில் கவிமணி ஸுபைரின் பங்களிப்பை விரிவாக ஆராய்கின்றது.

‘பேராசிரியர் அல்லாமா உவைவ்’ ஃபுவாஜியின் எழுத்தாற்றலுக்கும் நூலாயுந் திறனுக்கும் நுண்மாண் நுழைப்புலத்துக்கும் எடுத்துகாட்டாக அமைந்த மிகச்சிறந்த வாழ்க்கை வரலாற்று நூலாகும். இந் நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கியுள்ள பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி “வருங்காலத்தில் உவைவ் பற்றிய ஆய்வு நூல்களுக்கெல்லாம் தளநூலாக அமையப் போகும் இந்த வாழ்க்கை வரலாற்று நூலை எழுதிய பெருமை ஃபுவாஜியைச் சார்ந்ததாகின்றது” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இலக்கிய ஜாம்பவான் சாமுவேல் ஜான்சனின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அவரது நண்பர் பொஸ்வெல் எழுதினார். வ. ரா. வை பாரதியின் பொஸ்வெல் என்பார்கள். பாரதியின் வரலாற்றையெழுத ஒரு வ. ரா. வும், புதுமைப்பித்தன் வரலாற்றையெழுத ஒரு ரகுநாதனும் போன்று அல்லாமா உவைவின் வரலாற்றையெழுத ஒரு ஃபுவாஜி கிடைத்தமை தமிழ் கூறும் நல்லுலகு பெற்ற பாக்கியமேயாகும். உவைவின் பொஸ்வெல் ஃபுவாஜியென்பது மிகைக் கூற்றல்ல. "Thus has he served"- Portrait of an Educationist Mr. A. Z. Omerdeen என்ற வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் மாத்தளை ஸாஹிரா கல்லூரியில் உயர் வகுப்புகளில் வரலாற்றுப் பாடம் போதித்த உன்னத ஆசானும் ஃபுவாஜியின் வரலாற்றுப் பார்வையை நெறிப்படுத்தியவருமான மர்ஹூம் ஏ. இசட். ஓமர்தீன் பற்றியதாகும்.

ஆசிரியராகவும் மாத்தளை, கம்பளை, கொழும்பு ஸாஹிரா கல்லூரிகளின் அதிபராகவும், கல்வியதிகாரியாகவும் நீண்ட சேவையாற்றியுள்ள மர்ஹூம் ஓமர்தீனின் வாழ்க்கை வரலாறு பொதுவாக முஸ்லிம் கல்வியோடும், குறிப்பாக மாத்தளை முஸ்லிம்களது கல்வி வரலாற்றோடும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளமையால் அவர் பற்றிய இந் நூலும் ஓர் வரலாற்று ஆவணமேயாகும்.

“மாத்தளை மாவட்ட முஸ்லிம்கள்” என்ற நூலுடன் எழுத்துலகினுள் திடீர்ப் பிரவேசஞ் செய்த ஃபுவாஜியின் ஆகிருதியைப் போலவே, அவரது ஐந்து நூல்களும் அழமானவை, கனதியானவை, கம்பீரம் வாய்ந்தவை. அந்நூல்களினூடு பயணிக்கும் ஒருவர் பன்னூல்களாய்ந்து சிவந்த நெஞ்சினான ஃபுவாஜியின் அறிவு ஜீவ ஆளுமையையும் அதன் பன்முக விலாசங்களையும் தரிசிக்க முடியும்.

சதாவதானி கதிரவேற்பிள்ளை நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் (1976) ஃபுவாஜியின் ‘மானம்’ என்ற சிறுகதை பரிசு பெற்றமையும் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். தமது எழுத்துக்களுக்காக ஃபுவாஜி மாவட்ட அடிப்படையிலும் மாகாண ரீதியிலும் தேசிய மட்டத்திலும் அவ்வப்போது கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார். மாத்தளையில் நடந்த தேசிய மீலாத விழாவின் போது நாட்டின் பிரதமரால் பொன்னாடை

போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். கலாசார சமய அலுவல்கள் அமைச்சு அவருக்கு கலாபுஷண விருது வழங்கிற்று. மத்திய மாகாண முஸ்லிம் பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு அவருக்கு 'இலக்கியச் சுடர்' என்ற விருதினை வழங்கிற்று. 2002 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தழிழ் இலக்கிய மாநாட்டிலும், ஃபுவாஜி கௌரவிக்கப்பட்டார். அகில இலங்கை முஸ்லிம் மகாநாடும் ஃபுவாஜி கல்வித்துறைக்கு ஆற்றியுள்ள சேவையைப் பாராட்டி அவரைக் கௌரவித்துள்ளது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியாக 1963 இல் ஆசிரிய சேவையில் அடியெடுத்து வைத்து மத்திய மாகாண மகாவித்தியாலயங்கள் சிலவற்றில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து, ஈற்றில் தம்மை உருவாக்கிய மாத்தளை ஸாஹிரா கல்லூரியின் அதிபராக 1990களின் நடுப்பகுதியில் ஓய்வு பெற்ற ஃபுவாஜி ஒரு தசாப்தத்துக்கும் மேலாகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக ஆங்கில மொழி பயிற்றல் பிரிவிலும் பணிபுரிந்துள்ளார்.

மாத்தளை ஸாஹிரா கல்லூரியைக் கட்டியெழுப்பி அதன் முன்னேற்றத்துக்காகவும் மாத்தளை முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும் அரும்பெருஞ் சேவையாற்றிய கல்வி பிதா காலஞ் சென்ற எம். வி. மத்தாய் அவர்களின் வரலாற்றை ஃபுவாஜி எழுதிக் கொண்டும் மற்றுமொரு வாழ்க்கை வரலாற்று நூலைத் திட்டமிட்டுக் கொண்டுமிருந்த வேளையில் தம் ஆருயிர் மனைவி திடீர்ச் சுக

வீனம் காரணமாக அவரது இவ்வாக்கப் பணிகள் ஸ்தம்பிதமுற்றன.

ஃபுவாஜியின் எழுத்துலக சாதனைகளுக்கெல்லாம் உந்து சக்தியாகவும் அவரது வாழ்வின் ஊன்று கோலாகவும் விளங்கியவர் அவரது வாழ்க்கைத் துணைவி மர்ஹுமா ஹாஜியானி சித்தி நஸ்ஹா ஆவார். இதனைப் ஃபுவாஜி தமது நூல்களில் நன்றியுணர்வுடன் பதிவு செய்துமுள்ளார். அன்னாரின் மறைவு அவரது வாழ்க்கையில் நிரப்ப முடியாத வேர் வெற்றிடத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளதை அவரது நண்பர்கள் நன்கறிவர்.

இப்பிரிவாற்றாமையால் மனதைப் பிழியும் துயரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு இடையில் நின்றுபோன எழுத்துத் தவத்தை ஃபுவாஜி மீளவும் தொடங்கியிருப்பது நமக்கெல்லாம் ஆறுதல் தருவதாகும்.

சமூகப் பெறுமானமிக்க ஃபுவாஜியின் சக்திய எழுத்துக்கள் மறைந்த அவரது ஆருயிர் துணைவி நஸ்ஹாவுக்கு ஆதம் சாந்தியளிப்பதாகவே இருக்கும்.

ஃபுவாஜியின் ஆக்கங்களை அறிவுலகம் தொடர்ந்து எதிர் பார்க்கின்றது.

**சந்தா செலுத்தி
விட்டீர்களா?
புத்தாண்டு பிறக்கவுள்ளது.
தயவு செய்து மல்லிகையுடன்
ஒத்துழையுங்கள்.**

சமதர்மம்

- பரன்

பிரசாத் அடிக்கடி கூப்பிடுவான், “அருமையான பஜனை..... வந்து பாரேன். பூசை முடிய ஏழு மணியளவில் வந்தால் போதும்.” அவன்தான் ஆச்சிரமத்தில் நடக்கும் பஜனைக்கு மிருதங்கம் வாசிப்பவன்.

சனிக்கிழமைகளில் பஜனை. மூன்று வாரங்கள் தொடர்ந்து போனபின்னர், மனம் பஜனையில் ஓட்டிக் கொண்டது.. ஏதோ ஓர் ஈர்ப்பு! ‘தேவாரத்தை இவ்வளவு அழகாகவும் பாடமுடியுமா? ஆச்சரியமாகவும் சந்தோசமாகவும் இருந்தது’.

ஒரு சனிக்கிழமை. சாமியார் கூப்பிட்டு விசாரித்தார். பெயர், ஊர், வேலை என்று எல்லாமே கேட்டார்.

“ஏன் பூசைக்கு வருவதில்லை?..... பஜனைக்கு மட்டும் வருகிறீர்?” சிரித்தேன். அவரும் சிரித்துவிட்டுப் போனார். இலகுவில் மறக்கமுடியாத ஒரு சிரிப்பு!

“ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் கடற்கரைக் காத்து வாங்காமல் இப்பவெல்லாம் ஆச்சிரமம் போறாயாக்கும்.... ஏதாவது அம்பிட்டதா....?” என்றான் சலாவுதீன்.

“இல்லை..... சாமியாராகப் போறேன்!.....”

“சும்மா மடக்கதை கதையாதே..... நீயாவது சாமியாராகப் போறதோ?.... எப்போதுமே நீ ஆசாமிதான்.....”

‘பஜனையைப் பற்றிச் சொன்னால் நம்பமாட்டான். கொம்ப்யூனிசம் கதைச்சுக் கொண்டு உது வேறையோ.....’ என்று நக்கலடிப்பான்..... பேசாமல் போய்விட்டேன்.

திங்கள் காலை..... இரண்டு லட்ச ரூபா டிராப்ட் மாற்ற வேண்டுமென ஒருவர் வங்கிக்கு வந்தார். சாமியாரின் பெயரில் இருந்தது டிராப்ட். பணத்தை வந்தவரிடம் கையளக்குமாறு ஆச்சிரமக் கடிதத் தலைப்புடனான ஒப்புதலும் இருந்தது.

“காசாகத் தருவதென்றால்..... சாமியார்தான் வரவேணும். வேண்டுமென்றால் கணக்கில் வரவு வைக்கலாம்.”

“மனேஜரிடம் போய்ப் பேசலாமோ?.....” என்றார் வந்தவர்.

தலையை ஆட்டிவிட்டு வேலையைக் கவனித்தேன். அவர் மீண்டும் வரவில்லை. மனேஜரும் அதையேதான் சொல்லி இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தநாள் காலை, சாமியாரே வங்கிக்கு வந்தார். வரதன் ஓடிப் போய் பயபக்தியோடு கூட்டிவந்தான்.

“நான் வந்தால்தான் காசு தருவீரோ?...” சிரித்தார். மனதைக் கவ்வுகின்ற அதே சிரிப்பு.

“அதுதான் சட்டம்..... அதை மாற்ற முடியாது.”

“மெத்தச் சரி.... இப்போது என்னிடம் பணத்தைத் தரலாந்தானே?” மீண்டும் அந்தச் சிரிப்பு.

“மறக்காமல் சனிக்கிழமை பஜனைக்கு வாரும் தம்பி” என்றபடி சாமியார் போனார். வரதன் முறைத்தான்.

“எல்லாரும் சாமியார் சொல்லத் தலை கீழாக நின்று செய்யிறாங்கள்.... நீ அவரை வங்கிக்கே கூப்பிட்டிடடியோ?...”

அதிகப்பிரசங்கித்தனமாக நடந்துவிட்டேனோ என்று ஒரு நெருடல். யோசித்துப் பார்க்கையில் நான் செய்ததில் பிழையிலலை என்று தெளிவு பிறந்தது.

இப்படித்தான் சாமியாருடன் நெருக்கம் ஆரம்பித்தது. பஜனை இல்லாத நாட்களிலும் சாமியாருடன் போய்ப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற அளவுக்குத் தொடர்பு வளர்ந்தது.

ஆச்சிரமத்துப் பிள்ளைகள் தங்கியிருக்கும் இடத்திற்கும் சாமியார் கூட்டிப் போனார். ரவுணிலிருந்து பத்துமைல் தூரம்- அழகான இடம். பூந்தோட்டம் போல இருந்தது. ஏறக்குறைய ஐம்பது பிள்ளைகள். எல்லோரும் திக்கற்றவர்கள்தான்! சாமியாரைக் கண்டதும் ஓடிவந்து சூழ்ந்து கொண்டார்கள். கூடவே ‘ஊர்ப் பெரியவர்கள்’ பலரும் இருந்தனர். பிறண்டிக் கடை மகாலிங்கம், தியேட்டர் ஓணர் தங்கராசா, முதலாளி சுந்தரலிங்கம், வழக்கறிஞர் ரங்கநாதன், பெரியகடை மோகனசுந்தரம்.... எல்லாப் ‘பெரிய மனிசரும்’ நின்றனர்.

நான் தொடர்ந்தும் பஜனைக்குப் போய் வருகிறேன்.

வாழ வைக்கிறார்கள் என்ற தோரணை.... அவர்கள் பேச்சில்! அவர்களின் தலையீடு கொஞ்சம் அதிகமாகவே இருந்தது போலப் பட்டது. மனதில் பட்டதைச் சாமியாரிடம் சொன்னேன். அதற்கும் அதே சிரிப்பு!

“இந்தப் பிள்ளைகளுக்காக அவர்கள் பணம் செலவழிக்கிறார்களே?.....” என்றார் சாமியார்.

“இவர்களிடம் பணம் வாங்கி இந்தப் பிள்ளைகளை வளர்ப்பது உங்கள் சமயக் கொள்கைகளுடன் முரண்படாதா?”

“என்ன கொள்கை..... என்ன சமயம்.... முதலில் பசி! அதை மறந்தால்தான் சமயம். பசியைப் போக்கப் பணம் வேண்டும். என்னிடமும் இல்லை..... உன்னிடமும் இல்லை..... இவர்கள் தருகிறார்கள்!”

“இது சரியா.....?”

“ஏன் சரியில்லை..... உங்களுடைய கொம்புனிசக் கொள்கை மாதிரித்தான் இதுவும். இருப்பவர்களிடம் பெற்று இல்லாதவரிடம் கொடுக்கிறேன்.....”

“இருந்தாலும் சரியாகப் படவில்லை.”

“அப்படியானால், இந்த ஐம்பது பிள்ளைகளையும் பட்டினியுடன் இருக்க இடமில்லாமல்..... இப்படியே விட்டு விடலாம் என்கிறீரா? அது சரியா? இது எனது வழி. உங்கட சமதர்மக் கொள்கையை விட வித்தியாசமானதுதான்.” என்றார் சாமியார், முத்தாய்ப்பாக ஒரு சிரிப்பு! அதே சிரிப்பு!

..... சாமியார் என்ன தான் சொன்னாலும்..... அவர் செய்வது எவ்வளவு தூரம் சரி என்று எனக்குப் பிடிபடவில்லை. பிள்ளைகளைத் திரும்பிப் பார்த்தேன். அந்த முகங்களின் மலர்ச்சி.....! என் நெஞ்சு குளிர்ந்து.... நிறைந்தது!

என் குரல் உனக்கு கண்ணீர் மழை

என்றோ....

என் முன்னோர்

அதிகாரத்திடம் ஒரு வார்த்தை

வாங்கியிருந்தனர்....

பின்னர் வார்த்தை களவாடப்பட்டது

வார்த்தை தேடி வந்தால்

வாழ்வு தருவதாய் கூறினர்....

இரு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்

கிடைத்தது.....

வாழ் முழுதும் தேடிக்கொண்டிருந்த

அந்த அட்சய வார்த்தை....

அட்சரங்கள் உயிர்க்க

ஓடோடி வந்தேன்

அதிகாரத்திற்குச் சொல்ல.....

என் தலைவனோ

முன் சிக்கியதென்று

குரல்வளை பிடுங்கிக் கொடுத்தான்

அதிகாரத்திடம்....

என் வாழ் முழுதும்

காத்திருந்து....

பெற்ற வார்த்தை

செத்துப் போனது.....

நான்

மீண்டும் ஒப்பந்தப் பிரசையானேன்....

நீங்கள் கார்களில் பவனி வருகிறீர்கள்

என் குரல்வளைக்கு

கண்ணீர் அஞ்சலி.....

2007. 10. 29.

மாலை 5.00 மணி....

உண்மையில் வடைக்கு என்னானது?

விடை திருடிய

காக்கைகள் ஏமாறுகின்றன -

நூகளிடம்.....

ஏமாற்றத்தின் பிரமாண்டத்தில்

வாழ்க்கை மரித்து

மீண்டும் மீண்டும்

வடைகளை

நூகளிடம் கொடுத்தபடியே.....

நடந்தேறும் கூம்பை கறித்து

அறியமாட்டாது.....

பல்லிளித்து பைன்ஸ்களில்

பவனி வரும்....

காக்கைகளின் செயலை

என்ன சொல்லி நோக்க...?

வடைகளை சுட

நூகளின் உலக்குவிப்பு

எச்சல்கள்

எம் வாழ் விவளிக்குள்

மீசியறியப்பட்டிருக்கின்றன.....

நசிவுகளின் அலறலுடன்

எதிர்காலம் கேட்கிறது.....

வடைக்கு உண்மையில் என்னானது...?

ஓ..... அதுவா?

ஒரு உலகம் ஒரு பாட்டி

கூறுந்தாங்க.... ஒரு நா அலங்க

வட சுட்டுக்கிட்டுகூறுந்தாங்க.....

அப்போ.....

வடைக்கு உண்மையில்

என்னானதென்று கடவுளே

எந்தக் காக்கைக்குத் தெரியும்.....?

சண்முகம். சிவகுமார்

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள்

செங்கை ஆழியான் க. குணராசா

4 - ஆரம்ப நாவல்கள்

சோதிடவிலாஸ் புத்தகசாலை - பூங்காவனம்

ஈழத்து ஆரம்பநாவல்கள் வெளியீட்டில் கொக்குவில் சோதிடவிலாஸ் புத்தக சாலையினரின் பங்களிப்பினை றறந்துவிடக் கூடாது. வெறும் சோதிட நூல்களையும் பஞ்சாங்கங்களையும் மட்டும் வெளியிட்டு வருகின்ற ஒரு ஸ்தாபனமாகவே சோதிட விலாஸ் கருதப்பட்டு வருகின்றது. அவ்வாறில்லாமல் இலக்கியத்துறையிலும் கணிசமானளவு பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. இந்நிறுவனத்தின் ஆரம்பகர்த்தா இ.சி. இரகுநாதையரின் பணி என்றும் நினைவு கூரத்தக்கது. ஏராளமான சமய, சோதிட நூல்களைத் தமது சோதிடப்பிரகாச யந்திர சாலையில் அச்சிட்டு வெளியிட்ட பெருமைக் குரியவர். அந்த தூபனம் முதன் முதல் வெளியிட்ட இலக்கிய நூல் வண்ணை மா. சிவராமலிங்கம்பிள்ளை எழுதிய 'பூங்காவனம்' (1930) ஆகும். 'வண்ணார் பண்ணையைக் களமாகக் கொண்ட இந்த நாவல் பூங்காவனம் என்ற பெண்மணியின் கதை. ஆச்சரியத்தைத் தரக் கூடிய அநேக சம்பவங்களைக் கொண்டது. காதல், வீரம், கருணை முதலான பல ரசங்களும் படிப்போர் மனதைக் கவரும் வண்ணம் எழுதப் பெற்றிருக்கின்றது' என இந்நூலை வெளியிட்ட சோதிட விலாஸ் புத்தகசாலையினர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அது முற்றிலும் ஏற்கக் கூடிய கூற்றாகும். இந்நாவலின் உரையாடல்கள் நாடகத் தன்மை கொண்டவை. இப்பண்பு ஈழத்தின் ஆரம்ப நாவல்களில் காணப்படும் பொதுவான அம்சமாகும். பூங்காவனம் ஈழத்தின் ஆரம்ப நாவல்களில் ஒன்று என்பதைத் தவிர ஈழத்தின் நாவலிலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்தது எனக் கொள்ள முடியாது. காந்தமலர்

சோதிடவிலாஸ் புத்தகசாலையினர் வெளியிட்டிருக்கும் இன்னொரு நாவல் 'காந்தமலர் அல்லது கற்பின் மாட்சி' (1935) என்பதாகும். இதனை யாழ்ப்பாணம் கந்தர்மடத்தைச் சேர்ந்த சி. வே. தாமோதரம்பிள்ளை எழுதியுள்ளார். காந்தமலர் பதிப்புரையில் இ. சி. இரகுநாதையர், 'மேலைத்தேசங்களில் கற்பனை நூல்கள் மிக அதிசயிக்கத்தக்க விதமாக முன்னேற்றமடைந்துள்ளன. உயர்ந்த கற்பனா சரித்திரங்களை எழுதும் ஆசிரியர்கள் மிகவும் கீர்த்தி பெற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். இந்தியாவிலும் தமிழ் நாட்டிலும் அனேக கற்பனா சரித்திரங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

கீர்த்தி பெற்ற ஆசிரியர்களாகவும் பலர் விளங்குகின்றனர். தமிழ்க் கல்வி அபிவிருத்தியில் தாய் நாட்டோடு ஒப்பிடத்தக்க வகையில் யாழ்ப்பாணத்தில் கற்பனா சரித்திரங்களை இயற்றுவாநிலை. ஆங்காங்கே சில கற்பனா சரித்திரங்கள் வெளிவந்துள்ளனவாகத் தெரிகிறது' எனக் குறிப்பிடுவது அக்கால நாவலிலக்கிய முயற்சிகள் எந்த அளவில் இருந்துள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அமரர் இ.சி. இரகுநாதையருக்கு அக்கால இலக்கியச் செல்நெறி தெரிந்திருக்கின்றது. 'தீவிர அறிவு வாய்ந்தவர்களுக்கேயன்றி, சாதாரண அறிவுள்ள பொதுமக்கள் எவருக்கும் நீதி நெறிகளை நேரே கூறும் நூல்களிலும் பார்க்கக் கதைகள் மூலமாக அவற்றைக் கூறும் நூல்கள் எளிதில் உணரக் கூடியனவாக இருக்கின்றன.' என்பதனையும், 'இது பற்றியே முற்காலத்தில் புராணங்களும் காப்பியங்களும் அறிஞரால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவை செய்புள் வழக்கில் இருந்தமையால் அவற்றைப் பொதுமக்கள் அறியும்படி விளக்கிக் கூறக் கல்வியறிவுள்ள மற்றொருவரின் உதவி வேண்டப்படுவதாக இருந்தது. இதனால் பிற்காலத்தில் செய்யுள் வழக்கின்றி வசனரூபத்திலும் நூல்கள் ஆக்கப்படுவனவாயின.' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆவர் தன் பதிப்புக்களில் நாவல்களையும் இணைத்துக் கொண்டமைக்கு அவரது தெளிவான இலக்கியச் செல்நெறி முடிவே காரணமாக அமைந்தது.

சோதிடவிலாஸ் அதிபர் இரகுநாதையருக்கும் அக்காலத்தவருக்கும்

நாவல் என்பது கற்பனா சரித்திரமாகவே பட்டிருக்கின்றது. தமிழ்நாட்டில் 'கமலாம்பாள் சரித்திரம்' என்றும் 'பத்மாவதி சரித்திரம்' என்றும் நாவல்கள் எழுதப்பட்டு வெளிவந்திருக்கின்றன. நாவலைக் 'கதை' என்று குறிப்பிடாது 'சரித்திரம்' என்று குறிப்பிடும் வழக்கம் ஏற்பட்டதால் இரகுநாதையரும் சரித்திரம் என்ற சொல்லாடலைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். தமிழ்நாட்டில் இத்துறையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமையும் யாழ்ப்பாணத்தில் அவ்வாறான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படாமையும் இந்தச் சோதிடமேதைக்குக் கவலையைத் தந்திருக்கின்றது. அதனால் அவ்வாறான நூல்களை வெளியிட்டு இத்துறையில் காணப்படும் வெற்றிடத்தை நிரப்ப முன்வந்துள்ளார்.

'காந்தமலர்' என்னும் இக்கற்பனா சரித்திரம் சென்ற வருடம் கந்தர்மடத்தில் வசிக்கும் சி.வே. தாமோதரம் பிள்ளை என்னும் இளைஞர் ஒருவரால், தனது நண்பரான செல்வநாயகம் எனும் மாணவருடையுடன் எழுதப் பெற்று என்னிடம் காட்டப்பட்டது. இவர் கல்வியறிவில்லாதவராக இருந்தும் இவர் இயற்றிய இக்கதையானது நல்ல நடையாகவும் கற்பின் மாட்சியென்னும் நெறியைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதாகவும் இருக்கக் கண்டோம் அதனால் அச்சிட்டு வெளியிட்டோம்' என இரகுநாதையர் மேலும் குறிப்பிடுகிறார். காந்தமலர் ஒரு முக்கோணக் காதல்கதை. தன் மைத்துனனை வெறுத்து இன்னொருவனைக் காதலித்துக் கலியாணம் செய்து கொள்வதால் காந்தமலர் அனுபவிக்கும்

துன்பங்கள் இந்த நாவலில் விபரிக்கப்படுகின்றன. பாத்திரங்கள் தமக்குள் உரையாடும்போது பேச்சு வழக்கற்ற உரை நடையில் பேசிக்கொள்கின்றன. கதையோட்டம் எளிமையான நடையில் செல்லவில்லை. நாவலின் வடிவம் நாடகப்பாங்கும் புனைகதைப்பாங்கும் கலந்துள்ளதாகவும் தன்னை ஓர் உபதேசியாகக் கருதியும், இக்கதையை ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார். மக்களின் வழக்கு மொழிப்பிரயோகங்களைப் பொதுவாக இந்த நாவலில் காணமுடியாது. பொதுவாக மர்மப் பண்புகள், துப்பறியும் அம்சங்கள் கொண்டதாக இந்த நாவல் உள்ளது. எனினும் படிப்போருக்குச் சுவை பயப்பதாக இல்லை. இந்த நாவலை ஆக்கிய நாவலாசிரியருக்கு அப்போது வயது இருபத்தேழாகும் இந்த நூல் வெளிவந்தபோது அதனை நாலுருவில் பார்த்து மகிழ்வதற்கு ஆசிரியர் உயிருடன் இல்லையெனப் பதிப்பாசிரியர் கவலை கொள்கின்றார்.

செல்வரத்தினம்

சோதிடவிலாஸ் புத்தகசாலையினர் வெளியிட்டிருக்கும் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க நாவல் 'செல்வரத்தினம்' ஆகும். செல்வரத்தினம் ஓர் இனிய கற்பனா சரித்திரம் என்ற பெயரோடு இந்நாவல் 1935 இல் வெளிவந்துள்ளது. ஆனால், இந்த நாவலின் முன்னர் வெளிவந்த காந்தமலர் நாவலின் விளம்பரத்தில், செல்வரத்தினம் அல்லது சிறந்த நண்பன் என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நாவலை நல்லூரைச் சேர்ந்த வே.க.நவரத்தினம்

என்பவர் எழுதியுள்ளார். செல்வரத்தினம் கதை யாழ்ப்பாண மண்ணில் நிகழ்வதாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஈழத்து நாவலிலக்கிய ஆரம்பகாலப் படைப்புகளில் செல்வரத்தினம் இரு காரணங்களுக்காகத் தனித்துக் குறிப்பிடும் சிறப்புடையது. ஒன்று இந்த நாவல் தன்னிலைக் கூற்றாக அதாவது கதாநாயகனே தன் கதையைக் கூறுவதாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றையது ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்திலும் புதுமையான தலைப்புகள் இடப்பட்டிருப்பது ஆகும். முன்னைய நாவல்களைப் போலப் 'பழமொழிகளைப்' பயன்படுத்தாது அத்தியாயத் தலைப்பு அந்த அத்தியாயத்தின் முக்கிய பொருளைச் சுட்டுவதாக உள்ளது. உதாரணமாக முதலாவது அத்தியாயம் 'உம்முடைய எண்ணமாகவே இருந்தேன்' எனத் தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது. 20 அத்தியாயங்களும் இவ்வாறு, அடே இன்றுடன் நீ ஒழி, ஓ என காதலா, சிறையுள் அகப்பட்ட மடக்கினி எனத் தொடர்கின்றது. அத்துடன் ஒவ்வொரு அத்தியாயங்களும் ஒவ்வொரு திருக்குறளையும் உப தலைப்பாகக் கொண்டுள்ளன. இந்நூலுக்கு மதிப்புரை எழுதிய வண்ணார்பண்ணை பாரதிபாஷிய வித்தியாசாலை அதிபர் நா. தம்பிரத்தினம், 'ஆங்காங்கே காட்டப்பட்டுள்ள திருக்குறள், அவ்வளவும் ஏற்புடையனவோ என்பது ஆராயத்தக்கது' என்கிறார். தொடர்ந்து 'இந்த நாவல் 20 அத்தியாயங்களை உடையது. வாசகர்களுக்கு ஊக்கம் பிறக்குமாறு ஒவ்வொரு அத்தியாயத் தொடக்கத்திலும் அதனுட்பொழிப்புள்ள வசனத் தொடர் மிளிர்கின்றது. நடராசா இறத்தல், அவன்

அன்பு மிக்க நண்பன் செல்வரத்தினம். கடிதத்தால் ஏமாற்றமடைதல், பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகுதல், காதலை மறுத்தல், கிருஷ்ணன் முதலியோரால் சேரும் பலவகைத் துன்பங்களுக்கும் அஞ்சாமல் மன உறுதியோடு எண்ணியதை எண்ணியபடியே முடிக்க முயல்தல், வேதநாயகம் தன் முதிர்ந்த அறிவு அனுபவங்களால் துன்மார்க்கரைத் துப்பறிதல், கோகிலாம்பாளின் சூட்சு, நிதீபதியின் தீர்ப்பு, செல்வரத்தினம் வெற்றியாகியன படிக்குந்தோறும் அதிசயத்தையும் இன்பத்தையும் உண்டு பண்ணுகின்றன. எனக் கூறியுள்ளார். இந்த நாவல் துப்பறியும் பண்புகள் நிறைந்த நாவலாகும். 'நடராசா கொலை செய்யப்படுதல், நடராசாவின் கையொப்பமிடப்பட்ட கடிதத்தால் செல்வரத்தினம் ஏமாற்றப்படுதலும், கொலை செய்தவரைக் கண்டு பிடிக்கச் செல்வரத்தினம் படும் கஷ்டநஷ்டங்கள், நண்பனின் காரியத்துக்காக அரிய காதலைக் கூட மறுத்தல், செல்வரத்தினத்தைக் காதலித்த இராசமணிக்கு நேரும் அல்லல்கள், கொலை செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்பட்ட நடராசா உயிருடன் வெளிப்படுதல், துஷ்டர்களுக்குத் தண்டனை கிடைத்து செல்வரத்தினம் வெற்றி பெறுதல், காதலியை மணந்து இன்பமாக வாழ்தல் செல்வரத்தினத்தின் கதையாகும்.' 20 அத்தியாயங்கள், 266 பக்கங்கள், விலை ஒரு ரூபா.

சாதிய நாவல்கள்

யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியப் பிரச்சினைகளைத் தொட்டு எழுதப்பட்ட மூன்று நாவல்கள் ஈழத்தின் ஆரம்ப

நாவல்கள் வரிசையில் அடங்குகின்றன. அவை இடைக்காடின் 'நீலகண்டன் - ஒரு சாதி வேளாளன்' (1925), ஏச் நல்லையாவின் 'காந்தமணி அல்லது தீண்டாமைக்குச் சாவு மணி' (1938), எம் ஏ. செல்வராஜாவின் 'செல்வி சரோஜா அல்லது தீண்டாமைக்குச் சவுக்கடி' (1938) என்பனவாம். நீலகண்டன் குறித்து ஏற்கனவே நோக்கியுள்ளோம். காந்தமணியிலும் செல்வி சரோஜாவிலும் தீண்டாமை பற்றிய தீவிர கண்ணோட்டம் எழுதப்பட்டிருக்கலாமென நா. சுப்பிரமணியம் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் சாதியக் கொடுமைகள் பற்றிய எண்ணக் கருக்களும் அக்கொடுமைகளுக்கு எதிரான படைப்புகளும் ஈழத்தின் ஆரம்ப நாவல் காலத்திலேயே எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் பொதிந்துள்ளன. எனினும் சாதியத்துக்கெதிராகவோ அக்கொடுமைகளை இச்சமூகத்திலிருந்து களைவதற்குகந்த கருத்துக்களோ சிந்தாந்த ரீதியில் முன் வைப்பதற்கு மேலும் ஒரு தசாப்தம் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. வே.வ. சிவப்பிரகாசத்தின் 'மேகவணம்', மக. சின்னையாவின் 'குலநாயகி திலகவதி', வை. ஏரம்புமூத்தியின் 'அரங்கநாயகி', க. இராசரெத்தினத்தின் 'தேவி திலகவதி அல்லது குப்பையிற் குண்டுமணி', பொன் குமரவேற்பிள்ளையின் 'உத்தம மனைவி' ஆகிய நாவல்கள் குறித்துக் கருத்துக்கள் சொல்வதற்கு அந்நாவல்கள் பார்வைக்குக் கிடவில்லை.

ஏனைய சில நாவல்கள்

நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவத்தில் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் பலர் எழுதத் தொடங்கிவிட்டார்கள் என்ற அருட்டு

ணர்வால் நாவல் எழுதப் பலர் முன் வந்தார்கள். நீதி நெறிகளை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தல், சமய ஒழுக்கங்களை மக்களுக்குப் புகட்டல், மர்மப்பண்புகள் கொண்ட கதைகளை எழுதல் தாம் படித்த மேலைத்தேயக் கதைகளைத் தழுவிடும் மொழிபெயர்த்தும் தமிழில் எழுதுதல் முதலான குறிக்கோள்கள் பெரும் பாலான ஏனைய நாவல்களில் காணப் படுகின்றன. சமூகப்பண்புகள் கொண்டனவாகவும், அந்த மண்ணுக்குப் பொருத்தமானவையாகவும், களமும் சூழ்நிலையும் பாத்திரங்களும் அமையவில்லை. 1901 இல் த. கைலாசபிள்ளை என்பவர் இன்பவதி என்ற நாவலையும், 1904 இல் சுவாமி சரவணமுத்து என்பவர் கமலவதி என்றொரு நாவலையும் எழுதியதாகத் தெரிகின்றது. மூலப்பிரதிகள் கிடைக்காமையால் இந்த நாவல்களைப் பற்றிக்கருத்துக் கூறமுடியாதுள்ளது. 1918 இல் புலோலி சுப்பிரமணியம் என்பார் 'பாலசுந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம்' என்றொரு நாவலைத் தந்துள்ளார். தலைப்புக்கு ஏற்ப அந்நாவல் சமூகத்தின் நன்மார்க்கங்களைப் பின்பற்றுபவர்களின் வெற்றிகளை விபரிக்கின்றது. அதேபோல எஸ்.கே.சுப்பிரமணியம் 'நீலாக்கி அல்லது துன்மார்க்க முடிவு' (1923) என்றொரு நாவலை ஆக்கியுள்ளார். உள்ளடக்கம் துன்மார்க்கங்களின் துயர வீச்சுகளைக் குறிக்கின்றது.

இரண்டாவது பெண் நாவலாசிரியை

செம்பொற்சோதீஸ்வரன் செல்லம்மாள் ஈழத்தின் இரண்டாவது பெண் நாவலாசிரியை ஆவார். அவர் 'இராசதுரை' என்ற நாவலை 1924 இல் படைத்துள்ளார். 'வாசிப்பவர்களின் இருதயங்களை நல்வழிப்படுத்தவும், துஷ்டர்களுடன் கூட்டுறவு வைக்கக் கூடா தென்பதையும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் செவ்வனே அடைந்து

வாழ்வதற்குமாக' இராசதுரையைத் தான் எழுதியுள்ளதாக முன்னுரையில் குறித்துள்ளார். ஈழத்தின் மூன்றாவது நாவலாசிரியை எனக் குறிப்பிடும் தகுதி ச. இராசம்மாள் என்பவருக்குரியது. அவர் 'சரஸ்வதி அல்லது காணமற் போன பெண்மணி' (1929) என்ற நாவலைத் தந்துள்ளார். இந்த நாவலைப் பதிப்பித்தவர் ஈழத்தின் இரண்டாவது நாவலாசிரியையான எஸ். செல்லம்மாள் ஆவார். நூலாசிரியைகள் செல்லம்மாளும் இராசம்மாளும் சகோதரிகளோ?

கிறிஸ்தவ நாவல்கள்

கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்கள் பலர் தன்மதத்தின் சன்மார்க்கங்களை மக்கள் கதைகள் மூலமாகப் புரிந்து கொள்வதற்காக நாவல்களை ஆரம்பத்தில் எழுதியுள்ளனர். அவை மங்கள நாயகியின் நூறுக்குடை இருதயம் போல மத சன்மார்க்கத்தைப் புகட்ட எழுதப்பட்டதாயினும், அந்நாவல் போன்று மண்ணோடியைந்த நாவற் பண்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. சத்தியவேத பாதுகாவலன் பத்திரிகையில் முதலில் தொடராக வெளிவந்து பின்னர், யாழ்ப்பாணம் கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் தன் நாவல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்ட ஞான சகோதரர் ஜோன்மேரியின் மூன்று நாவல்களான 'புனிதசீலி' (1927), இதயரத்தினம் (1935), அருமைநாதன் (1930) அதே அச்சகத்தில் பதிப்பித்த எஸ். ஆசீர்வாதத்தின் 'பாவசங்கீர்த்தன இரகசிய பவி' (1928), இலங்கை அமெரிக்க மிஷன் வெளியிட்ட சார்ள் ரிக்கியின் 'தேம்பாமல்' (1929), ஞானபூணி (1933) என்பன இவ்வகையான நாவல்களாம். கொக்குவில் சோதிடவிலாஸ் அச்சகம் போல யாழ்ப்பாணம் கத்தோலிக்க அச்சகமும் அவ்விதமான நான்கு நாவல்களை வெளியிட்டு ஈழத்தின் ஆரம்ப நாவல்களில் பங்கு கொண்டுள்ளது.

வரணியூர் ஏ.சி. இராசையா
 தென்னாட்டின் ஆரணி குப்புசுவாமி
 முதலியார், வடுவர் துரைச்சாமி ஐயங்
 கார் ஜே ஆர் ரங்கராஜ் முதலியோர் போன்று,
 ஈழத்தில் துப்பறியும் மர்மநாவல்களை
 ஆக்கியவர் வரணியூரைச் சேர்ந்த ஏ.சி.
 இராசையா என்பவராவார். அவர் எழுதிய
 'பவளகாந்தன் அல்லது கேசரி விஜயம்'
 (1932) ஈழகேசரியில் தொடராக வெளி
 வந்து, பின்னர் தலைட்சுமி புத்தகசாலை
 யினரால் நூலுருப்பெற்றது. இன்னொரு
 நாவலான 'அருணோதயம் அல்லது சிம்மக்
 கொடி' (1933) ஈழகேசரியில் தொடராக
 வெளிவந்து பின்னர் நூலாக வெளி
 வந்தது. சம்மா சொல்லக்கூடாது. வரணி
 யூர் இராசையா தென்னிந்திய அக்காலத்
 துப்பறியும் பரபரப்பான நாவல்களுக்கு
 இணையாகப் புகுந்து விளையாடியுள்
 ளார். இப்பண்புகளையும் வேறு சுவை
 களையும் கொண்ட நாவல்கள் சில
 வற்றை வீரகேசரியின் பத்திராதிபராக
 விளங்கிய ஏச். நல்லையா படைத்த
 ளித்துள்ளார். இவரால் பத்து நாவல்
 களுக்கு மேல் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்
 றில் நூலுருவாக சந்திரவதனா அல்லது
 காதலின் வெற்றி (1934), காந்தாமணி
 அல்லது குப்பையிற் குண்டுமணி (1936),
 சோமாவதி அல்லது இலங்கை இந்தியர்
 நப்பு (1940) என்பனவுள்ளன. சோமாவதி
 ஒரு வகையில் இலங்கை இந்திய உறவை
 வைத்து ஈழத்தில் எழுதப்பட்ட முதலா
 வது அரசியல் நாவலாக அமைகின்றது.
 ஏச். நல்லையாவின் நாவல்கள் அளவில்
 பெரியன. வாசிப்பதற்குப் பொறுமையை
 எதிர்பார்க்கின்றன.

-தொடரும்

HAPPY PHOTO

Excellent
 Photographers
 Modern Computerized
 Photography
 For
 Wedding Portraits
 &
 Child Sittings

Photo Copies of
 Identity Cards (NIC),
 Passport &
 Driving Licences
 Within 15 Minutes

300, Modera
 Street,
 Colombo - 15.
 Tel : 2526345

சைக்கிளும் நாகும்

- க. தே. தாசன்

நான் இந்த முறை சைக்கிளை பற்றி எழுதலாம் என்று நினைக்கின்றேன். என்ன நான் சைக்கிளின் தயாரிப்பு பற்றி எழுதவில்லை. இப்போது ஊரில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் மோட்டார் சைக்கிள் நிற்கின்றது. இது அந்தக் காலச் சைக்கிளைப் பற்றிய கதை.

சைக்கிள் என்றால் கூடவுள் மாதிரி இருந்த காலமும் ஒன்று இருந்தது. நான் சின்னப் பெடியனாய் இருக்கும் போது, மாமா வீட்டுக்குள் ஓடும் சைக்கிள் வாங்கி தந்தார். அதே நேரம் பெரியம்மாவின் மகன் பிரகாஷ் அண்ணாவிடமும் ஒரு சின்னச் சைக்கிள் இருந்தது. இரண்டு பேரும் தாத்தாவின் அரிசி ஆலையின் நெல் காயப் போடும் சீமேந்து மேடையில், இரண்டு சைக்கிள்களிலும் ஓடியதாக நினைவு.

பின்னர், இரண்டு பேரும் கொஞ்சம் வளர்த்த பின், எங்கள் சைக்கிள்கள் தம்பி மாருக்கு மாற்றப்பட்டது. மாற்றப்பட்டது என்றால் மாற்றி உறுதி பத்திரமும் வழங்கப் பட்டது என்று கூட சொல்லலாம். ஏன் என்றால் தம்பிமார் எங்களை அந்த சைக்கிள்களில் தொடக்கூட விடுவதில்லை. அதன் பின் அவர்கள் கூடிய நாட்கள் அந்த சைக்கிள்களில் ஓடியதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு பதிலாக அந்த சைக்கிள்களில் கூடிய நாட்கள் திருத்த வேலை தாங்களே செய்யத் தொடங்கினார்கள். சில வேளையில் அதன் தாக்கம் தான் இப்போது ஒரு தம்பி கணினித் துறையிலும், இன்னொருவன் தொழில் நட்புத் துறையிலும் தேர்ச்சிபெற்றவர்களாக விளங்கக் காரணம் என நினைக்கின்றேன். ஒரு முறை தம்பிமார் அண்ணா வைத்திருந்த சைக்கிளை எனது சைக்கிளில் கயிற்றினால் கட்டி இழுத்துச் சென்றார்கள். என்ன விசயம் என கேட்ட போது சைக்கிளின் இஞ்சின் பழுதாய் போய் விட்டதாக கூறினார்கள். நான் நினைக்கின்றேன் செல்வ மாமாவின் லொறி இஞ்சின் பழுதாய் போய் விட்டால், சுவேந்திர மாமாவின் உழவு இயந்திரத்தால் இழுத்து செல்வது வழக்கம். இதனை பார்த்துதான் அவர்கள் அப்படி செய்து இருக்க வேண்டும்.

சில வருடங்களின் பின் அந்த சைக்கிளில் இரண்டையும் காணவில்லை. அதன் நினைவாய் ஒரு போட்டோ மட்டுதான் இருந்தது. சாந்தி அக்காவின் பிறந்த நாளுக்கு நானும் அண்ணாவும் சைக்கிளில் இருந்து போட்டோ எடுத்தோம். அதுதான் இப்ப அதுகளுக்கு ஒரு நினைவுச் சின்னம். அந்த போட்டோவை எங்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்றபடி போட்டோ எடுத்த மனோ அண்ணாவிடமிருந்து ஒரு ஓ...போடலாம் நீங்களும்

ஓ...போடுங்கோ ஏன் இப்படி சொல்லு கின்றேன் என்றால் அந்த சமயத்தில் எடுத்த போட்டோ பெரிய விசயம்.

பின்னர் நாங்கள் வளர வளர, பல சைக்கிள்கள் வீட்டிற்கு வந்து போன ஞாபகம். பின்னர் அப்பா சாளி மோட்டார் சைக்கிள் வைத்து இருந்ததாக நினைவு. விடியவேளையில் நான் எழும்பி முதல் வேலையாக 'சாளி' மோட்டார் சைக்கிளை துடைத்து, பின்னர் மோட்டார் சைக்கிளில் ஏறி எங்கட வீட்டு கேற்றடி மட்டும் ஓடிப் போட்டு கொண்டு வந்து கொடுக்கதான் அப்பா கந்தோடுக்கு போவர் அதற்கு அம்மா சேச தொடங்கினால் அதற்கு நான் பல கதைகளை கூறுவேன். "இஞ்சின் கீழ் பண்ண வேணும் அது தான் மோட்டார் சைக்கிளை ஓடி போட்டு கொண்டு வந்ததான்" என்பது அதில் ஒன்று. அதற்கு வீட்டிலே பொறுப்பான பையன் என்ற பட்டமும் பெற்றேன். ஆனால், இப்போது அந்த பட்டம் எனக்கு இருக்கின்றதா? என்று தெரியவில்லை.

பின்னர் தம்பி சிவம் அண்ணாவிடம் மோட்டார் சைக்கிளில் ஓடி பழகி, இப்போது யாமஹாவிலும் ஓடுகின்றான். அண்ணாவும் யாருக்கும் தெரியாமல் "றைவிங்" பழகி பின்னர் இடம் பெயர்வு நேரம் வீட்டில் இருந்த பொருட்களையும் வீட்டில் நின்று லொறியை எடுத்து கொண்டு வந்த பின்னர் எங்கள் மாமன் மாக்களால் 'சிறந்த ரைவர்' என்ற பெயர் பெற்றார். அதன் பின்னர் எல்லோருக்கும் தெரிய கூடியதாக வாகனம் ஓட்டினார். அதைவிட மகாலிங்கம் தாத்தா தனது பிள்ளைகளிடம் டிராக்ரை ஓட

கொடுக்காமல் அண்ணாவிடமே கொடுத்தார்.

இப்படி எல்லா உறவுகளும் மோட்டார் சைக்கிள், கார் என ஓடகொண்டு இருந்தார்கள். நான் ஒருநாள் அண்ணாவிடம் எனக்கும் "றைவிங் பழக்கி விடு" என்றேன். "ஓம் பழக்கிவிடுகிறன்" என்று சொல்லி, சொல்லிக் கடைசியில் இப்பலண்டனில் இருக்கிறான். ஆனால் மோட்டார் சைக்கிள் மட்டும் ஓடுவதற்கு பழக்கி விட்டான். நான் கேட்டது பெரிய வாகனம் ஓட்டுவதற்கு. அதற்கு அவன் கால் வளர வேண்டும் என சொல்லி, சொல்லி ஏமாத்தி போட்டான்.

எனது தம்பி தன்னுடைய சட்டையில் இருந்து அடிக்கடி தன்னுடைய றைவிங் லைசன்சை எடுத்து காட்டும் போது, எனது மனதுக்கு கஷ்டமாக இருக்கும். ஏன் என்றால் இந்த காலத்திலை வாகனம் ஓட்ட தெரியாவிட்டாலும், கணினி இயக்கத் தெரியாவிட்டாலும் மார்க்கட் இல்லையாம். இதனால் மாமாவிற்குத் தெரியாமல் போய் றைவிங் ஸ்கூலை சென்று விண்ணப்பம் செய்தபோது, அங்கு இருந்த வரால் எனது விண்ணப்பம் திருப்பி தரப்பட்டது. காரணமாக "நீங்கள் இந்த மாவட்டமாக இருக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் பொலிஸ் பதிவு தேவை" என்றார்.

இரண்டு வருடத்திற்கு முன் தம்பி லைசன்ஸ் எடுக்கும் போது, றைவிங் ஸ்கூல்கள் போட்டி போட்டு விண்ணப்பங்களை ஏற்றுக் கொண்டதும் தம்பி தனது இறுதிப் பயிற்சியை தலைநகரில் இருந்து பல மைல்களுக்கு அப்பால்

உள்ள மாவட்டம் வரை கனரக வாகனத்தை ஓட்டிச் சென்று சிறந்த றைவர் எனப் பெயர் பெற்றான்.

நான் சைக்கிளின் கதை கூறுவதாகக் கூறி இப்போது மோட்டார் சைக்கிள், வாகனம் எண்டு வந்திட்டன். மன்னிக்க வேண்டும் எல்லாம் 'சின்னச் சின்ன ஆசைகள் தான்'.

வீட்டிலில் இரண்டு சைக்கிள் மட்டும்தான் இருந்தது. அப்பாக்கு ஒரு சைக்கிள் மற்றச் சைக்கிள் தங்கைச் சியினுடையது. தம்பி யாமஹாவிற்கு சொந்தக்காரன்.

அப்பா கந்தேர் எண்டு ஓடி கொண்டு இருப்பார். தங்கைச்சியும் தம்பிக்கு நிகர் சைக்கிள்தரமாட்டாள். ஒரு முறை அவளுக்கு தெரியாமல் சைக்கிளை பள்ளத்துக்குள் விட்டு, உடைத்து பின்னர் அம்மாவிடம் பேச்சு வாங்கிய துடன் ஒரு கிழமையாய்க் கதைக்கவும் இல்லை.

வெறும் சைக்கிளுக்கு கூட, எங்கள் ஊரில் அந்தளவுக்கு மதிப்பு நம்பினால் நம்புங்கோ, உண்மையானது!

பின்னர் ஒரு நிறுவனத்தில் வேலை கிடைத்தது. அந்த கடிதம் கொண்டு வந்த பியோன் அருந்தவலிங்கம் அண்ணாவிற்கும் ஒரு ஓ..போடலாம். ஏன் என்றால் நானும் சைக்கிள் வாங்குவன் என்ற கனவை நிஜமாக்கியது அந்த வேலை என்பதற்காக, அப்படிச் சொன்னேன்.

அப்ப சம்பளம் எவ்வளவு என்று கேட்டால் சிரிப்பியள். வெறும் 1,500 ரூபா தான். ஆனால் இப்போது நல்ல சம்பளம்

எடுக்கின்றேன். அப்போது அந்த நிறுவனம் எனக்கு பிடித்த படியினாலும், அதனால் எனக்கு பல நன்மையும் கிடைத்தது. நான் விரும்பிச் சென்ற துறைக்கு அந்த நிறுவனம் ஒரு வழிகாட்டியாகவும் அமைந்தது.

மூன்றாவது ஆள் பாவித்த சைக்கிளை 1000 ரூபாவிற்கு வாங்கினேன். பிரேக் இல்லை. காலால் தான் பிரேக் பிடிக்க வேண்டும். சீற்றுக்குள் இருக்கும் கம்பி குண்டியில் குத்தக் குத்த ஓடி வேலைக்கு போவேன். நான் செய்த பாவம், எனக்கு வெளி வேலைதான் தந்தார்கள். இப்போது நான் செய்த வேலையை செய்யும் இன்னுமொரு வருக்கு நிறுவனத்தால் மோட்டார் சைக்கிள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அது நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியாக இருக்கலாம். அல்லது அவன் அதிஷ்டக் காரனாயும் இருக்க வேணும்.

போன கிழமைதான் அப்பா போனில் கதைக்கும் போது சொன்னார்: "இப்ப புதுசா ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் வந்திருக்காம். பழைய மோட்டார் சைக்கிளை வித்துப் போட்டு புதுசா எடுக்கப் போறம். தங்கைச்சியும் புதுசா லேடிஸ் மோட்டார் சைக்கிளும் எடுக்கப் போறோம்!"

அப்பாவிடம் எனது அன்பான வேண்டுகோள். அந்த சைக்கிளுக்கு அடிக்கடி ஓயில் போட்டு துடைக்கச் சொல்லுகின்றேன். ஏன் எண்டால் அதுவும் இல்லை எண்டால் இந்த தாசனுக்கு நடராசாதான்.

(முற்றும்)

பேனாவால் பேசுகிறேன் - 09

- நாச்சியாதீவு பர்வீன்

(கட்டாரிலிருந்து)

அறிவியல் ரீதியான எழுச்சிக்கும், வளர்ச்சிக்கும், ஆழமான தேடலும், ஆராய்ச்சியுமே அத்திவாரமாகும். தேடலை விரிவுபடுத்தும் போதுதான் அறிவும், சிந்தனையும் வளர்ச்சி பெறுகின்றன. இந்த நூற்றாண்டு அறிவியலின் பல மைல்கற்களைத் தொட்டு எதிர்கால புதுமைகளை நோக்கி வேகமாக முன்னேறும் ஒரு பரம்பரையை உருவாக்கியுள்ளது எனலாம். இந்த வகையில் இன்றைய கல்வி, அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு முகம் கொடுத்து தம்மை வளர்த்துக் கொள்ளும் பணியில் இந்தக் கட்டார் மண்ணும் தன்னை தயார்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றது. இதற்கு ஆணிவேராக இங்குள்ள பல்கலைக்கழகங்களும், கல்லூரிகளும் அமைந்து செயற்படுவது அவதானிக்கத் தக்கதாகவுள்ளது.

இங்கே கட்டாரில் மருத்துவம், பொறியியல், அரசியல் எனும் துறைகளுக்காக மிகவும் பிரசித்தி பெற்றுள்ள ஒரு பிரதேசமாக Education city எனும் Qatar Foundation அமைந்துள்ளது. சுமார் ஐந்து பல்கலைக்கழகங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு அறிவியல் பூங்காதான் Qatar Foundation. இது கட்டார் மன்னரின் மனைவிகளில் ஒருவரான சேக்கா மூசா என்பவருக்குச் சொந்தமானதாகும். இந்த Education city இல் பல்வேறு பட்ட நிகழ்ச்சிகள், விழாக்கள் நடைபெறுவது வாடிக்கையான விடயமாகும். அது மட்டுமன்றி, மேற்கத்தையவர்கள் அதிகமாக வேலை செய்வதும், உலக தரத்திற்கான இலக்கிய கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதும் இங்கேதான். அதிகம், அப்படி நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளில் பிரசித்தி பெற்றதும், வளைகுடாவெங்கும் அவ்வப்போது சலசலப்பை உண்டு பண்ணும் ஒரு நிகழ்ச்சிதான் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நடத்தப்படுகின்ற Doha Debats என்கின்ற விவாத நிகழ்ச்சியாகும்.

எனது பாடசாலைக் காலத்தில் நான் சில விவாத நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துள்ளேன். ஆனால், இங்கே நடைபெறுகின்ற இந்த விவாத நிகழ்ச்சி முற்றிலும் மாறுபட்ட, வித்தியா சமான தொன்றாகும். விவாதம் தொடர்பான எனது சுவாரசியமான அநுபவமொன்றை இங்கே சுட்டுவது உசிதம் எனப்படுகின்றது.

அப்போது நான் சியம்பலா கஸ்கொடுவ மதீனா தேசிய பாடசாலையில் உயர்தர கணிதப்பிரிவில் கற்றுக் கொண்டிருந்தேன். குருநாகல் மாவட்டத்தின் தலைசிறந்த பாடசாலைகளில் அதுவும் ஒன்றென்பதனால், அகில இலங்கை ரீதியிலிருந்து பல நூறு மாணவர்கள் அங்கே வந்து தங்கியிருந்து கல்வி கற்றனர். எமது பாடசாலையில் ஒவ்வொரு நாளும் காலை ஆராதனை நிகழ்ச்சி நடப்பது வழக்கம். அந்தக் காலை ஆராதனை

நிகழ்ச்சியை சதகதுல்லாஹ் ஆசிரியர் நடாத்துவார். சமார் பத்து அல்லது பதினைந்து நிமிடங்கள் நடக்கும் அந்த நிகழ்ச்சியில் ஒரு ஐந்து நிமிட பாடசாலை பற்றிய செய்தியும் இடம்பெறும். சகதுல்லாஹ் சேர் லீவில் இருக்கும் நாட்களில், அந்த நிகழ்ச்சியை நடத்தும் பொறுப்பு என்னிடம் அவ்வப்போது வந்தது. நான் கணிதத் துறையில் உயர்தரத்தில் கற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் அறிவிப்பின் மீதும், செய்தி வாசிப்பின் மீதும் எனக்கு மிகுந்த ஆர்வம் இருந்தது. எனவே, அவ்வப்போது கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களை நான் பயன்படுத்தத் தவறுவதில்லை. இதனால் பொதுவாக எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் என்னைத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக அந்தக் காலை ஆராதனை நிகழ்ச்சி அமைந்தது எனலாம்.

ஒரு நாள் காலை வகுப்பில் இரசாயனவியல் பாட நேரத்தில் எமது பாடசாலையில் உயர்தர வகுப்புக்கு தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியையான நயீமா சிஹாப்தீன் அவர்கள் அழைத்ததாக ஒரு மாணவன் வந்து கூறினான். நயீமா ஆசிரியை எனக்கு மிகவும் அறிமுகமானவர். சாதாரண தரத்தில் அவரிடம் தான் நான் இலக்கணம், இலக்கியம் கற்றேன். அன்பானவர், அதே நேரத்தில் கண்டிப்பானவர். ஒரு பாடத்தை எப்படி கடைசி வாங்கில் உள்ள மாணவனுக்கும் கொண்டு சேர்க்க முடியும் என்பதனை தனது செயற்திரணமிக்க ஆளுமை மிக்க கற்பித்தல் திறன் மூலம் நிரூபித்தவர். எனக்கு அவரிடம் எப்போதும் ஒரு மரியாதையுண்டு. எனவே, பாடம் முடிந்த கையோடு நயீமா ஆசிரியை சந்திக்கச் சென்றுவிட்டேன்.

அது தமிழ் மொழி தின காலம், எல்லாப் பாடசாலைகளும் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு

தமது மாணவர்களை களத்தில் இறக்கி பேச்சு, கவிதை, ஆடல், பாடல், விவாதம் என்று பயிற்சி அளித்துக் கொண்டிருந்த நேரம். எமது பாடசாலையும் இன்னும் இரண்டு தினங்களுக்குப் பின் நடைபெறவுள்ள வலயமட்ட தமிழ் தினப் போட்டி களுக்கான போட்டியாளர்களை ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தது. எல்லா நிகழ்ச்சிகளுக்கும் மாணவர்கள் தயார் நிலையில் இருந்தார்கள். ஆனால், 'விவாதப்' போட்டி நிகழ்ச்சிக்கு யாருமே கலந்து கொள்ள முன்வரவில்லை. ஆனால், எப்படியும் விவாதக் குழுவைப் போட்டி நிகழ்ச்சியில் பங்கு பற்ற வைக்க வேண்டும். வெற்றி, தோல்விகளையும் தாண்டி ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளுக்கான போட்டியாளர்களையும் எப்படியும் அந்தந்தப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்ற வைக்க வேண்டிய கடப்பாடு எமது ஆசிரியர்களுக்கு இருந்தது. எனவேதான், என் மீதான நம்பிக்கையில் எனது தலைமையில் ஒரு விவாதக் குழுவை அனுப்ப எண்ணி, எமது ஆசிரியை நயீமா ஷிகாப்தீன் என்னை அழைத்திருந்தார்கள். ஆரம்பத்தில் நான் இதற்கு ஒத்துக் கொள்ள வில்லை. இன்னும் இரண்டு நாட்கள் மட்டுமே நிகழ்ச்சிக்கு இருக்கிறது. எனக்கோ முன் அநுபவம் எதுவுமே விவாதம் பற்றி இல்லை. இது போன்ற எனது காரணங்களை நயீமா ஆசிரியை ஏற்றுக் கொண்டாலும், நம்பிக்கை தரும் வலுவான வாதங்கள் மூலம் என்னைச் சம்மதிக்க வைத்துவிட்டார். அத்தோடு குழுவுக்கான அடுத்த இரண்டு பேரையும் தெரிவு செய்யும் போதும், அந்தப் பொறுப்பையும் என்னிடமே விட்டுவிட்டார். அந்த நேரத்தில் எனது எண்ணத்தில் எனது நண்பன் ஹொரவப்பொதான சிபாவும், பசியாலையைச் சேர்ந்த ரமீஸும் மின்ன

லென உதித்தனர். இதில் ஹொரவப்பொத் தானை சிபா எனது நெருங்கிய நண்பர். தவிரவும், வணிகப் பிரிவில் கற்றுக் கொண்டிருந்தார். அவரது ஆளுமையும், பேச்சுவன்மையும், வாதத்திறனும், கேள்விகளால் மடக்கும் புத்தி சாதூர்யமும் நான் அறிந்து வைத்திருந்தேன். அவ்வப்போது நானும், எனது இன்னொரு நண்பனுமான கலன்பிந்துனு வெவ சியாதும் எழுதும் சின்னச்சின்னக் கவிதைகளுக்கு நடுவராக சிபாதான் இருப்பார். என்னைவிடவும் சியாத் நல்ல கவிதைகளை எழுதுவார். எனவே, அதிகமான முறைகள் சியாத்தான் எமது கவிதைப் போட்டியில் வெற்றி பெறுவது வழக்கம், என்பது வேறுகதை.

சிபாவை அழைத்து விடயத்தை எமது ஆசிரியர் கூறியதும் அவரும் ஒத்துக் கொண்டார். ஆனால், ரமீசினால் அன்றைய தினம் சமூகமளிக்க முடியாத வகையில் வேறொரு வேலை இருந்ததனால் அவர் எம்மோடு வர இசையவில்லை. எனவே, இன்னொரு உயர்தர மாணவனான றிஸ்மி எங்களது விவாதக் குழுவில் எம்மோடு இணைந்து கொண்டார். எமக்குக் கிடைத்த வெறும் இரண்டு நாட்களில் எதனைச் சாதிக்க முடியும்? இருந்தும், நானும், சிபாவும் பல்வேறு தகவல்களைப் பற்றி, குறிப்புக்கள் எடுத்தோம். சில ஆசிரியர்களிடம் ஆலோசனைகள் பெற்றோம். எமது ஆசிரியர்கள் உற்சாக வார்த்தைகள் மூலம் எமது தன்னம்பிக்கையை ஆழமாக்கினர். அப்போது பிரதி அதிபராக இருந்த முசம்மில் சேர் முனவ்வா ரீச்சர் மற்றும் சில ஆசிரியர்கள் எங்கள் மீது பூரண நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். அதிலும் நயீமா டீச்சர் பெரிதாக நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்.

அந்த நாளும் வந்தது. நாமும் எமது ஆசிரியர்களுடன் தமிழ்த் தினப் போட்டி நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும் அந்தப் பாடசாலையை அதிகாலையிலேயே வந்தடைந்தோம். விவாதம் நடக்கும் மண்டபத்திற்கு எம்மை எம்மோடு வந்த ஆசிரியர் கூட்டி வந்து விட்டார். வரவுகளைப் பதிந்துவிட்டு எமக்குரிய ஆசனத்தில் அமர்கின்றோம். பல பாடசாலைகளின் விவாதக் குழுக்களும் எம்மோடு வந்து அமர்கின்றனர். மனசு படபடக்கின்றது. ஒவ்வொருத்தரும், பெரிய நோட்டுக்கட்டுக்களுடனும், புத்தகங்களுடனும், இன்னும் எதையெதையோ தேடிக்கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொரு அணியினதும் இலக்கு எப்படியாவது தாம் மாகாண மட்ட போட்டிகளுக்கு தெரிவாகிவிட வேண்டும் என்றுதான் இருந்தது. எங்களுக்கும் அதே எண்ணம்தான். என்றாலும் நான் சிபா, றிஸ்மி என எல்லோரும் வேடிக்கை பார்ப்பதிலும், விவாதம் தொடங்காதா? என்ற ஆதங்கத்திலுமே இருந்தோம்.

மொத்தம் எட்டு விவாத அணிகள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பதிவாகியிருந்தன. இதில் ஒரேயொரு அணிதான் மாகாண மட்டப் போட்டிக்குத் தெரிவு செய்யப்படும். போட்டிகள் மூன்று சுற்றுக்களாக நடைபெறும். முதல் சுற்றில் நான்கு அணிகள் வெளியேற்றப்படும். இரண்டாம் சுற்றில் இரண்டு அணிகள் வெளியேற்றப்படும். மூன்றாம் சுற்றில் வெற்றி பெறும் அணி மாகாணப் போட்டிக்காக தெரிவு செய்யப்படும். முதலாவது போட்டியே எமக்கும் இன்னொரு பிரபலமான பாடசாலை அணிக்கும் தான். அந்த அணிதான் கடந்த முறை அகில இலங்கை அளவுக்கு போய் வந்த ஜாம்பவான் அணியென்றும் அதை வென்று

விட்டால், அடுத்த அணிகளை இலகுவில் வீழ்த்தி விடலாம். என்றும் ஏலவே எமது ஆசிரியர் கூறியிருந்தார். எனவே, அந்த அணி எம்மோடு மோதக் கூடாது என்றே எமது எண்ணமும் அவாவும் இருந்தது. எமது பிரார்த்தனையும், அதுதான். ஆனால், குலுக்கல் முறையில் தெரிவு செய்த போது போட்டி நடுவர் எம்மிரு அணிகளையும் தெரிவு செய்திருந்தார். சரி, மோதிப் பார்த்து விடுவோமே என்ற மனோ தைரியத்தில் நாம் இருந்தோம். முன்பின் எந்தப் போட்டிகளிலும் எம்மைக் காணாததினால் அந்த ஜாம்பவான் அணி ஒரு கேலிப் புன்னகையொன்றை எம்மீது வீசிக் கொண்டேயிருந்தது.

சில கணங்களில் போட்டி ஆரம்பமாகியது. தலைப்பு 'பெண்கள் வேலைக்குப் போவது சரியா? தவறா?' நாங்கள் தவறென்றும் எதிரணியினர் சரியென்றும் வாதிட வேண்டும். எதிரணித் தலைவர், அநுபவம் நிறைந்த பேச்சால் கலக்கி விட்டு அமர்ந்தார். எமது அணிசார்பாக தலைமை உரையை நான் 'அம்மா', என்ற ஒரு குட்டிக் கவிதையுடன் ஆரம்பித்து முடிவில், தாய்ப் பாசத்தின் ஆழமான உணர்வுகளை இன்னொரு கவிதை மூலம் சொல்லி விட்டு பெண்கள் வீட்டில் இருந்து குழந்தைகளுக்கு பாசத்தை வழங்கினால் மட்டுமே, என் கவிதை அவர்களுக்குப் பொருந்தும். பல வீடுகளிலே ஆயாக்கள் அம்மாக்களாகவும், அம்மாக்கள் ஆயாக்களாகவும் ஆகிப் போய்விட்ட அவலம், இந்தப் பெண்கள் வேலைக்குப் போவதனால் தான் என்றும், பெண்கள் வேலைக்குப் போவதனால்

ஏற்படுகின்ற குடும்பப் பொருளாதாரச் சமூகச் சிக்கல்களை அதன் நெளிவு சுளிவுகளுடன் முன்வைத்தேன். என் உரை முடிந்தவுடன் அரங்கம் அதிரக் கரகோஷம். எனது நண்பர்களுக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை அவர்களும் நன்றாகப் பயன்படுத்தினார்கள். இறுதியில் ஒருவாறு அந்த ஜாம்பவான் அணியை நாம் வீழ்த்திவிட்டோம். அடுத்த அணிகள் பெரும் சவாலாக எமக்கு அமையவில்லை. கடைசியில் மாகாண மட்டத்திலும் போட்டிக்கு நாமே தெரிவு செய்யப்பட்டோம். மாகாண மட்டப் போட்டியில் இரண்டாம் சுற்றில் நாம் தோல்வியுற்றது வேறு விடயம். எனவே, விவாதம் தொடர்பான எனது ஆளுமையும், அநுபவமும், அறிவும் அந்த முதல் விவாத நிகழ்ச்சியின் பின் கொஞ்சம் விரிவு பட்டது எனலாம். எனவே, இப்படியான ஒரு விவாதத்தை எதிர்பார்த்தவனாகவே டோஹா டிபேட் எனும் இந்த விவாத அரங்கிற்குள் நானும் நுழைந்தேன். ஆனால், இது முற்றிலும் புதுமையானது மட்டுமல்ல மேலைத்தேய நாடுகளுக்கும் வளைகுடாவுக்குமிடையிலான வீரியமான கருத்து முரண்பாடுகளை அடையாளமிடும் தளமாக இந்த விவாத அரங்கு ஒலிக்கிறது.

பொதுவாக, அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, டென்மார்க், போன்ற மேற்கத்திய நாடுகளினதும், இஸ்ரேல், ஆப்கானிஸ்தான், பலஸ்தீன் போன்ற வளைகுடாப் பிரதேசத்து நாடுகளினதும் மிக முக்கிய புள்ளிகள் தான் இந்த விவாதத்திற்கு வருபவர்கள். வரும் பிரதிநிதிகளின் குழுவில் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர்கள் இருப்பார்கள்.

இவர்களுக்கு எதிராக வாதிட வருபவர்கள் பொதுமக்கள். ஆம். இது ஆச்சரியம் கலந்த உண்மையாகும். டோஹா டிபேட் ஆரம்பிப்பதற்கு சமார் இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கு முன் கூட்டியே பத்திரிகை, ரீவி போன்றவற்றில் விளம்பரம் செய்து விடுவார்கள். குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையானவர்களுக்கு மட்டுமே உள்ளக அரங்கிற்கு அனுமதிக்கப்படுவதனாலும், பாதுகாப்புக் கெடுபிடிகளின் நிமித்தமும், யார் முன்பதிவின் மூலம் தம்மை பதிந்து அடையாளப்படுத்திக் கொண்டாரோ, அவருக்கு அந்த நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். பொதுமக்களில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையானவர்கள் மட்டுமே விவாதிக்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள். சமார் மூன்று அல்லது நான்கு மணிநேரம் நடக்கும் இந்த நிகழ்ச்சி அரபு, ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் நடக்கும். பெரும்பாலும்,

ஆங்கில் மொழியில் நடப்பதுதான் அதிகம். முடிவில் நடுவராக இருப்பவர், இருதரப்புவாதங்களையும் ஆராய்ந்து சமகால அரசியல், பொருளாதார நகர்வுகளுடன் ஒப்பிட்டு, தனது தொகுப்புரையை வழங்குவார். நேரடியாக ஒலி, ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்டு இந்த நிகழ்ச்சிகள் அல்-ஜெசீரா தொலைக்காட்சி சேவையின் மூலம் ஒரே நேரத்திற்கு அவ்வப்போது ஒளிபரப்பப்படும். இதன் மூலம் வளைகுடாவெங்கும் இந்த நிகழ்ச்சி ஜனரஞ்சகமடைந்துள்ளது. பொதுமக்களின் கருத்துக்களுக்கும், உணர்வுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை உணர்வு பூர்வமாய் தெரிந்து கொள்ள உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் இப்படியான நிகழ்ச்சிகள் எதிர்கால அறிவியல் ரீதியான வளர்ச்சிப் பாதையின் படிக்கட்டுகள் என்று ஆணித்தரமாய் கூறலாம்.

(இன்னும் பேசுவேன்)

A.R.R. HAIR DRESSERS

**89, Church Road,
Mattakuliya,
Colombo - 15.**

Tel : 0602133791

முற்றிலும் குளிசூட்டப் பெற்ற சலூன்

நூல் உமர்சனம்

கல்லூர் நாடகஞ்சிகள்

- அழகு சந்தோஸ்

‘இவடம் எவடம்!

புங்கடி புளியடி,

இவடம் எவடம்?’

சிறுவயதில் நீங்கள் கண்களைப் பொத்தி விளையாடிய பருவகாலத்து நிகழ்வுகள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றனவா? எவ்வளவு இனிமையான நாடகள் அவை! காற்றைப் போல சுதந்திரமாக ஆடிப் பாடி விளையாடித் திரிந்த நாடகங்கள் அவை. ஆனால் இன்று?

இவடம் எவடம்

வீட்டின் படிப்பறை

இவடம் எவடம்

சிட்டுக் குருவியின் சிறை முகாமடி

சிட்டுக் குருவியின் வதை முகாமடி

என்றுதான் ஏக்கத்தோடு பாட முடிகிறது.

இது பா. இரகுவரன் எழுதிய சிட்டுக் குருவிகள் நாடகத்தின் ஆரம்பக் காட்சியில், விருத்த மெட்டில் பாடகர் பாடும் வரிகளாகும். ஆம்! இன்றைய பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையானது பள்ளிக்கூடம், வீட்டின் படிப்பறை ஆகியவற்றுள் சுருங்கி விட்டது. அதுவே சிறையும் ஆகிவிட்டது. ஏனைய பிள்ளைகளுடன் கூடக் கூத்தும் கும்மாளமும் அடிப்பது எல்லாம் பழங்கனவாகி, கானலாகிக் கலைந்தும் விட்டன. அவர்களின் வாழ்க்கையானது இயந்திர மயமாகி விட்டதுடன், பிள்ளைப் பருவத்தின் கனவுகளையும், கற்பனைகளையும் கூட இல்லாதொழித்து விட்டது.

பா. இரகுவரன் ஒரு ஆசிரியர். பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் கற்பிக்கின்றார். அடிப்படையில் பயிற்றப்பட்ட விஞ்ஞான ஆசிரியரான அவர், கலையுணர்வும், மென்னுணர்வும் கொண்டவராதலால் நாடக அரங்கியலைச் சிறப்புப் பாடமாக படித்துப் பட்டதாரி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுவதுடன் நாடக ஆசிரியராகவும், நெறியாளராகவும் கலைப் பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறார். பாரம்பரிய நாடக மரபுகள் பற்றியும், பிரதேச வாழ்வியல் மரபுகள் பற்றியும் கள ஆய்வுகள் செய்து ஆவணப்படுத்தவும் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 50 க்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளார். இவற்றுள் குழந்தை சண்முகலிங்கம், மௌனகுரு, நிலாந்தன் ஆகியோரின் நாடகப் பிரதிகளும் அடங்கும். அண்மைக் காலமாக தானே நாடகங்களைப் புனைந்து மேடையேற்றுகிறார். இத்தகைய இவரது நாடகப் பிரதிகள் மட்டும் 15க்கு மேல் வரும்.

'கல்லூரி நாடகங்கள்' என்பது இவர் தயாரித்தளித்த ஆறு நாடகப் பிரதிகளை உள்ளடக்கிய புதிய நூலாகும். ஆழ்ந்த சமூக நோக்கும், விரிந்த பார்வையும் கொண்டவர் அவர். 'நாடகம் முதலான எந்தவொரு கலை வடிவமும் சொல்ல வந்த விடயத்தை, அநுபவத்தை உன்னத அழகியலுடன் படைக்கப்பட வேண்டும். பேராணந்த நிலையை மட்டுமன்றி, அடுக்கடுக்கான பல தளங்களில் சிந்தனையைத் தூண்டி நிற்பதாக அக்கலை வடிவம் அமைய வேண்டும். தன்னைப் பற்றியும், சக மனிதன் பற்றியும், சமூகம் பற்றியும், வாழ்க்கை பற்றியுமான புரிதலுக்கு கலை வடிவம் வெளிச்ச மூட்ட வேண்டும். இதயத்தில் நெகிழ்வையும், அகரீதியான மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்த விளையாத எந்தக் கலையும் பயனற்றது' என தனது முன்னுரையில் கூறுவதிலிருந்து அவரது படைப்புக்கள் எத்திசை நோக்கி ஆக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதை முன் கூட்டியே ஊகிக்க முடிகிறது.

முதல் நாடகமான 'சிட்டுக் குருவிகள்' சிறுபராயத்து மாணவர்களை படி படி என்று ஓயாமல் நச்சரித்து, கற்றல் நடவடிக்கைகளைத் திணித்து, பரவலான உலக அநுபவங்களை உணர விடாது தடுத்து, அவர்கள் ஆளுமைகளைச் சிதறடிப்பதை ஆணித்தரமாக, அதே நேரம் நகைச்சுவை அநுபவங்களோடு கலந்து கொடுக்கிறது. 'குரு பீடம்' நாடகமும் கல்வியோடு சம்பந்தப்பட்ட தாயினும், உயர் வகுப்பு மாணவர்களின் ஆர்வங்கள் சற்றுத் திசை திரும்புவதையும், அதை மாற்றி கல்வி கற்றலில் ஈடுபட வைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது. கடமை உணர்வு கொண்ட ஆசிரியரின் வாழ்வியல் கோலங்களும் இதில் காட்சியாகின்றன.

'முற்றத்து வேம்பு' சூழல் பாதுகாப்பில் தாவரங்களின் பங்களிப்புப் பற்றியது. தனி மனிதன் ஒருவனுக்கும் வேப்ப மரத்திற்கும் இடையேயான உறவின் பின்னணியில் சுவையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல தம்பி மாஸ்டர் மேடையில் பார்வையாளர்களை ஈர்க்கும் பாத்திரமாக இருந்திருப்பார் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. 'அழிதல் காணும் பூவுலகம்' மனிதன் சூழலைப் பேணாவிட்டால் உலகத்தின் இயக்கமே முடங்கிவிடும் என்ற நிலையிருக்கையில் அதற்குப் பெருமளவு காரணமான அமெரிக்காவோ அதனைத் தட்டிக் கழித்து சனத்தொகை மிகுந்த ஏழை நாடுகளின் மேல் சமையை ஏற்றுவதைத் தட்டிக் கேட்டும் தன்னார்வக் குழுவினர் பற்றியது. இவ்விரு நாடகங்களுமே விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை மக்களிடையே கொண்டு செல்வதை நோக்கமாகக் கொண்ட நாடகங்களாகும்.

'கணித வியலாளன்' நாடகமானது, ஆங்கிலத்தில் எழுதிப் புகழ் பெற்ற அழகு சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சிறுகதையை கருவாகக் கொண்டது. வாழ்வோடு இசைந்து போகாத வெற்று விஞ்ஞான அறிவு கொண்ட அறிவு ஜீவிகளின் அறிவோ, அநுபவமோ நல்வாழ்விற்கு பயனற்றது என்பதை அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது. இன்னொரு நாடகமான 'மெல்லத் தமிழ் இனி' புலோலியூர் கந்தசாமி எழுதிய சிறுகதையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒரு தொலைத் தொடர்பு நிலையத்தில் நடக்கும் தொலைபேசி உரையாடல்கள் ஊடாக உறவினர்கள் புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வசிப்பதால் தமிழ்ச் சமூகத்தில் தாயகத்திலும், புலம் பெயர் நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புக்களையும் பண்

பாட்டுச் சிதைவுகளையும் நையாண்டியாகச் சித்தரிக்கிறது. சிந்திக்க வைப்பதும் கூட!

இந்நாடகங்கள் பிரதி என்ற வகையில் வாசிப்புத் திருப்தியைத் தருகின்றன. ஒவ்வொரு நாடகத்திற்குமான அரங்க அமைப்பு வரை படமாகத் தரப்பட்டுள்ளது. இவற்றோடு எமது கற்பனைக் குதிரையை யும் சற்றுத் தட்டிவிடும் போது, மேலான அநுபவம் கிட்டுகிறது. ஆயினும், நாடகங்கள் காட்சிப் புலனுக்கானவையே அன்றி, வாசிப்புக்கானவை அல்ல என்பதை நான் முன்பு மேடையில் பார்த்த இரகுவரனின் நாடகங்களை நினைத்தபோது தெளிவாகியது. ஊமமும் வேசமும், ஆட்டமும் பாட்டமுமாக எங்கள் உணர்வுகளுக்குள் ஊறிப் பொசிந்தவை அவை. இரகுவரன் என்ற நாடக ஆசிரியர், நெறியாளராகவும் கைகோர்க்கும் போதுதான் அற்புதமாக வெளிப்படுகிறார் என்பது பின்நோக்கிப் பார்க்கும் போது புரிகிறது.

இந்நூலில் அடங்கிய அனைத்தும் கல்லூரி நாடகங்கள். இவற்றிற்கும் ஏனைய நாடகங்களுக்கும் இடையேயான வேறுபாடுகளை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். வகுப்பறைப் போதனைகளுக்கு வெளியேயான கற்றலாக, பரந்துபட்ட அநுபவங்களுக்கான களமாக, ஆளுமை வளர்ச்சியாக, அக உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக, கலை உணர்வுகளைத் தூண்டுவதாக அமைய வேண்டும். இவற்றை மனத்தில் கொண்ட, சமூக அக்கறை கொண்ட ஒருவரால் இந்நாடகங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இந்த வகையில் பார்க்கும் போது 'பாடசாலை அரங்கைப் பொறுத்த வரை

யில்..... இத்தனை பேருக்கு உட்பட்டதாக நாடகம் அமைய வேண்டும் என்பதை விட, இத்தனை பேருக்கு மேம்பட்டதாக நாடகம் இருக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறையே பொருத்தமானது' என நூலாசிரியர் குறிப்பிடுவதாவது தனது நாடகத்தை விட, அதிக மாணவர்களை அரங்கில் ஏற்றி அவர்களின் ஆளுமையை விருத்தி செய்வதில் அக்கறை கொண்ட ஒருவராலேயே மொழியக் கூடியது.

'அரங்கு அமைவிடத்திற்கான மொழி நடையும், பாத்திரங்களின் பெயர்களும் அமைவது சபையைக் கவரக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது' எனவும், 'விஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் நாடகங்களில் இழையோடி நிற்பது சமகாலத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்றது' எனவும் ஹாடலிக் கல்லூரியின் பிரதி அதிபர் திரு. மா. இராஜஸ்காந்தன் தனது அணிந்துரையில் எழுதியுள்ளதையும் இங்கு ஞாபகப்படுத்தலாம்.

'அகவை அறுபதாகி இவ்வாண்டில் மணிவிழாக் காணும் இனிய நண்பர் 'இலக்கியச் சோலை' திரு. து. குலசிங்கம் அவர்களுக்கு இந்நூல் சமர்ப்பணம்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது மனதை நெகிழவைக்கிறது. வடமராட்சி மண்ணில் இலக்கியத்தில் ஆர்வமுள்ள அனைவரையும் தன் நிழலில் ஒதுங்க இடம் அளித்துப் போசித்து வளர்த்து விட்டு, பேசாமல் ஒதுங்கி நின்று மகிழ்ந்து, இலக்கிய ரசனையில் மட்டும் சுகம் காணும் ஒருவருக்கு நூலைச் சமர்ப்பித்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதே.

இது இரகுவரனின் மூன்றாவது நூலாகும். முதலாவது நூலான 'ஊரும் வாழ்வும்'

என்பது தும்பளைக் கிராமம் பற்றிய சமூக வியல் ஆவணமாகும். 'பண்டைத் தமிழ் நாடகங்கள்' என்ற இவரது இரண்டாவது நூல் நாடகத் துறை மாணவர்களை இலக்காகக் கொண்ட முயற்சி. பல்வேறு இடறுகளி டையே சிக்கித் திணறும், நவீன அச்சக வசதிகள் அற்ற, யாழ் மண்ணிலேயே வடி வமைத்து, அச்சடிக்கப்பட்ட 'கல்லூரி நாடகங்கள்' என்ற இந்நூலின் வரவு காலத்தின் தேவையாகும். மல்லிகையை பள்ளிக் கொப் பியில் அச்சடித்து வெளியிட்ட ஜீவாதான் ஞாபகத்துக்கு வருகிறார். உயிரச்சம் நில வும் சூழலிலும் கலையார்வம் துளிர்ந்து நிற்பது வெளியே நிற்பவர்களுக்கு ஆச்சரிய மாகத் இருக்கக் கூடும். ஆனால் இதுதான் எமது மக்களின் நிஜமான வாழ்க்கை.

இந்நூலின் வெளியீட்டு விழா ஆகஸ்ட் 8ஆம் திகதி தும்பளை ஞானசம்பந்தர் கலை மன்றத்தில் ஹாட்லிக் கல்லூரி அதிபர் திரு. தெய்வேந்திரராஜா தலைமை யில் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக பிரபல எழுத்தாளர் தெனியான் கலந்து கொள்ள, யாழ் பல்கலைக்கழக விரிவுரையா ளரும் பாரம்பரிய கலையில் வழித் தோன் றலும் நடிசுருமான கலாமணி வெளியீட்டுட் றையை நிகழ்த்தினார். மெதடிஸ்ட் பெண் கள் கல்லூரி அதிபர், வேலாயுதம் மகாவித் தியாலய அதிபர் திரு. ஜெகநாதன், பருத்தித் துறை இலங்கை வங்கி முகாமையாளர் ஆனந்த நடுசன் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர்.

மல்லிகை ஆண்டுச் சந்தா

சுவைஞர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்.
மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

தனிப் பிரதி தேவைப்படுவோர் ரூபா 40க்கு முத்திரைகள் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளவும்

ஆண்டுச் சந்தா 450/-

தனிப்பிரதி 30/-

ஆண்டு மலர் 200/-

(தபாற் செலவு 100 ரூபா)

காசோலை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva எனக் குறிப்பிடவும்.
காசுக்கட்டளை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva, Kotahena, P.O. எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :
201/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 2320721

இப்பேரகூய சிவசேனா

- புலவர் ம. பார்வத்நாதர்

துதித்தகும் சற்குகதைகள் நாவல் மற்றும்
 தெள்ளமுதல் கட்டுரைகள் இவைகளோடே
 ரத்தக்சும் போற்றுகின்ற கவதைச் செல்வம்
 ரமக்கள்துதிச் சற்குநதவே ஓர் காலத்தல்
 இத்தகைக்கு முழுமாராய் இக்காலத்தல்
 இடக்கின்ற சன்மாவாய் புயல்னாலே
 மொத்தத்தல் ஆபாசச் சருகை உள்ள
 மக்கட்குக் கொட்புகின்ற கொடுமை ரன்னே!

ன்ர்பவைதான் 'கருத்'தென்றால் தயுடர் பண்பை
 ன்முத்துக்கின்ற கோடால் ஆகலாமோ?
 ரத்தகையோ தொழில் உண்டே செல்வம் சோக்க
 இதற்குள்ளே ரன் புருந்தே குழப்புகின்றார்?
 'சத்தமெல்லாம் வாசகர்க்கே இதலே!' ரன்றே
 செப்புக்கின்றார்! வாசகர்கள் ஆபாசத்தை
 ஓற்றுகையாய் ரதர்ப்பா ரேல் இவர்கள் மெல்ல
 உளம் மார் நலை மார்த் தருந்தடாரோ?

ஓன்றரண்ரு சற்க்கைகள் தயுட்க்காக
 உடைப்பவையாய் இருப்பதுண்மை
 இவற்றை வாங்க ரன்றியே ஆபாசப் படங்கள் தார்கும்
 ருருகதைத் தீண்டாதீர் தயுடர் பண்பைக்
 கொன்றொழிக்கத் தயுடர்கள் ருரு தந்தால்
 குவலயத்தே நாமவற்றை வாங்கலாமோ?
 ரன்றைக்குடே தயுடர் வளக்க உடைக்கின்ற
 இதழ் வாங்க உளம், தயுட்கோம் இதயம் உள்ளோம்!

நான்கு

சிறகுகளை வருடும் ஒருவனுக்கு

சீவர்களுக்கீழே.....

அவளுக்கும் இளம் உள்எம்.....

உணர்வுகள்..... வலிகள்.....

ஆயலாமைகள்.... இப்படி எத்தனையோ.....

எதுவுமே உணரப்படாமல்

வெறுமனே,

“செய்த பணிகள்-

செய்த வேலைகள்” பற்றிய

பட்டியல் பத்திரிகைகளில் மட்டமாய்

குறுகிப் போயிற்று வாழ்க்கை!

என்ன செய்கிறேன்?

என்னென்ன செய்ப்பயிற்சி வேண்டும்?

எதை நோக்கி, ஏன் நகர்கிறேன்?

-ஆந்தத் தீர்மானங்களில் எந்தவொன்றுமே

‘என்’னுடையதாக இல்லை.

விடிகிறது, எழுகிறேன்.

ஆயலாமைகளுடனேனும் ஆயங்குகிறேன்,

பிண்ணிரவில் துயில்கிறேன்

‘பிண்தாங்கி முன்னெழுதல்’ பற்றிய

கற்பிதங்களில் உழன்றுமுன்று....)

இப்போதெல்லாம்

‘வாழ்தல்’ என்பது- வெறுமனே

‘ஆந்தத்’ மட்டமாயிற்று,

வேறு தெரிவென்று எதுவும்

இல்லாமல் போனதால்!

அன்பனே... நீ

குருதி கசிகின்ற எந்தன்

சிறகுகளை வருடுகிறாயா?

பயனில்லை நண்பனே!

அவை.....

என்னிலிருந்து உன்னால்

கிழித்தெறியப்பட்டவை தாம்!

நீ

சிறகுகளைத் தான் வருடுகிறாய்,

பிடுங்கப்பட்ட இடத்திலிருந்து

குருதி வெள்ளமெனப்

பீறிடும் பாய்வதை

உன் விழிகள்

பாரீக்கத் தவறிவிட்டன.

புழுதியில் வீழ்ந்து கிடக்கும்-

அந்தச்

சிறகுகளில் படிந்திருப்பதெல்லாம்

ஒருசில சொட்டு ரத்தம்

மட்டும் தான் அன்பே!

எனவே.....

அவற்றை வருடாதீர் வீண்வேலை.

ஏனென்றால்.....

முறிந்துவிட்ட சிறகுகளில்

வலியில்லை,

உணர்வுமில்லை,

எதுவுமே இல்லை;

உன்- இப்போதிருக்கும்

மனசைப் போல!

- வறீனா அப்துல் ஹக்

புதிய அநுபவங்களை நமது புலன்கள் நுகர்ந்து கொள்வதில் காட்டும் அபரிமிதமான கரிசனை எல்லாத்துறைகளிலும் இருந்து வருகிறதெனினும், சினிமாவைப் பொறுத்த மட்டில் இது மாறுபட்ட இரசனை கூறுகளில் வாசகனை பிரித்தாளுகிற தன்மையை அதிகமாகக் கொண்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. சினிமாவின் இன்றய வளர்ச்சியினை நோக்கும் போது, மிகையான பிரமிப்பு பிரவகித்தொழுகுவதை முதற்கண் மனங்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறான சூழலில், சினிமாவின் பரிமாணங்களை அணுகும் போது எழுகிற விசித்திரமிக்க நவீன யுக்தி முறைமைகள் பற்றி நிறையவே கருத்தாடல் செய்யத்தக்க அம்சங்கள் இருக்கின்றமையினை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கம் பல்கலைக்கழகத்தில் மாதமொருமுறை சினிமாவினூடாக ஏற்படுத்த முயலும் மனிதக் கலாசாரம் பற்றிய முயற்சியினை முன்னிறுத்தி நமது சினிமா நுகர்வு பற்றிய வெளிப் பாடுகளை இக் கட்டுரையூடாக அடையாளப்படுத்துவது எமது நோக்காகிறது.

எமது சினிமா நுகர்வு

- அக்ரம்

மாற்று சினிமா (Alternative cinema) என்ற பதப்பிரயோகம் பேசுகிற வீச்சில், நமது சினிமா நுகர்வு பற்றிய விரிவான தளத்தில் இப்பிரதியில் பேசுவதனை விட, தமிழ் சினிமாவின் மரபில் நமது விழுமியங்களை கலாசார இறுக்கங்களை, பலகீனங்களைப் பற்றிய புரிதலை நோக்குதல் இங்கு பொருத்தமானது. நாம் பொதுவாக கற்பனாவாத சினிமா நுகர்விலிருந்து விடுபடாத தவிர்க்க இயலாத ஈர்க்கை நமது சூழலில் வெகுஜனத் தளத்தில் விரிந்து கிடக்கிறது என்ற கசப்பான யதார்த்தங்களுடன், புதுமையின் படிமங்களில் தரித்து புதிய அடைவுகளுக்கு முயலும் நிலவரத்தை நாம்தான் உயிர்ப்பிக்க வேண்டும். அதற்கான முதற் கட்டப் பணிகளில் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் காட்டுகிற முயற்சிகளை இந்தக் கட்டத்தில் நினைவுட டுவதுடன், இம்முயற்சி மேலும் வெற்றியளிக்கப் பொருத்தமான பின்னூட்டல்களை (Feedback) வழங்குவது எமது தலையாய கடமை என வலியுறுத்தலாம்.

நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம் என்ற கலை கலாசாரப் பிம்ப வெளிப்பாடுகளின் கதையாடல்களின் பின்புலங்களில் இருந்து சினிமாவின் புதிய வெளிப்பாடுகளை நாமும் தரிசிக்கலாம். சினிமா என்பது குறிப்பிடத்தக்க பொழுது போக்கு அம்சம் என்பதில் மாற்றுக் கருத்திலலைத்தான். எனினும், சினிமா என்பது நமது சூழலில் வெகுவான கருத்துப் பரிவர்த்தனை செய்யும் பரப்பைக் கொண்டிருப்பதே இக்கட்டுரையின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். மனித மரபினை, யதார்த்தங்களை, கலாசார பிரயோகங்களை துல்லியமாகக் காட்டும் இலகு மூலமாக சினிமா இருந்து வருகின்றது என்ற கருத்தை இந்தக் கட்டத்தில் 1980 நினைவுட்டுகின்றோம். புதிய நிகழ்வுகளை, மனித நடத்தை நடப்பங்களை, பிரச்சினைகளின் மூலக் கூறுகளை அப்பட்டமாகத் தரிசிக்கத் தக்கதாகவும், பதிவு செய்வதற்காகவும் எடுக்கின்ற காட்சி (Visual) பிரதிகளில் சினிமா முதன்மையானது.

நல்ல சினிமா அல்லது மாற்றுச் சினிமா என்ற பதங்களின் பொருள்களில் இருந்து சினிமாவின் பரப்பை சிறியதாக நோக்கும் போது, ஈரானிய சினிமாக்கள் நம் மனக் கண்ணில் சிறகடிப்பதனைக் காணலாம். ஈரானியச் சினிமாக்களின் பேசுபொருள், கதைக்கரு, காட்சி அமைப்புப் பின்னணி, இசை என்பனவற்றின் சிறிய அடைவையும் தமிழ்ச் சினிமா தொடாத நிலையில் அதற்கான எடுகோள் நிறைந்த பரீட்சார்த்த முனைப்புக்களில் அவ்வப்போதான தரிசனங்கள் தமிழ் சினிமாவில் கிட்டுவதனை அடிக்கோடிடலாம். ஈழத்துச் சினிமா நுகர்விலிருந்து தமிழ் சினிமா பிரதிகளை வேறாக அடையாளப்படுத்தலாம். ஈழத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சிங்கள சினிமாவின் பால் குறிப்பிடத்தக்க சர்வதேச பார்வை இருந்து வருகிறது. ஆனால், சிங்கள சினிமாவிலும் வெறும் கற்பனாவாத ஆளுகையும், வணிக நோக்கும், மூன்றாம் தர கலாசார அம்சங்களும் இல்லை என்ற வாதம் எம்மிட மில்லை. ஆனால், சிங்களத்தில் நல்ல சினிமா என்ற அடைவுக்கான முனைப்புகள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஆனால் தமிழ் சினிமாவில் இவ்வாறான வெளிப்பாடுகள் மிக மிகக் குறைவு என்பது சர்வமயமான செய்தியாகும். எனினும் அதற்கான முதற் கட்ட முனைப்புகள் அவ்வப்போது நிகழ்வது தமிழ் சினிமாவின் பால் பார்வையை தூண்ட ஏதுவாகிறது.

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சங்கம் அண்மைய நாட்களில் தமிழ் சினிமாவின் புதிய யுக்திகளை நுட்பமாகக் காட்டுகிற பிரதிகளை முன்னிறுத்தி காட்சிப்படுத்தும் சினிமா முனைப்பில் உள்வாங்கப்பட்ட சினிமாப் பிரதிகள் இரண்டினை குறிப்பிடுகின்றேன். தமிழ் சினிமாவின் மரபுபற்றி இருக்கிற விமரிசனங்களை முதலில் கவனிக்க வேண்டும். தமிழ் சினிமாவைப் பட்டிணைக்கிற வணிகத்தின் தொடு புள்ளியிலிருந்து பிறக்கிற பண்பை பிரதானமாக

கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், வணிக நோக்கை காட்டிலும் கலைத்துவமிக்க சினிமா பிரதிகளுக்கு சினிமா நுகர்வில் மக்களின் இரசனை கொண்டிருக்கும் ஈர்ப்பு வளர்ச்சி மகிழ்வை தருகிறது. இந்த வகையில் தமிழ்ச் சங்கம் ஒளிபரப்பிய பருத்திவீரன், மொழி என்கிற இரண்டு சினிமாப் பிரதிகள் பற்றிய இரசனை குறிப்புகளை நோக்கலாம்.

பருத்திவீரன், மொழி ஆகிய இரண்டும் தமிழ் சினிமா மரபுக்கு புதிய பாதை வகுத்த படைப்புகள். சாதாரண எளிமை மிக்கதைப்பிரதிகளுக்கு உயிரோட்டமிக்க பாத்ரீ கோர்ப்புக்களையும், காட்சியமைப்புக்களையும் கையாண்டு கதையினை செம்மையான பிம்பங்களின் யதார்த்த ஊடாட்டத்தின் நகல் பிரதிகளாக கட்டுவித்துள்ள படைப்புகள் வரிசையில் இவையிரண்டும் சேர்க்கத்தக்கன.

1. பருத்திவீரன்

தமிழ் சினிமா பகைப்புலத்தில் அமீரின் திரைப்படங்களுக்கென்று மிகையான தனித்துவம் இருக்கிறது. அமீரின் முந்திய திரைப்படமான 'ராம்' என்ற படம் சர்வதேச விருதை வென்றிருந்தது. அமீர் மனிதக் கலாசார பண்பாடுகளின் நேரெதிரான கூறுகளைச் சீர்மையுடன் அணுகும் தன்மையான படங்களை கொணர்வதில் இன்றைய தலைமுறை நெறியாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். தமிழ் சினிமா வெறும் சுவாதகரு வுலங்களை விற்பனை நோக்கில் வெளியிடும் மரபினை எதிர்த்து உடைத்து புது ரத்தம் பாய்ச்சிய பங்காளர்களில் இவருக்கும் ஓரிடமுண்டு.

தமிழ் சினிமாவில் பருத்திவீரன் நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் கிராமிய வாழ்பலங்களின் தூர்ந்த வாழ்க்கைச் சூழலின் யதார்த்த இயல்புகளுக்கு உயிர் கொடுத்த திரைப்படம். பருத்திவீரன் புழுதி படிந்த தரைகளில் மனித உயிர்களின் கண்ணீர், புன்னகை இரண்டினையும் ஒழுங்குற கெமரா சுருளுக்குள் ஊடுவித்திருந்தது. காதலையும் காமத்தையும் அதன் உணர்வுச் சிறையிலிருந்து விடு

வித்து அவையிரண்டும் விளைவித்த சாதக பாதக அம்சங்களைக் காட்சியாக்கியிருந்தது, இத்திரைப்படம். இளமை வயதில் கற்பிக்கிற காதலும் காமமும் கடைசியில் சொல்லும் செய்தியினை உயிர்ப்புடன் எந்த வித சோடனை அம்சங்களையும் இணைக்காது வெகு எளிமையாக நமது சிந்தனைப் புலனில் அறைந்தது. காதலை மட்டும் தனது எண்ணத்தில் கொண்டு வாழும் நாயகியையும், காமத்தையும் காதலையும் மனங்கொண்டு வாழும் நாயகனையும் முக்கிய கதாபாத்திரமாகக் கொண்டு, இவ்விரண்டு கதாபாத்திரங்களும் எழுப்பும் நடத்தை, ஓர்மம், நெகிழ்ச்சி, துடிப்பு, வீரம் போன்ற இன்னோரன்ன பல உணர்ச்சிகளை முன்னிறுத்தி, கதையின் இதர நுகர்வு துணைக் கதாபாத்திரங்களின் வெளிப்பாட்டையும் கொண்டு ஒழுங்குகிறது.

படத்தின் முக்கிய கருவை கடைசிக்காட்சியில் ஒழுக விட்டு, யதார்த்தமான காதலின் நிஜ வெளிப்பாட்டை மனம் உருகும் வண்ணம் நெறிப்படுத்தியிருந்த விதம் உண்மையில் குறிப்பிடத்தக்கது. எந்த சமய கலாசாரத்தை உடையவளாக இருப்பினும் பெண்களின் கன்னித்தன்மையானது உயிரிலும் முதன்மையானது என்ற உயிர்ப்பு மிக்க சிந்தனையை பருத்திவீரன் பறைசாற்றியது. மனிதன் தனது கற்பை, இரகசிய உறுப்பை பொதுவாக ஒருத்தனுடன் அல்லது ஒருத்தியுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் என்பதே மனிதக் கலாசாரம். இக்கலாசார மரபு சமய சிந்தனையையும் தாண்டி அமைந்துள்ளது. இதனை நுட்பமாக மனிதன் அணுகுவது இன்றியமையாதது. இக்கருத்து நடை முறையில் பாலியல் சிந்தனையின் பரப்பு அநாகரிகமாக வளர்ந்து வரும் காலகட்டத்தில், எத்துணை தூரம் புஸ்வாணமாக உருமாறும் என்ற நிலவரத்தினை, காட்டும் எத்தனிப்பாக இப்படத்தினைக் குறியீடாக்கலாம்.

தனக்கு மனைவியாக வரவிருப்பவள் அதாவது தனது காதலி இன்னாருவனால் துஷ்பிரயோகிக்கப்படுகிறாள் என்றால், அது அந்த காதலின் அத்திவாரத்தினை எத்

துணை தூரம் பாதிக்கிறது என்பது காதல் உணர்வில் இழைகிற மனங்களுக்குப் புரியும். ஒரு பெண்ணை ஆத்மார்த்தமாக காதலிப்பவன் அப்பெண் (தனது காதலி) பாலியல் ரீதியான கொடுமைக்குள் ஆட்படுகிறாள் எனில், இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் அந்த ஆண்மையின் வீரியம் எவ்வாறான பொறுப்புணர்வுடன் செயற்பட வேண்டும் என்ற ஆளுமையினை பருத்திவீரன் புடும் போட்டது. எமது கலாசார மரபின் படி ஆண்களும் பெண்களும் தமது கற்பை ஒருமையுடன் நிறுத்திக் கொள்வது என்ற கருத்தியலை அல்லது கோட்பாட்டை மிக எளிமை நிறைந்த வாழ்க்கைச் சூழலின் காட்சிகளுடாக மீள நிர்மாணித்திருந்தார், பருத்திவீரனில் அமீர். ஒருத்தனுக்கு ஒருத்தி என்பதே அடிப்படை. சமய ரீதியாகவும் இக்கருத்து முதன்மைப் படுத்தப்பட்டுள்ள மையை நாமனைவரும் அறிந்ததே.

இன்று மேற்கத்தேய கலாசார நிலவரம் நமது பண்பாட்டை எங்ஙனம் கூறு போட்டுள்ளது என்ற பிரதிவாதம் நமது நடைமுறை வாழ்வில் மிக அவதானிக்கத் தூண்டுதலை இப்படத்தினை பார்ப்பதன் மூலம் நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும். சமயம் கட்டுவித்துள்ள அடிப்படைகளில் முதன்மையான விடயம் குடும்ப வாழ்வாகும். குடும்ப வாழ்வின் சீர்மையை ஒழுங்கமைக்க நிர்மாணிக்கத்தக்க விடயமாக இருப்பது ஒழுக்கமாகும்.

அவ்வொழுக்கம் பற்றி மனிதன் கண்டு கொள்ளாதவரை, இவ்வாறான விபச்சார நிலவரமும் எயிட்சின் ஆதிக்கமும் தவிர்க்க இயலாதவைகள் என்பதே உண்மை.

பருத்திவீரன் மூலம் தூய காதலின் யதார்த்த உருவமும் ஒழுக்கம், ஆண் பெண் முறைசாரா உறவின் விபரீதமும். மிக உருக்கமாக பேசப்பட்ட விதம் பாராட்டப்பட வேண்டும்.

2. மொழி

தமிழ் சினிமா அகவை 75 இல் கால்பதித்தளவுக்கு அதன் உள்ளீடுகளில் காத்திரத்

த்தன்மை கிஞ்சித்தும் இல்லை என்பதே மறுக்க முடியாத உண்மை.

தமிழ் சினிமாவில் குறிப்பிடத்தக்க ஆளுமையாக முகிழ்ப்பவர் பிரகாஷ்ராஜ். இவரின் நடிப்புக்கு ஈடுகொடுக்கத்தக்க வகையில் நடிக்க கூடியவர்கள் அண்மையில் வந்தர்வர்களில் யாருமேயில்லை என்பது எனது தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம். பிரகாஷ்ராஜ் தமிழ் சினிமாவில் (குறிப்பாக நடிப்புத் துறையில்) பல்துறை ஆற்றல் மிக்கவர். அவர் கதாநாயகனாக, வில்லனாக, குணச் சித்திர நடிக்கனாக எனப் பலபரிமாண நடிப்பாற்றல் நிறைந்தவர். இவரின் முக்கிய பங்களிப்பில் வந்த திரைப்படம் மொழி.

ஏலவே, தமிழ் சினிமாவில் ஊமைக்க கதாபாத்திரத்தைப் பயன்படுத்தி நிறையவே திரைப்படங்கள் வந்துள்ளன. எனினும், ஊமைக் கதாபாத்திரம் ஒன்றை லாவகமாகப் பயன்படுத்தி வெளிவந்த திரைப்படங்களில் மொழி தனித்துவமாக அமைகிறது. ஊமைப் பெண் ஒருவருடனான காதல் உணர்வு சாதாரணமானவர்களுக்கு ஏற்படுவது அசாதாரணமாகும். இந்த மரபை கட்டுடைப்புச் செய்து, அவ்வாறு காதல் நேர்ந்தால் அக்காதல் எத்துணை வலுவானதாக அமையும் என்பதனை மொழி பேசுகிறது. இசையுடன் தொழில் புரியும் ஒருவன் ஊமைப் பெண்ணுடன் காதல் கொள்கிறான். அவ்வாறு காதல் கொள்பவன் தனது மனைவி ஊமையானவள் எனவே அவ்வாறானவளுடன் மனைவாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளும்போது, ஏற்படத்தக்க கொடுக்கல் வாங்கல்கள், உரையாடல்கள் இருவருக்கும் எங்ஙனம் துலக்கமாக அமைதல் வேண்டும் என்பதனை மொழி காட்டியதுடன், மொழி பேசாத துணையுடன் ஆயுளை செலவு செய்யவுள்ள ஒரு மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டிய பொறுமை, பொறுப்புணர்வு போன்ற விடயங்கள் இத்திரைப்படத்தில் சுட்டப்பட்டிருந்தன. படத்தில் இடையிடையே கதையுடன் ஒன்றியதாக அமைந்து இழைகிற நகைச்சுவை வித்தியாசமாகவும், யதார்த்தமாகவும் இருக்கிறது. சாதாரணமாக நாம்

நமது சூழலில் கதைக்கும் போது இருக்கும் நகைச்சுவை இத்திரைப்படத்தின் சகல கூறுகளிலும் இறுகியிருக்கிறது.

தமிழ் சினிமாவைப் பொறுத்த மட்டில் இத்துணை காலத்தில் இல்லாத ஒரு புது மொழியை இத்திரைப்படத்தில் காட்டுகிறார், இயக்குநர். நமது சூழலில் காணாத புதிய கதையொன்றைக் கற்பனை ஆளுகையுடன் யதார்த்தமான கதாபாத்திர செதுக்கலுடன் நமக்குத் தருகிற விதம் தனித்துவமாக இருக்கிறது.

இன்று தமிழ் சினிமாவில் புதிய அடைவுகளை காட்டுவதற்கான முனைப்புகளை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றமை வரவேற்கத்தக்கது. இவ்வாறான புதுமை நிறைந்த திரைப்படங்கள் மக்களிடத்திலும் வரவேற்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதே தமிழ்ச் சங்கம் இத்திரைப்படங்களை ஒளிபரப்பியதற்கு மாணவர்கள் வழங்கிய ஆதரவு தமிழ் சினிமாவின் பரிணாமம் மாறி வருவதனைக் கட்டியும் கூறுகிறது.

பிரத்தியேக குறிப்பு :-

இத்துடன் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கமானது, அண்மையில் மகாகவியின் புதல்வரும் சரிநிகர் இதழ் பொறுப்பாளர்களில் ஒருவருமான கவிஞர் உருத்திரமூர்த்தி சேரனுடனான சந்திப்பொன்றையும் நடத்திப் பல்கலைக்கழகச் சமூகத்தில் இலக்கியக் கருத்தாடலை மேற்கொண்டது. தவிர, மாணவர்களின் கலைச் செயற்பாடுகளை ஒருங்கித்து சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புதல் என்ற தொனிப் பொருளில் பருவகால கலை விழாவொன்றையும் ஏற்படுத்தியிருந்தது. கவிஞர் மர்ஷாஸ் எம். எச். எம். அவர்ஃப் அவர்களின் ஏழாவது சிரார்த்த தினத்தை முன்னிட்டு கவிதைப் போட்டி யொன்றையும் ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இவ்வாறான செயற்பாடுகளானது பல்கலைக்கழக சமூகத்தினரிடையே கலை இலக்கிய பங்களிப்பை தூண்டுவதாக அமைவதினை நாம் பெருமையுடன் மனங்கொள்ள அவசியமாகிறது.

திகாம்பரம் வட்சமி ரியூட்டரி என்றால் சிறுபிள்ளை கூட அதன் தரிப்பிடத்தைக் காட்டி விடும். கடந்த இருபது இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக மாணவர்களுக்குப் பிரத்தியேக வகுப்புக்களை மட்டும் நடத்துவதோடு நின்று விடாமல் அவர்களது ஒழுக்கம் கல்வி, கலாசாரம், பண்பாடு போன்ற விடயங்களையும் சேர்ந்தே ஊட்டி வரும் ஒரு சிறந்த 'ரியூட்டரி'யாக அது திகழ்ந்து வருவது அந்த ஊர் மக்கள் அனைவருக்கும் தெரியும்.

'வட்சமி ரியூட்டரி' என்ற பெயர் அந்தப் பிரத்தியேக வகுப்புக்களை நடத்துபவர்களால் வைக்கப்பட்ட பெயர் அல்ல. அங்கு படிக்கும் குழந்தைகளும் பெற்றோரும் அந்தக் கல்விக் கூடத்தின் பொறுப்பாளரின் பெயரை வைத்தே அதை அழைக்கத் தொடங்கியதாலேயே இப்பெயர் நிலைத்தது.

வாங்கும் கதை கூறும்

- ந. பாலேஸ்வரி

இதில் இன்னுமொரு சிறப்பென்னவென்றால், இது 'ரியூட்டரி' என அழைக்கப்படும் முன்னே, குறிப்பிட்ட ஆசிரியை தன் கஷ்ட நிலைமையால் உயர்

தர மாணவியாக இருக்கும் போதே ஐந்தாறு மாணவிகளைச் சேர்த்துப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துத் தன் கல்விச் செலவையும் சகோதரிகளின் கல்விச் செலவையும் தான் பெறும் அந்தச் சிறுதொகை பணத்தைக் கொண்டே பூர்த்தி செய்தார்.

அவ்வளவு குறைந்த வருமானம் கொண்ட குடும்பம் அது. ஆறு பெண்கள் ஆசை அருமை என்று ஒரு பையன் தந்தையின் சொற்ப வருமானமும் தாயின் பலகார வகை விற்பனையால் செய்யும் ஒரு குறிக்கப்பிட்ட தொகையையும் கொண்டே குடும்பம் ஓடியது.

பிள்ளைகளும் தாயாரின் கஷ்ட நஷ்டம் உணர்ந்து படித்தனர். ஒரு இடியப்பம் ஐந்து சதத்துக்கும், ஒருகொத்தரிசி ஏழுமட்டு ரூபாவுக்கும் ஒரு போத்தல் பால் மூன்று நாலு ரூபாவுக்கும் வாங்கக் கூடிய காலமாக இருந்ததால் வாழ்க்கை ஓடியது. வருமானமும் அப்படித்தான் இருந்திருக்கும்.

கஷ்டம் உணர்ந்து பிள்ளைகள் கவர்ச்சியில் மயங்காமல் உள்ளதைக் கொண்டு திருப்தியுடன் வாழ்ந்தனர். ஆடம்பரம் என்ற வார்த்தைக்கே அங்கு இடமிருக்கவில்லை.

தாய் தந்தையரின் கஷ்டம் அறிந்து பிள்ளைகள் ஆசைகளை அடக்கி வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும் என்ற இலக்குடன் வாழ்ந்தனர்.

ஆறு பெண் சகோதரங்களும் அந்த மூத்த ஆண் சகோதரன் மேல் உயிரையே வைத்திருந்தனர். அவன் எந்த விதத்திலும் கஷ்டப்படக் கூடாதென்பது அவர்கள் இலட்சியமாக

இருந்தது. அதனால் அவன் ஓரளவு பொறுப்பற்றே வாழ்ந்தான். ஆயினும் தங்கைமாரிடம் பாசத்தைப் பொழிந்தான்.

இந்த நிலையில்தான் லட்சுமி என்ற அந்தச் சகோதரிகளில் பொறுப்புணர்ச்சியுள்ள ஒருத்தி சிறிது சிந்தித்தாள். அம்மா பாவம் இப்படி எத்தனை நாளைக்குத் தான் கஷ்டப்படுவது என்ற சிந்தனை அவளை உயர் வகுப்புப் படிக்கும் போதே ஒரு சில மாணவிகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து ஒரு சிறுதொகை பணம் சம்பாதிக்க வைத்தது.

தற்போதுள்ள வசதிகள், பணவருவாய் நிறுவன உதவிப் பணம், அரசாங்க உதவி கவர்ச்சி என்று எதுவுமில்லாத அந்தக் காலத்தில் தன் மனப்பலம் ஒன்றையே வைத்து ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கத் தொடங்கினாள். தாயும் சகோதரர்களும் இதை எதிர்த்தபோதும் அவள் தன் முயற்சியைக் கைவிடவில்லை. தனது மனப்பலம் ஒன்றையே வைத்து ஆரம்பித்த வகுப்பு இன்று ஆலமரம் போல் வியாபித்து அவர்களின் பெற்றோரின் பெயரைப் பறைசாற்றி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

சிறுவர்களுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க ஆரம்பித்த போது லட்சுமிக்கு வயது பதினாறு இருக்கலாம். வசதியற்ற வீடு, கதிரை மேசைக்கும் வழியில்லை. இந்த நிலையில் கீழே ஒரு கிழிந்த பாயை விரித்துத்தான் வகுப்புக்களை ஆரம்பித்தாள் அவள்.

இன்று போல் அன்றும் யாரும் அவளுக்குக் கைகொடுக்க முன்வரவில்லை. உள்ளூர் வெளியூர் நிறுவனங்களும் உதவி

க்குக் கரம் நீட்ட இல்லாத காலம். கேலி செய்பவர்களும் இன்று போல் அன்றும் இருக்கத்தான் செய்தார்கள். அதேபோல நல்லவர்களும் ஒரு சிலர் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய அளவில் இருக்கவே செய்தனர்.

அப்படியானவர்களில் ஒருவர்தான் எதிர்விட்டு விசாலாட்சி. அவளை விசாலி மாமி என்றுதான் லட்சுமி குடும்பம் அழைப்பது வழக்கம். அவளைப் பற்றியும் பலர் பலவிதமாகக் கூறுவர். ஆயினும், லட்சுமியைப் பொறுத்தவரை அவள் அவர்கள் குடும்பத்துக்குத் தெரிந்து தெரியாமலும் நிறைய உதவியிருக்கிறாள்.

லட்சுமி வீட்டுக்குச் சிறுபிள்ளைகள் வந்து போவதை அவதானித்த விசாலாட்சி ஒரு நாள் அவர்கள் இருக்கும் போது லட்சுமியின் வீட்டுக்கு வந்தாள்.

அவ்வேளை லட்சுமி வகுப்புத் தொடங்கி இரண்டு வாரம் இருக்கும். “என்ன பிள்ளை பாட்டு சொல்லிக் கொடுக்கிறியா?... நல்லந்தான். ஆனா நீ இம்முறை பரீட்சை எடுக்கிறாயல்ல... கவனமாப் படித்துப் பாஸ் பண்ணிப் போடு. ஏதாவது ஒரு உத்தியோகம் பார்க்க வேணும் பிள்ளை. அது சரி இப்படிப் படிப்பிச்சுக் கொண்டு உனக்குப் படிக்க முடியுமா?”

லட்சுமி சிறிது நேரம் சிந்தித்தாள்... “முடியும் மாமி! அம்மாவும் அப்பாவும பாவம். என்னால் ஆன உதவியைச் செய்து கொண்டு படிக்கலாம்”

விசாலாட்சி அவளை முதுகில் தட்டிக் கொடுத்தாள். “கெட்டிக்காரப் பிள்ளை... சரி நான் வாறன், நீ படிப்பி” என்று கூறிவிட்டுப் போகும் விசாலாட்சியையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள் லட்சுமி.

அவள் துணிச்சலைப் பார்த்து ஒரு சிலர் கேலி செய்தபோதும் நொந்து போனவர்களுக்குக் கை கொடுத்துத் தூக்கிவிடும் நல்ல சபாவம் கொண்டவர்களும் அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

அந்த வகையில் விசாலாட்சி அடிக்கடி தன் வீட்டுக்கு வந்து தன்னை உற்சாகப் படுத்துவதை லட்சுமி விரும்பினாள்.

“என்னடி பிள்ளை உன்ர படிப்பிதல் எப்படிப் போகிறது.....?” என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்த விசாலாட்சியை “வாங்க மாமி” என்று வரவேற்றபடி உள்ளே ஓடிப் போய் ஒரு பழைய முக்காலியைக் கொண்டு வந்து போட்டாள் லட்சுமி.

“எனக்கென்னத்துக்குப் பிள்ளை முக்காலி. குழந்தையளோட குழந்தையாய் நானும் கீழ இருக்கிறன் மோன. நீயும் படிச்சுக் கொண்டு பிள்ளையளையும் படிப்பிக்கிறது எவ்வளவு கஷ்டமான வேலை. உன்ர முயற்சியைப் பாராட்டிறன் பிள்ளை. சரி மோன இந்தக் குழந்தையள் என்ன வகுப்பு மோன படிக்கினம்.....? எல்லாம் சின்னக் குஞ்சுகளாகக் கிடக்கு.”

“நாலுபேர் மூன்றாம் வகுப்பு இரண்டு பேர் இரண்டாம் வகுப்பு மாமி.”

“பரவாயில்லை... சரி பிள்ளை நான் கேட்கிறன் எண்டு குறை நினைக்க வேண்டாம் எவ்வளவு சம்பளம் வேண்டுறனி மோன?”

“ஆளுக்கு ஐந்து ரூபா மாமி.....”

“பரவாயில்லை மாதம் இருபத்தைந்து ரூபா எண்டு சொல்லு. உன்ர முயற்சிக்கும் கஷ்டத்துக்கும் ஆண்டவன் நல்ல பல

னைக் கொடுப்பான். கல்வி பிள்ளை கொடுக்கக் கொடுக்க வளரும். நீ ஒரு காலத்தில நல்லாயிருப்பாய். சரி நான் வாறன் பிள்ளை.”

“மாமி தேநீர் குடிச்சிட்டுப் போங்களன்”

“வேண்டாம் பிள்ளை நீ படிப்பி நான் போயிற்று வாறன்.”

கூறிவிட்டுப் போகும் விசாலாட்சியை பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள் லட்சுமி. இளவயது தொடடே பிறருக்கு உதவ வேண்டும். நாதியற்றவர்களுக்கு நற்பணி செய்ய வேண்டும் என்று கூறுபவர்கள் உண்டு. ஆயினும், நடைமுறைப்படுத்துபவர்கள் மிகக் குறைவே.

உபதேசம் உபதேசமாகவே இருக்கும். உதவி செய்பவர் மிகக் குறைவாகத்தான் இருப்பார்கள். இல்லையென்றால் திருவள்ளுவரை விடவா யாராவது உலகத்துக் உபதேசம் செய்ய முடியும்? அவராலோ அவர் இயற்றிய திருக்குறளாலோ மக்களை மாற்ற முடிந்ததா? கஞ்சிக்குப் பயறு போட்ட மாதிரித் திருக்குறளுக்கு ஏற்றவாறு ஒழுக்க சீலர்களாக ஒரு சிலர் இருக்கவும்தான் செய்கிறார்கள் அது பெரிய வரப்பிரசாதமல்லவா?

இன்று சினிமாப் பாடல்களில் எல்லாம் திருக்குறளின் முப்பாலுக்கும் ஏதேதோ அர்த்தம் கூறிப் பாடுகிறார்கள்.

இது காலவரை தாங்களும் இன்னல்கள் கஷ்டங்கள் பற்றி கேட்டறிந்து ஆறுதல் கூறுபவள் விசாலாட்சி மட்டுந்தான். அவளைப் பற்றிக் கூடப் பலர் பலவிதமாகக் கதைத்தபோதும் லட்சுமியைப் பொறுத்த வரை பந்தமோ சொந்தமோ இல்லாத

விசாலி மாமி மீது ஒரு தனி அபிமானம் அவளுக்கு.

அடுத்த நாட்காலை அவள் பாடசாலைக்குப் போகச் சீருடை அணிந்து கொண்டிருந்த போது விசாலாட்சி அவர்கள் படலையைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே நுழைவது தெரிந்தது.

“மாமி என்ன மாமி..... வெள்ளையோடவாறிங்க.. ஏதாவது தேவையா? எங்களை வாசலில் நின்றே கூப்பிட்டிருக்கலாமே.... என்று அவளைப் பார்த்து லட்சுமி வினவ.”
“பிள்ளை பள்ளிக்குப் போக முதல் ஒருக்காவீட்ட வந்திட்டுப் போறியே” என்று கேட்டாள்.

“உங்கட வாசலில் நின்று என்னைக் கூப்பிட்டிருந்தால் ஓடி வந்திருப்பனே மாமி.....” என்று கூறிய லட்சுமி விசாலாட்சியின் பின்னாலேயே சென்றாள்.

அவளது வீட்டுப் படியில் ஒரு ஆறடி நீளமான வாங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது. “என்ன மாமி” என்று லட்சுமி வினவினாள். “பிள்ளை நேற்று உன்ர வீட்டுக்கு நான் வந்தபோது பிள்ளையள் கீழ இருந்து படிப்பதைக் கண்டு என் மனம் வேதனைப்பட்டது. அதுதான் இந்த வாங்கை எடுத்து வைத்தனான். நீ தங்கச்சிமாரைக் கூப்பிட்டு இதைத் தூக்கிக் கொண்டு போ. இனி உனக்கு நல்ல காலம் பிறக்கும்” என்று சிரித்துக் கொண்டே கூறினாள்.

லட்சுமியும் தங்கைமாரின் உதவியுடன் மனமகிழ்ச்சியோடு வாங்கைத் தூக்கிப் போனாள். வாங்கு வந்த அதிர்ஷ்டமோ விசாலி மாமியின் ஆசியோ அன்றிலிருந்து பிள்ளைகளும் அதிகமாகச் சேர்ந்தனர்.

லட்சுமியும் படித்து ஆசிரியையானாள். ரியூசன் வகுப்பு ‘ரியூட்டரி’ யாக மாறியது.

சிறிது காலம் ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றி விட்டு வயதுக்கு முன்னே ஓய்வு பெற்ற அவள் ரியூட்டரியைப் பெருப்பித்தாள். ஒரு சிறு வீடு தன் சொந்தப் பணத்திலேயே வாங்கிச் சிறுமாடிக் கட்டிடம் கட்டி மறைந்த தன் பெற்றோரின் பெயரில் ரியூட்டரியைப் புதிதாகத் திறந்தாள். நூறு நூற்றியைம்பது பிள்ளைகளுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது ஆரம்ப விழாவுக்குப் பலருக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது. திறப்பு விழா அடக்கமாக ஆனால் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

அந்த சிறிய மண்டபத்தின் சுவரில் அமைக்கப்பட்டிருந்த மாடத்தில் சுவாமிப் படங்களுடன் அவள் பெற்றோரின் படமும் அதன் பக்கத்தில் ஒரு சிறு வாங்கும் அதன் மேல் ஒரு முதியவரின் படமும் தொங்க விடப்பட்டிருந்தன.

திறப்புவிழாவில் அந்த வாங்கையும் முதியவரின் படத்தையும் சந்தேகத்துடன் பார்த்தவர்களுக்கு அந்த வாங்கின் கதையை அவள் பெருமையுடன் கூறத் தவறுவதேயில்லை.

எத்தனையோ பேரின் உதவி பெற்று இன்று ‘ஓஹோ’ என்று வாழும் எவராவது தாம் ஏறி வந்த ஏணிப்படியை நினைக்கிறார்களா?

இன்றைய உலகில் இப்படி ஒரு நன்றியுடன் கூடிய நற்செயலைச் செய்திருக்கும் அந்த லட்சுமிபோல் பல லட்சுமிகள் உற்பத்தியாக வேண்டும். அப்போ வாங்கு கூடக் கதை சொல்லும்.

டாக்டர் வெங்கடேஷ் காடுநாடுக் கல்கைகள்

- மேமன்கவி

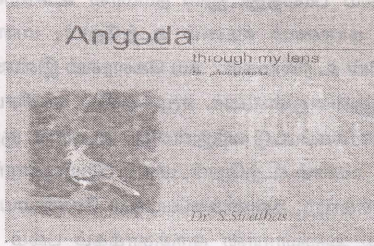
அங்கொடை!

இந்தச் சொல்லாடல் இற்றைவரை நமது சமூகத் தளத்தில் ஒரு விதமான ஒதுக்கல் தன்மையுடனும், அலட்சிய பாவத்துடனும் நம்மால் உச்சரிக்கப்பட்டு உள்வாங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இதற்குக் காரணம் ஊனம் உற்றோர், மனப்பிறழ்வுக்காரர்கள் என்ற வகையிலான மனிதர்களின் உரிமைகள்/ சுய கௌரவம் இன்னபிற சுயங்கள் மதிக்கப்படாத நிலையிலே இருந்து வந்துள்ளதுள்ளனர். சமூகத்தில் கணிசமான நேரங்களில் இவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக பார்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின்- இந்தச் சமூக வகுப்பினர் (ஊனம் உற்றோர், மனப் பிறழ்வுக்காரர்கள் இன்ன பிற வகுப்பினர்) சகமனிதர்களாகக் கணிக்கவும், கவனிக்கப்படவும் வேண்டியவர்கள் எனும் கருத்தாக்கம் வலுப்பெற்று வந்துள்ளது. அவ்வாறான கருத்தாக்கம் பலம் பெறவும், மக்கள் மத்தியில் பரவவும், அத்தகைய மனிதர்களுடன் பழகிய. அவர் தம்மைப் பராமரித்துக் கொண்டிருந்த வகுப்பினர் ஆத்மார்த்தமாக உழைத்தமை இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும். அதே வேளை, அவ்வாறாக அத்தகைய மனிதர்களின் சுய கௌரவம், சுயம், மற்றும் உரிமைகளைச் சகமனிதர்கள் என்ற வகையில் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதை வெறுமனே பிரசார வடிவில் மட்டுமல்லாமலும், கலை, இலக்கிய சிருஷ்டிகள் வழியாகவும் எடுத்துரைத்தவர்களும் நம் மத்தியில் உருவாகினார்கள், உருவாகியுள்ளார்கள்.

அவ்வாறானவர்கள் குறிப்பாக அவர்களின் நலம் பேணும் மருத்துவ நிபுணர்களாக இருந்தமையாலும், அதே வேளை, அவர்கள் கலைஞர்களாக இருந்துவிடும் பொழுது, அவ்வாறானவர்களிடமிருந்து வரும் கலை, இலக்கியப் படைப்புக்கள் அந்த மனிதர்களின் உணர்ச்சிகள், இருப்புகள், அசைவாக்கங்கள் பற்றிப் பேசிய பொழுது, நமக்கு நல்ல கலை, இலக்கியப் படைப்புக்கள் கிடைப்பதோடு, அந்த மனிதர்களின் உணர்வுகளையும் சுயங்களையும் நாம் அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. அந்தவகையில், அங்கொடை மனநல மருத்துவமனையில் மனநல வைத்திய நிபுணராக பணியாற்றும் டாக்டர் எஸ். சிவதாஸ் அவர்களின் கைவண்ணத்தில் உருவான Angoda- through my lens எனும் புகைப்படங்களின் தொகுப்பு நம் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. டாக்டர் எஸ். சிவதாஸ் அவர்கள்

ஒரு புகைப்படக் கலைஞராக திகழ்வதின் காரணமாக, அவர் பணியாற்றும் அங்கொடை மனநல மருத்துவமனையினை தன் காமிராக் கண்களால் பல்வேறு கோணங்களாக இத்தொகுப்பில் கலைத்துவமிக்கப் புகைப்படங்களை உள்ளடக்கி இருக்கிறார்.

அங்கொடை மனநல மருத்துவமனை சூழலில் உள்ள, பறவைகள், மிருகங்கள், மலர்கள் மற்றும் அங்கு பணியாற்றும் பணியாளர்களின் நகர்வுகள், அங்கு சிசிச்சை பெறும் பிணியாளர்களின் உணர்வு வெளிப்பாடுகள், அசைவுகள் அத்துடன், அவர்களின் ஓவியப் படைப்புகள், மற்றும் அம்மருத்துவமனையின் கட்டிட அமைப்பு இவ்வாறாக பல்வேறு விடயங்களை கவித்துவமான முறையில் பல்வேறு புகைப்படங்களை அழகிய தொகுப்பாய் நமக்குத் தந்திருக்கிறார்.

வெறுமனே இயற்கைக் காட்சிகளையும், சமூகத்தின் வேறு பல தளங்களிலுள்ள மனிதர்களை உள்ளடக்கிய புகைப்படங்கள் எடுக்கின்ற பொழுது, எந்தவிதத்திலும், அக்காட்சிகளில் இடம்பெறும், குறிப்பாக மனிதர்கள், அவர்தம் வெளிப்பாடுகள் எக்காரணமும் கொண்டு பிழையாகவோ, அவர்தம் இருப்புக்கு மாறாகவோ, அர்த்தப்படுத்தலுக்கு ஆளாகக் கூடாது என்பதில் எவ்வளவு தூரம் ஒரு புகைப்படக் கலைஞன் கவனமாக இருக்க வேண்டுமோ, அதற்கும் மேலான ஒரு கவனத்துடன், டாக்டர் சிவதாஸ் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கும் சூழலுக்கான மனிதர்களைப் பற்றிய எந்தவொரு கலைப் படைப்பும் உருவாக்கும் பொழுது, மிகுந்த கவனம்

தேவை என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. அந்த வகையில் டாக்டர் சிவதாஸ்தனது காமிரா கண்களுக்கு உட்படுத்தியிருக்கும் மனப்பிறழ்வுக்காரர்களின் அவர்தம் பற்றிய புகைப்படங்களின் சித்திரிப்பில் மிகுந்த கவனத்தை செலுத்தி இருப்பதன் மூலம், அவர்தம் இருப்பை, அவர்தம் சூழலை ஒரு கலைத்துவப் பார்வையுடன் அவர் பதிவு செய்கிறார் என்பதற்காக அவரை நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

மேலும், டாக்டர் சிவதாஸ் அவர்களின் இத்தகைய முயற்சி நமது சூழலில் ஒரு முன்னேற்ற முயற்சி யாக இருப்பதோடு, ஒரு புதிய முயற்சி என்ற வகையிலும் டாக்டர் சிவதாஸ் அவர்களின் இம்முயற்சி நமது கவனத்தை கவர் கின்ற ஒரு முயற்சியென்றே சொல்ல வேண்டும்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். டாக்டர் எஸ். சிவதாஸ் அவர்களின் “Angoda- through my lens” எனும் இப்புக்கைப்பட தொகுப்பை பார்த்து முடித்தவுடன், ஒரு தடவை நாமும் ‘அங்கொடை’ மனநல மருத்துவமனைக்கு சென்று, அந்த மனிதர்களுடனும், அவர்கள் வாழும் அந்தச் சூழலிலும் சிறிது நேரமாவது அமர்ந்து வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்படத்தான் செய்கிறது.

இத்தகைய மனிதர்களுக்கு எதிரான Social Stigma நிராகரிக்கும் பணிக்கான வெற்றியை இத்தொகுப்பு நிச்சயப்படுத்துகிறது.

www.viruba.com

தமிழ் நூற்களுக்கென அமைக்கபெற்ற இணையத்தளங்களில் ஒன்றான 'விருபா' இணையத்தளத்திற்கான அறிமுகக் குறிப்பு இது.

தமிழ்ப் புத்தகங்கள் தொடர்பான அனைத்து தகவல்களையும் திரட்டி, ஒரே இடத்தில் தருவதற்காக, விருபா இணையதளம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

எமது தளத்தில், 19 நாடுகளில் உள்ள, 170 நகரங்களில் வசிக்கும், 876 தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எழுதிய, 8 நாடுகளில், 72 நகரங்களில் உள்ள, 346 பதிப்பகங்கள், 97 பிரிவுகளில், வெளியிட்ட 1944 தமிழ்ப் புத்தகங்களின் தகவல்கள் இதுவரையில் இதில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

89 புத்தகங்களுக்கு, 40 இதர தமிழ் ஊடகங்கள், 134 மதிப்புரைகளை வழங்கியுள்ளன, அவற்றையும் வாசகர்கள் விருபா இணையதளத்தில் பார்வையிடலாம்.

நடைபெறவுள்ள புத்தக வெளியீட்டு விழாக்கள், 115 நடந்து முடிந்த புத்தக வெளியீட்டு விழாக்கள் பற்றிய தகவல்களையும், நடைபெறவுள்ள புத்தகக் கண்காட்சிகள், 15 நடந்து முடிந்த புத்தகக் கண்காட்சிகள் பற்றிய தகவல்களையும் நாம் தந்துள்ளோம்.

தமிழ் சிற்றிதழ்களை உலகெங்கும் உள்ள தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்து முகமாக 54 சிற்றிதழ்களின் 187 வெளியீடுகளையும் இணைத்துள்ளோம்.

தமிழகத்தில் இருந்து பணியாற்றும் ஈழத் தவரான குமரேசன் அவர்களின் முயற்சியினால் நடாத்தப்படும் இணையத்தளம் இது.

‘நீசப்தம்’

சத்தமின்றி யுத்தம் செய்யும் என் மனதின் ஓசைகள்! எனும் அறிவிப்புடன் அமைக்கப் பெற்றுள்ள பிரான்ஸில் வாழும் சத்தியாவின் நீசப்தம் வலைப்பதிவில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு கவிதை.

nisaptham-sathya.blogspot.com.:

நீளும் உன் கரங்கள் நீஜிமன...

நீளும் உன் கரங்கள்
நிஜமென நம்பி...

இதோ...
கார்மேகத்தின் ஓரம் கிழித்த
பார் நனைக்கும்
மழைத் துளிபோல்
உன் மேல்
விழுந்து கொண்டிருக்கின்றேன்!

பிறக்கும் போதே
அதிர்த்தங்கள் யாவும்
அடியோடு அறுக்கப்பட்டு
சாபங்களை மட்டுமே
தலையில் சுமந்தபடி...

இது
நீ வாங்கி வந்த வரம்!

அன்பு...
பாசம்...

நேசம்...

அரவணைப்பு...

அத்தனையும்

அடியோடு அறுக்கப்பட்டவளாய்...

இது

நான் வாங்கி வந்த வரம்!

ம்...!

பசியின் கொடூரமும்

உணவின் தேவையும் உணர்ந்த

பிச்சைக்காரனைப் போல...

உண்மையான நேசத்தின் தேவையும்

நெஞ்சம் தேடும்

பாசத்தின் தவிப்பும்

உன்னாலும் என்னாலும் மட்டுமே

உண்மையாய் உணர முடியும்!

ம்...!

உன் தலை சாய்த்துக் கொள்ள

தக்க தருணங்களில்

அன்புத் தாயாய் நான்-

என் சேயாய் நீ!

சோகங்கள் வாட்டும் போது

தோள் சாய்ந்து கொள்ளவும்

ஊடல்கள் கொண்டு

உன் உயிரை

உருக்கிப் பிழிந்தாலும்

என் உயிரின் கடைசித் துளி

என்னை விட்டுப் பிரியும் வரை...

உன் அன்புத் தோழியாய் நான்

என் அன்புத் தோழனாய் நீ

போடா என்று சொல்லி

பொய்ச் சண்டை போட்டு

மறு நிமிடம்

“மன்னிப்பு” என்னும் பூ தூவி

உயிரின் தீமேற்றி

உன் உயிரோடு கலக்கும்

உன் தங்கையாய் நான்

என் அண்ணனாய் நீ!

ஒற்றை விரல் கோர்த்து
பற்றிப் படர்ந்து
எனக்காக நீயும்
உனக்காக நானும்
நிறைவான அன்பினில்...
கற்பும் நட்பும்
கண்ணென மதித்து
இறுதி வரை உறுதியாய்
நிஜமான நட்பின் சுவாசிப்புடன்...

நீளும் உன் கரங்கள்
நிஜமென நம்பி...
இரு சிறகுகளிலும்
இருந்த பாரங்களை
இறக்கி வைத்து
சின்னப் பட்டாம் பூச்சியாய் நான்!

கொஞ்சம் யோசிக்க...

memonkavi.blogspot.com
அடிபேனின் கொஞ்சம் யோசிக்க... எனும்
வலைப்பதிவில் இடம் பெற்றுள்ள இரு
கவிதைகள்

உம்மா சுட்ட ரொட்டியும்

ஐ.நா.சபையும்

உம்மா ரொட்டி சுட்டா
சும்மா சொல்லக் கூடாது

அது தான் ருசிதான்!
உம்மா சுட்ட ரொட்டியை
சாப்பிட்டவன் எவனும்
சுகமாய்த் தூங்கலாம்.
உம்மா ரொட்டி சுடும்
அண்டைக்கு எங்க வூட்டுல
பெரிய சண்டைதான்
யாருக்கு அதிக ரொட்டிகள் என்று!
பிற்குறிப்பு-

உம்மா சுட்ட ரொட்டிக்கும்
ஐ. நா சபைக்கும் என்ன சம்பந்தம்?
அமெரிக்காவுக்கும் நியாயத்திற்கும்
என்ன சம்பந்தமோ?
அந்தச் சம்பந்தம்தான்!

அடிக்கப் போ!

எதிரி ஒருவன்
உன்-
ஒரு கன்னத்தில் அடித்தால்
மறு கன்னத்தைக் காட்டு
சொன்னார்கள் சரிதான்!
மூன்றாவது அடிக்கு
என்ன செய்வது?
மீண்டும்-
கன்னத்தையே தேர்ந்தெடு!
எதிரியின் கன்னத்தை
அவனை நீ அடிக்க!

வாழ்த்துகின்றோம்

வளர்ந்து வரும் மலையகத்து இளம் எழுத்தாளரும் சமீபத்தில்
வெளிவந்துள்ள **பீலிக்கரை** சிறுகதை ஆசிரியருமான செல்வி பிரமிளா
செல்வராஜா அவர்களுக்கும், செல்வன் ஆர். பிரதீபன் அவர்களுக்கும்
சமீபத்தில் பதுளையில் மிக மிகச் சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தேறியது.

மணமக்களை மல்லிகை மன நிறைவுடன் வாழ்த்தி மகிழ்கின்றது.

-ஆசிரியர்

'ஏஜே' பற்றிய சில நினைவுக் குறிப்புகள்

— ருளிசி ஜீவா

நண்பர் ஏ. ஜே. கனகரட்னாவை நாம் இழந்து ஓராண்டு ஆகிவிட்டது.

அநேகமாக இவரைப் பற்றி நான் நினைக்காத நாட்கள் இல்லை என்றே சொல்லி விடலாம். அடிக்கடி நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டு.

வெறும் நண்பனாகக் கூட நான் அவரைப் பார்க்கவில்லை. எனது கருத்துக்கமைந்த தோழன் கூட அல்ல, அவர். இருந்தும் அவரது நட்பின் நெருக்கம், பழகும் தன்மை, உதவும் மனப்பான்மை ஆகியவை என்னை எங்கோ எங்கோ கொண்டு போய்ச் சேர்த்திருக்கின்றது. அவரது இழப்பு துலாம்பரமாக இதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இந்த இழப்பை இன்று தனித்திருந்து ஆழமாக யோசிக்கும் வேளைகளில்தான் என்னால் பூரணமாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

அவர் வாழ்ந்ததும் யாழ்ப்பாண நகரக் கடலோரப் பகுதி. நான் பிறந்து வளர்ந்தது, படித்தது எல்லாம் யாழ் புகையிரத நிலையப் பகுதியைச் சார்ந்த இடங்கள்.

குறுக்குப் பாதைகளால் நடந்து போனால் ஒரு முப்பது நிமிஷநேர நடை. அவரது வீட்டை அடைந்து விடலாம்.

இருந்தும் நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் அறிய வந்தது இலக்கியத்தின் மூலமே. அந்த நெருக்கமும் இணக்கமும் தான் எங்கள் இருவரையும் இணைத்தது, பிணைத்தது!

அவர் யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில்தான் கல்வி பயின்றவர். பின்னர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் சென்று, பட்டதாரியாக மிளிர்ந்தவர். பட்டதாரியானதன் பின்னர் தான் முன்னர் படித்த கல்லூரியிலேயே ஓர் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வந்தவர்.

இந்தப் படிப்பு, பட்டதாரிக் காலங்களில் இவரைப் பற்றி யாருமே பிரஸ்தாபித்ததாக எனது ஞாபகத்தில் தட்டுப்படவில்லை. பல இலக்கியக் கூட்டங்களை யாழ். மத்திய கல்லூரியில் நடத்தியிருப்போம். கூப்பிடு தூரம்தான் இவரது இல்லம். எந்த இலக்கியக் கூட்டத்திற்கும் வந்து போனதாகச் 'சிலமன்' கூட இல்லை.

அப்படி வந்து போயிருந்தால் கூட, நானிவரை இனங்கண்டு பிடித்திருப்பேன்.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் செயலாளராக விளங்கிய செல்வரத்தினம் மாஸ்ரர் என்னை ஒருநாள் சந்தித்த சந்தர்ப்பத்தில் “என்னோடையடிப்பிக்கிற கனகரட்னா, உங்களை ஒருக்காச் சந்திக்க விரும்புகின்றார். அவரை ஒருக்காச் சந்தியுங்கோவன்!” என என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

கனகரட்னா என்ற பெயரை முதல் முதலில் கேட்டபோது, அவர் ஒரு சிங்களவராக இருப்பாரோ? என ஐமிச்சப்பட்டேன். அதை மாஸ்டரிடம் வாய்விட்டுக் கேட்டும் விட்டேன்.

“இல்லை ஐவா! என்னையும் உன்னையும் போல ஒரு அசல் யாழ்ப்பாணத் தமிழன் தான் அவர்!” என்றார், மாஸ்டர். அப்பொழுது விஜய பாஸ்கரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு ‘சரஸ்வதி’ என்றொரு மாத சஞ்சிகை சென்னையில் இருந்து வெளி வந்து கொண்டிருந்தது. அந்த இதழுக்கு மாதா மாதம் நானும் சிறுகதைகள் எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். அன்று அவ்விதழில் ஜெயகாந்தன், சுந்தர ராமசாமி போன்றோரும் தொடராக எழுதிக் கொண்டிருந்தனர்.

சரஸ்வதி இதழில் எனது கதைகளைப் படித்தறிந்த முனைப்பில் தான் ஏஜே என்னைச் சந்திக்க விரும்புகின்றார் என ஊகித்துக் கொண்டேன்.

“அப்ப மாஸ்டர், வாற சனிக்கிழமை பின்னேரம் நாலு மணியளவில் கஸ்தூரியார் நோட்டிலுள்ள எனது கடையில் சந்திக்கச் சொல்லி விடுங்கோ!” என அவருக்கு விடையாகச் சொல்லி வைத்தேன்.

இப்படி நான் காலம், நேரம், இடம் சொல்லி வைத்ததை இயல்பான மறதிப்

குணத்தினூடாக நான் முற்றாகவே மறந்து போய் விட்டேன்.

தேநீர் குடிப்பதற்கோ அல்லது புத்தக சாலைக்கோ எங்கோ போய்விட்டு, நான் திரும்பி வந்த சமயம் ஒருவர் வெளிவாசல் படிக்கட்டருகே தாமதித்து நின்றார்.

நல்ல சிவலை. கட்டையர். அடிக்கடி போட்டிருந்த காற்சட்டையை இழுத்து இழுத்து விட்ட வண்ணம் காத்து நின்றார். அப்பொழுது தாடியில்லை. நான் கடைக்குள் உள் நுழைந்த சமயம், சக தொழிலாளி விழித்து “வெளியே நிற்கிறார் ஒருவர். அவர் உங்களைத் தேடிக்கனேரமாகக் காத்திருந்து விட்டு, இப்ப வெளியிலை நிற்கிறார்!” எனத் தகவல் தந்தார்.

நான் திரும்பி வெளியே வந்து நிற்பவரைப் பார்த்து, “நீங்கள்?.....” என ஆரம்பிக்கும் முன்னரே “நான் தான் கனகரட்னா. உங்களைச் சந்திக்க விரும்பின ஆள் நான் தான்! எல்லாவற்றையுமே செல்வரத்தினம் மாஸ்டர் சொல்லியிருப்பாரே?” எனத் தன்னைத்தானே அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார், வந்து காத்து நின்றவர்.

அன்று தொட்ட உறவு. அன்று தொட்ட நட்பு! இது நடந்த காலகட்டம் 1958 ஆம் ஆண்டு.

என்னில் ஒரு பொதுக் குணம். அதை இன்றுவரைக்கும் பேணிக் காத்து வருகின்றேன். வந்துள்ளேன். நல்ல பண்புகளைப் போல, நல்ல நட்பையும் ஒழுங்காகப் பேணிப் பாதுகாத்து வருவதுதான், எனது நீண்டநாளையப் பழக்கம்.

நான் இவருடன் நட்புக் கொண்டு பழகிய ஆரம்ப காலத்தில் சம்பவமொன்று நடைபெற்றது.

ஒரு நாள் சாயங்காலம் இவரது வீட்டிற்குப் போய், இவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அந்தச் சமயம் ஒருவர் இவரது தகப்பனாரைத் தேடி உள்ளுழைந்தார். இவரது தந்தையார் ஒரு சட்டத்தரணி. நான் காண்ப் பலர் வழக்குச் சம்பந்தமாக அவரிடம் வந்து வந்து போவார்கள்.

வந்தவர் கதிரையில் இருந்து பேசிக் கொண்டிருந்த என்னை ஆழமாக ஒரு பார்வை பார்த்தார். முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு நடந்தார்.

பின்னர், இது சம்பந்தமாக ஏஜே ஒரு சம்பவத்தை எனது கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். வந்தவரின் பெயர் சவரிமுத்து. கரையூரில் பல சரக்குக் கடை வைத்திருப்பவர். கள்ளத் தராக சம்பந்தமாக வழக் கொன்றின் ஆலோசனைக்காக இவரது தந்தையாரைத் தேடி வந்தவருக்கு, நானங்கு இருந்தது, கண்களைக் குத்தியது. இது ஒரு சில யாழ்ப்பாணத்தாரின் நிரந்தரப் பழக்கம்.

“கண்ட நிண்ட சாதியெல்லாம் நடுவீட்டுக்கை வந்து, சிக்காராகக் குந்தியிருந்து விட்டுப் போகுதுகள்” எனச் சட்டத்தரணியிடம் சத்தம் போட்டாராம், கரையூர்ச் சவரிமுத்து.

“ஓம்....! ஓம். உம்மைப் போல ஊரை ஏமாத்திக் காசு தட்டிச் சுத்திற கள்ளத் திராகக் காரனல்ல, அவன். அவன் ஒரு எழுத்தாளன், காணும்! ஆக்களை அளந்து பேசும். வந்தால் வந்த வேலையைப் பார்த்திட்டுப் போக வேணும். ஆர் இங்கை வருகினம், போகினம் என்றதைப் பார்க்கிறது உம்மட வேலையில்ல. இனிமேலாவது கவனமாயிரும்!”

இந்தத் தகவலைச் சொல்லிவிட்டு, ஒரு நழுட்டுச் சிரிப்பு சிரித்து வைத்தார், நண்பர் ஏஜே.

யாழ்ப்பாணச் சாதியமைப்பின் அடி ஆழத்தைப் புரிந்து கொண்டவர்களுக்கு ஓர் உண்மை புரிந்திருக்கலாம்.

நிலமானியச் சமூக அமைப்பின் மிச்ச சொச்சந்தான் இந்தச் சாதி அமைப்பு அகம்பாவம். கொழுப்புத் திமிர்.

உச்சமான சாதியைச் சேர்ந்தவன் இதை எப்பவோ மறந்து விட்டான். அற நனைஞ்சவனுக்குக் குளிர் என்ன? - கூதல் என்ன? ஏற்கனவே அவன் இதைக் கண்டு கொள்வதேயில்லை.

பஞ்சமர்கள் எனச் சொல்லப்பட்டவர்கள் படிப்பாலும், தொழில் மாற்றங்களாலும் தம்மைத் தாமே புதுப்பித்துக் கொண்டுவரப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டுவீட்டனர். சமூகத்தில் தமக்கென்றொரு இடத்தைப் பிடித்து விட்டனர். இவர்களிடமும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இல்லாமல் இல்லை.

இந்த உயரமுமில்லாமல் தாழ்வுமல்லாமல் படிக்கட்டு நிலையில் உள்ள சில இடைப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தினர், சமூகத்தில் தம்மையும் உச்சி நிலைப்பட்டவர்களாகக் காட்டிக் கொள்ள இந்த உயர் பந்தாக்களை இன்று வரை காட்ட விழைகின்றனர்.

இதுவும் எனக்குத் தெரியும். மாவிட்டப்புரம் ஆலயப் பிரவேசம், சங்கானைச் சம்பவம் போன்றவற்றின் அடிப்படைத் தளமே இதன்மீது தான் கட்டப்பட்டது. இந்தப் படிக்கட்டுக்கள் உச்சி ஏணிக்கு ஏறும் திருவிளையாடல்கள்தான் இது.

இந்த வாழ்வனுபவங்களைப் பாடமாகக் கற்றுத் தேறியதன் படிப்பினையாக நான் எனக்குள் ஒரு முடிவுக்கு வந்து, அதைப் பின்பற்றி ஒழுக்கி வருகின்றேன். நான் இத்தகையோரைக் கனம் பண்ணிக் கௌரவிப்பதேயில்லை, மதிப்பதில்லை!

இத்தகைய சில்லறை மதிப்பீடு கொண் டவர்களின் வீடு வரை உறவுகளைப் பெரும் பாலும் நான் தவிர்த்து விடுவது வழக்கம். இது எனது இயல்பான குணம்சமாக மாறிவிட்டது.

மாஸ்கோவில் டால்ஸ்டாயின் இல்லத் தைத் தரிசிக்க சென்றிருந்தேன். வழிகாட்டி அழைத்துப் போனவர் பேராசிரியரும், எனது கதைகளை ரஷ்ய மொழியில் மொழி பெயர்த்தவருமான அலெக்ஸ்ஸாண்டர் துபினான்ஸ்கி.

டால்ஸ்டாயின் மாளிகையின் முதல் மாடியருகே ஒரு சிறிய கதவு. எட்டிப் பார்க் கச் சொன்னார். பார்த்தேன். சிறிய இரும்பு ஏணி அறை வாசலைத் தொட்டு நின்றது.

பேராசிரியர் சொன்னார்: "இது ஒரு வரலாற்று ஏணி. டால்ஸ்டாயைப் பார்த்துப் பேச, கார்க்கிக்கு அந்த மாளிகையில் பகிரங்கத் தடை. சீமாட்டியின் உத்தரவு. டால்ஸ்டாய்க்கோ கார்க்கியைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அதற்கமைய ஏற்பட்டதுதான் இந்தக் கள்ள ஏணி. ஊர் அடங்கிய பின்னர், சீமாட்டி உறங்கிய பின் னர், கார்க்கி இந்த ஏணி மூலம் ரகசியமாக ஏறி வந்துதான் டால்ஸ்டாயைச் சந்தித்து, அவருடன் மனந் திறந்து பேசி மகிழ்வாராம்".

நான் எனது குறிப்பில் இதைக் குறிப் பிட்டு 'மோட்ச பாதை' எனக் கட்டுரையில் எழுதியிருக்கின்றேன்.

எத்தனை சாதி வெறியர்கள் தடுக்கட் டுமே. எத்தனை சாதி அகம்பாவக் கிறுக்கர் கள் அவதூறு பொழியட்டுமே, அடுத்த நூற்றாண்டு இவர்களினது பெயரை மறந்து விடும். நல்லவர்களின் நாமம்தான் கடைசி வரை நிலைத்து நிற்கும்.

ஒரு தடவை ஒரு கல்விமானான எனது நண்பரது வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். என்னைப் பார்த்ததும் ஏதோ ஒரு வகையாக அந்தரப்பட்டு, என்னுடன் அவசர அவசர மாகப் பேசி, வெளியே அனுப்பி வைத்தார்.

இரண்டொரு நாட்களின் பின்னர் என் னைத் தேடி நேரில் வந்தார். "ஐவா என்னைக் கண்டு பேச வேண்டும் என்றால் நீ வீட்டுக்கு வராதையடாப்பா! நான் வந்து போகிறேன்!" என்றார்.

அவரது அந்த மன அவலம் எனக்குச் சட்டென்று புரிந்து விட்டது. நிலமானியச் சமூக அமைப்பின் மிச்ச சொச்சங்களுடன் வாழப் பழகிப் போன ஒரு யாழ்ப்பாணச் சமூக த்தின் அவலக் குரலாகவே அவரது பேச்சை நான் கணித்துக் கொண்டேன். அவரது நாம மும் நெஞ்சிலிருந்து அன்றே அழிந்து போய்விட்டது.

ஒன்றே ஒன்றை இந்த யாழ்ப்பாணச் சமூகம் புரிந்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கின்றது.

டால்ஸ்டாய் வீட்டு இரும்பு ஏணியை ரஷ்யன் ஒருவன் ஞாபகம் வைத்திருப்ப தைப் போல, ஆயிரம் தடுத்தாலும், இருட்ட டிப்புச் செய்தாலும் யாழ்ப்பாணப் பின் சந்ததி மல்லிகையையும் எனது அர்ப்பணிப்பு உழைப்பையும் ஞாபகத்தில் வைத்திருக் கவே செய்யும்! பாராளுமன்றக் 'ஹன்சார்ட்' இதற்குச் சாட்சி சொல்லும்.

நான் இயல்பிலேயே நெருப்பன்! சுடு தண்ணி. சட்டென்று உணர்ச்சிப் பிளம்பாகி விடுபவன். அதை என் பலகீனமாகக் கொண்ட போதிலும் கூட, அதையே எனது அடிப்படைப் பலமாகவும் கொண்டு ஒழுகி வருபவன்.

இதனால் நானும் ஏஜேயும் பலதடவைகள் வார்த்தைகளால் மோதியிருக்கின்றோம். பேச்சுப் பட்டிருக்கின்றோம். ஆனால், எந்தக் காலத்திலுமே ஒருவரில் ஒருவர் வைத்திருந்த நன்மதிப்பை இழந்து போய், துவேஷம் கொண்டாடியதில்லை.

பிற்காலங்களில் அவருடன் சமகாலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் முன் பின் ஆண்டுகளில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற பல இலக்கிய நண்பர்களை அவருக்கு நான் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறேன். அல்லது இப்படியும் சொல்லலாம், அவரை அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றேன்.

எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' தொகுதியை சரஸ்வதி பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக விஜயபாஸ்கரன் வெளியிடத் தயாரான வேளையில், எனது வேலைத் திட்டமே யாழ் பறங்கித் தெரு என அழைக்கப்பட்ட பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ள 'பிரிமீயர் கபே'யில் தான் முதன் முதலில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

அந்தக் கபேயில் தென்மேற்கு மூலையிலுள்ள நான்கு ஆசனங்களும், அதற்கேற்ற மேஜையும் மாலை 5.30விருந்து இரவு 8 மணி வரைக்கும் எமக்கென்றே ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு விடும்.

அந்தக் கால கட்டத்தில் தினசரி மாலை நானும் ஏஜேயும் அங்கே அந்த நேரம் ஆஜராகிவிடுவோம். இதைக் கேள்விப்பட்டோ, சிலர் அந்த நேரம் அங்கே வந்து சேர்ந்து விடுவார்கள்.

பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளரான அழகு சுப்பிரமணியம் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் லண்டனிலிருந்து தகப்பனைப் பார்க்க யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். அவரும் இடையிடையே அங்கு வந்து போவார்.

எனது புத்தகத் தயாரிப்பிலிருந்து சிறுகதைகள் சிலவற்றை அவருக்கு வாசித்துக் காட்டி, அவர் சொன்ன திருத்தத்தை ஏஜே மூலம் கிரகித்துத் திருத்தியுமுள்ளேன்.

அந்தக் கால கட்டத்தில் தான் அழகு சுப்பிரமணியத்திற்கும் வேம்படி மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியையும் உடூப்பிட்டி வாசியுமான செல்விக்கும் திருமணமே நடந்தேறியது.

இந்தத் திருமணப் பாதுகாப்பு, பிற்காலத்தில் அந்தப் பிரபல எழுத்தாளனுக்கு ஒரு வரப் பிரசாதமாகவே அமைந்தது. இந்தத் திருமணத்திற்கு எங்களது நல்லாசியும், மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பும் பின்னணியாகத் திகழ்ந்தது சரித்திர முக்கியத்துவமான மறைமுகச் செய்தியாகும்.

இதற்குப் பிந்திய காலகட்டத்தில் பிரிமீயர் கபே நண்பர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு திட்டம் தீட்டினோம்.

ஏஜே தனித்துப் போய்விட்டார். தகப்பனார் இறந்து விட்டார். சகோதரர் கொழும்பில். வீட்டில் அவரைப் பார்க்க மேய்க்க ஒருவருமில்லை. அதை வெளியே காட்டிக் கொள்ளாது போனாலும், தினசரி சந்திக்கும்

எங்களது நெஞ்சை இது உறுத்தியது. இ. ஆர். திருச்செல்வம் ஆசிரியர், நான் இன்னும் இரண்டொரு நண்பர்களுமாகச் சேர்ந்து ஏஜெக்டுத் திருமணம் ஒன்றைச் செய்து வைக்கப் பெரும் பிரயத்தனப்பட்டோம். ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியை. மதம் ஒன்று. வயசும் ஒத்து வந்தது. அப்புறமென்ன? 'இந்த மகத்தான் மணமகனைக் கணவனாகப் பெறப் போன பிறவியில் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டுமே!' என மணமகன் பக்கத்தைச் சேர்ந்த நாம் பெருமிதப்பட்டோம். திட்டமிட்டு இயங்கி வந்தோம்.

திருச்செல்வம் மாஸ்டர் தான் இதில் பெரும் பிரயத்தனம் எடுத்து, மாப்பிள்ளை பார்க்கும்- பெண் பார்க்கும் சடங்கை நாம் திசை சந்திக்கும் பிரிமியர் கபே மண்டபத்தில் ஒரு சனிக்கிழமை மாலை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

எங்களுக்கென்றாலோ மட்டற்ற மகிழ்ச்சி! குடும்ப உறுப்பினர் ஒருவருக்கு நடைபெறப் போகும் குதூகலத் திருமண முன் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளும் உள்ளத்தாடிப்புடன் நாங்கள் முன்னரே ஆஜராகி விட்டோம்.

டாக்ஸியில் பெண்ணை அழைத்து வருவதாக ஏற்பாடு

மாலை ஏழுமணியாகி விட்டது. எட்டு மணியும் ஆகப் போகிறது. நேரம் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. ஏஜெ எங்கோ மறைந்து விட்டார். எங்களது முகத்தில் ஈ ஆடவில்லை. எங்கு தேடியும் அவரைக் காண முடியவில்லை.

அடுத்த நாள். அதே நேரம், அதே கதிரையில் குந்தியிருந்து கொண்டு எங்களைப் பார்த்துச் சிரித்து வைக்கிறார், ஏஜெ.

நான் இதற்கெல்லாம் பழக்கப்பட்டவன். பழத்தைத் தின்று கொட்டையும் போட்டவன்.

திருச்செல்வம் ஆசிரியருக்கோ எல்லை கடந்த கோபம். பேசாமலே கதிரையில் குந்தியிருந்தார். அன்று அவர் முன்னால் கோப்பையில் வைத்திருந்த தேநீரைக் கூட அவர் பருகவில்லை. ஆறிப்போயிருந்தது. அத்தனை ஆத்திரம், அவர் மனசில்.

ஏஜெ குழந்தைப்பிள்ளை. ஆனால் மகத்தான அறிவாளி. அவரைப் புரிந்து கொள்வதற்குத் தனிப் பெரும் அறிவு தேவை. இத்தனை பழகியும், அந்த ஆழம், அறிவு நம்மிடம் இருப்பதாக நான் இப்போதும் கருதவில்லை.

அவர் கூடிய சீக்கிரம் நம்மை விட்டுப் போகப் போகிறார் என்ற உணர்வு எனக்கு அடிநெஞ்சில் ஏற்பட்டு விட்டது.

நான் கொழும்பில் மல்லிகையை ஸ்தாபித்துக் கொண்டதன் பின்னர், யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு தடவை சென்றிருந்தேன். அந்தக் கால கட்டத்தில் நானவரை நல்லூரில் சென்று பார்த்தேன். அவர் வீடு துறந்து, நண்பர் ஒருவரின் ஆதரவில் நல்லூரில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்.

முகம் தெளிவாக இருந்தது. பேச்சுச் சுத்தமாக இருந்தது. ஆனால், கண்கள் காட்டித் தந்துவிட்டன.

நான் கொழும்பு திரும்பும் போது நம்பிக்கையற்றுத் தான் திரும்பினேன். நான் அடிநெஞ்சில் பயப்பட்டது இறுதியில் நிஜமாக நடந்து விட்டது.

நான் அரசியல் உலகில் மகத்தானவர்களைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். அற்புதமான

குணசீலர்கள் என்னை வழி நடத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றும் என்றும் அந்தத் தோழர்களின் நாமத்தை வெகு பவுத்திரமாக என் நெஞ்சில் மூடிமூடி வைத்த வண்ணம் உச்சரித்து வருகின்றேன். சிலருக்கு நானெழுதிய நூல்களைச் சமர்ப்பணம் செய்திருக்கின்றேன்.

இலக்கிய உலகில் பல கலாநிதிகளைக் கண்டிருக்கின்றேன். கதைத்திருக்கின்றேன். பழகியிருக்கின்றேன்.

இவர்களில் சிலரது விமரிசன வழிகாட்டல் மூலம், பல புதியவைகளைத் தரிசித்துமிருக்கின்றேன். என்னை நானே செம்மைப்படுத்தியுமுள்ளேன். புதுப்பித்துக் கொண்டுமிருக்கின்றேன்.

ஓன்றைப் பலர் இன்னமும் உணருவதேயில்லை. சம்பந்தப்பட்ட விமரிசகர் கலாநிதிகளில் சிலர் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாக இருந்த காலகட்டத்தில் எம்மைப் போன்றவர்களை இனங்கண்டு நம்மை நோக்கி நகர்ந்து வந்தவர்களே தவிர, பேராசிரியர்களாக வந்ததன் பின்னர் எம்மைப் போன்றவர்களை ஆசீர்வதிக்க வந்தவர்களல்ல. சமகாலத்தின் தோழர்களாக எம்முடன் ஓட்டி உடன் நடந்தவர்கள். போராட்டங்களில் பங்கு கொண்டவர்கள்.

அதிலும் ஓர் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட பேராசிரியர்கள் அத்தனை பேருமே விமரிசகர்கள். நாமோ படைப்பாளிகள். ஒருபொது நோக்கத்திற்காக ஒன்றிணைந்து போராடியவர்கள். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் எம்மையெல்லாம் ஓரணியில் இணைத்துப் பிணைத்தது. விமரிசகர்களின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றதன் பயனாக நாம் இலக்கிய உலகில் காலூன்றிக் கொண்டவர்களுமல்ல.

இதைப் புரிந்து கொள்ளப் பலர் பஞ்சிப்படுகின்றனர். இது தான் அடிப்படை உண்மை! நமது நிலை! இன்றுவரையும் எந்தப் பேராசிரியர்களிடமிருந்தும் நான் எனது நூற்களுக்கு முன்னுரை வாங்கியதேயில்லை.

ஏஜே படிப்பாளி மாத்திரமே. விமரிசகருமல்ல. இதுதான் நான் ஏஜேயை மதிப்பதற்கான அடிப்படைக் காரணமாகும்.

ஏஜே என்னைப் போன்றவர்களைத் தமது அறிவு வீரியத்துக்குட்படுத்தி வெருட்டியவருமல்ல, பக்கம் பக்கமாக நின்று வழி நடத்தியவர். படைப்பாளி என்கின்ற முறையிலும், சஞ்சிகையாளன் என்ற ஹோதாவிலும் இது எனக்குப் பின்னர் பெரும் பயனைத் தந்து உதவியது. காலூன்றி உதவி செய்தது.

இன்றும் கூட நான் ஏஜேயை மதிப்பது ஒன்றே ஒன்றுக்காகத்தான்.

அந்தக் காலத்தில் கஸ்தூரியார் வீதியிலுள்ள சிகை அலங்கார நிலையத்திற்குள் ஒழுங்காக நடைபெற்று வந்த ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகைக்கு உதவி செய்யும் நிமித்தமாக அங்கு வந்து, அச்செழுத்துக்களை ஒப்பு நோக்கித் திருத்தித் தந்து உதவினாரே, சென்னையில் இது நடந்திருக்குமா? லண்டனில்தான் நடை பெற்றிருக்குமா? அல்லது பாரிஸில் மாஸ்கோவில் தான் இந்த மா பெரும் இலக்கியச் சேவை இடம் பெற்றிருக்குமா?

- யாழ்ப்பாண நகரத்தில், அதுவும் கஸ்தூரியார் வீதி 60 ஆம் எண்ணுள்ள எனது ஜோசப் சலூனில் மல்லிகையின் ஆரம்பஸ்தானத்தில் இந்தச் சரித்திர சம்பவம் பல காலம் நடந்தேறி வந்துள்ளது. ஏஜே பக்கம் பக்கமாக என்சூட நடந்து வந்தார்.

சரஸ்வதியில் ஜெயகாந்தன் எழுதிய 'போர்வை' என்ற சிறுகதையை ஏஜெயைக் கொண்டு ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்க வைத்தேன். அம்மொழி பெயர்ப்புப் பிரதியைச் சென்னைக்கு ஜெயகாந்தனுக்கு அனுப்பி வைத்தேன். அதை அவர் அன்று வடநாட்டிலிருந்து வெளிவந்த பிரபல ஆங்கில இதழான 'வீக்லி'யில் பிரசுரிக்க அனுப்பி வைத்திருந்தார்.

அந்த மொழி பெயர்ப்பு இதழ் வெளிவந்த பிரதி ஒன்றையும், நீண்ட கடிதமொன்றையும் அவர் எனக்கு எழுதியிருந்தார்.

பிரபல தமிழக எழுத்தாளர்கள் சிலர், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் சிறப்பைப் பாராட்டியதாகவும் அக் கடிதத்தில் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

என்னுடைய மூன்று கதைகள் மொழி பெயர்த்து, கொழும்பிலிருந்து வெளிவரும் பிரபல ஆங்கிலத் தினசரிகளில், வார இதழ்களில் பிரசுரிக்கச் செய்தார். தொடர்ந்து, அன்று அமெரிக்கன் நூலகத்தில் கடமையாற்றிய 'சாந்தினி' என்பவரது சிறுகதை ஒன்றையும் அதே நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த உரும்பிராய் 'பொ. தம்பிராஜா' என்பவரது சிறுகதை ஒன்றையும் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டிருந்தார்.

அது ஒரு மொழி பெயர்ப்புக் கனதி மிக்க காலம்! அவரினது விமரிசன ஆளுமையைத் தமிழகம் புரிந்து கொண்டது. சரஸ்வதியில் அவர் எழுதிய 'மௌனி வழிபாடு' என்ற கட்டுரை மூலமேதான்.

அந்தக் காலத்தில் மௌனியைப் பற்றிக் க. நா. சு. பரவலாக எழுதிய கட்டுரைகள்

இலக்கிய உலகில் ஒரு மன மயக்கத்தை மெது மெதுவாக விதைத்திருந்தது. அந்த இலக்கிய மனக் கோளாறுக்கு எதிராக மௌனியினது எழுத்துக்களைப் பற்றிய ஓர் ஆழ்ந்த மதிப்பீட்டுக் கட்டுரையாகவே ஏஜெயின் இந்த மௌனி வழிபாட்டுக் கட்டுரை அமைந்திருந்தது.

நண்பர் ஏஜெயை தமிழகத்து நண்பர்கள் பலர் நேராகச் சந்திக்க ரொம்பவும் விரும்பியிருந்தனர். நானும் அவரைத் தமிழகத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல பெருவிருப்புக் காட்டினேன். பாஸ்போர்ட், விசா ஆகியவைகள் பெற்றுக் கொள்ள ஆவன செய்திருந்தேன்.

மதுரையில் அன்றைய தமிழகப் பிரதமராக இருந்த எம். ஜி. ஆர் 71- இல் முன்நின்று நடத்திய தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ளத் திட்டமிட்டோம்.

அன்று மன்னார்- ராமேஸ்வரம் கப்பல்பாதை இயங்கி வந்த காலகட்டம். பணமும் அதிகம் செலவாகாது.

கடைசி நேரத்தில் ஏஜே தனது திட்டத்தை மாற்றிக் கொண்டுவிட்டார். நான் தனியாகத் தான் மதுரை மகாநாட்டிற்குச் சென்று வந்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தவன் என்று மார்பு தட்டிப் பேசும் ஒரு கனதி வாய்ந்த பட்டதாரித் தமிழன் ஒருவனுக்கு என்னுடன் நெருங்கிப் பழகும் இந்த நெஞ்சரம் இலேசில் வரவே வராது! இதையெல்லாம் கூட்டிப் பெருக்கிப் பாருங்கள்- இதுதான் ஏஜே. நான் மதிக்கும் உண்மையான யாழ்ப்பாணத்தான்!

‘இன்ரர்நெட’

காதல் இன்னும்

அபாயங்களும்

-இசைய அத்துவலம்

கணவன் கொம்பியூட்டருக்குள்ளே தான் முகத்தை பொருத்தி வைத்திருப்பான் என்று அந்தப் பெண்மணி கவலையோடு சொன்னாள். குழந்தை கைக்குழந்தையென்றும் பாராமல் இன்ரர்நெட்டில் காதலித்தவர்கள் திருமண பந்தம் என்று வந்ததன் பின்பு அதுவே வாழ்வின் நிம்மதியைப் பறிக்கும் ஒன்றாக மாறிவிட்டது.

இன்ரர்நெட் உண்மையில் ஒரு பிரச்சனைக்குரியதா? என்ற கேள்விகள் பலவாறாக எழுப்பப்படுகின்றன. வேறு பொழுது போக்குக்களை விட, மிக அதிக நேரத்தை விழுங்கும் ஒன்றாகவும், முழு சுதந்திரமான ஒன்றாகவும் இருப்பதனால் அதனை சிறுவயதினர் முதல் வாலிபர்கள், பெரியவர்கள் வரை விரும்புகின்றனர்.

‘இன்ரர்நெட் கபே’களில் போய்ப் பார்த்தால், பெரும்பாலானவர்கள் செக்ஸ் பக்கங்களையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பதனைக் காணலாம். இது வயது வித்தியாசமின்றி பார்க்கக் கூடிய சுதந்திரத்தை வழங்குகிறது. வீடுகளில் இதற்கு எந்த விதத்திலும் அனுமதி கிடையாது என்பதனால் சிறுவர்கள் இன்ரர்நெட் கபேக்களை மொய்கிறார்கள். அங்கு எந்த வித கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் நான்கு பக்க மறைப்புகளுக்குள் செக்ஸ் படங்களைப் பார்க்கலாம்.

இன்ரர்நெட்டினால் ஒருவகைச் சுதந்திர உலகத்துக்குள் பிரவேசிப்பதாக சிறுவயதினர் உணருகிறார்கள். தங்களை எதுவும் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்ற தந்துணிவு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

சாதாரண ஆங்கில அறிவோடு முழு உலகத்தையே வலம் வரலாம். இங்கே ஒரு கண்ணாமூச்சி விளையாட்டுத்தான் நடக்கிறது. இன்ரர்நெட்டில் ‘சற’ செய்யப் போய்விட்டால், முதலாவது கேள்வி வரும் நீங்கள் ஆணா- பெண்ணா? என்பது தான். ஆண் பெண்ணாகவும், பெண் ஆணாகவும் நடக்கலாம். இன்ரர்நெட்டில் உங்களோடு தொடர்பு வைத்திருப்பவர் யாரென்று தெரிய உங்களுக்கு வாய்ப்பே இல்லாமல் போய்விடும்.

கதைகளில் இருந்தும் திடீர் உத்திகளில் இருந்தும் சிலரை கண்டு பிடிக்க முடியுமே தவிர, பெரும்பாலும் முடியாமலே போய் விடுவதுண்டு.

இன்ரர்நெட்டில் நேரம் தாளாமல் பேசிக்கொண்டிருப்பது, ஒரு பெண் என்றால் கிளர்வூட்டும் இச்சை ததும்பும் வார்த்தைகளால் அவளைக் கவர ஆண் முயற்சி செய்கிறான். அப்படியே பெண்களும் முயற்சி செய்கிறார்கள். யாருக்கும் தெரியாமல் மனக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒரு சாதனமாகவே சிலரால் இன்ரர்நெட் அவதானிக்கப்படுகிறது. இன்டர்நெட்டில் ஒருவரை ஒருவர் பொய்யாக எதனையும் கூற முடியும், வேறொருவர் போல் நடிக்கவும் முடியும், இது மிகவும் சலபமாகும்.

இன்ரர்நெட்டில் ஏற்படும் காதல்கள் பெரும்பாலும் ஒரு அவநம்பிக்கையில் தான் மலருகின்றன. ஆனாலும், அதுவும் காதலாகத் தான் பரிணமிக்கின்றன. ஒருவரை ஒருவர் காணாமலும், ஒருவரின் முகத்தை, அவரின் குணாதிசயங்களை அறியாமலும் அவராக இருப்பாரோ என்ற சந்தேகத்திலும் தான் திணழும் கதைப்பார்கள். இது காதலிக்கும் இருவருக்கும் ஒருவரை அமைதியில்லாத மன உணர்வுகள் தேவையற்ற மனச்சோர்வு வியாதிக்கும் சிலரை இட்டுச் செல்லும். திடீரென்று உண்மைகள் தெரிய வரும் போது பெரும்பாலும் இந்தக் காதலர்கள் வாடி வதங்கிப் போய்விடுவதைக் காணலாம்.

சுமார் ஒருவருடமாக இன்ரர்நெட்டில் காதலித்து வந்த மேரி வாடிச் சுருண்டு போய் இருந்தாள். மேரி வங்கியில் காசாளராக இருக்கிறாள். ஒரு இரவு ஒருவன் தன்னை ஜோர்ஜ் என்று அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். தான் இங்கிலாந்தில் இருப்பதாகவும், தானும் வங்கி யொன்றில் பணி புரிவதாகவும் மிகவும் கண்ணியமான முறையில் காதலை வளர்த்திருக்கிறான்.

உண்மையில் மனம் விட்டு மேரி காதலித்தாள். அவளை நம்பிவிட்டாள். இலங்கைக்கு வந்து சந்தித்து அவளைத் திருமணம் முடித்து இங்கிலாந்துக்கு அழைத்துச் செல்வதாகவும் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தான். அவனும் கண்டிக்கு வந்தான். மேரி அவன் தங்கியிருந்த ஹோட்டலுக்கு தனது அக்காவுடன் போனாள். அவனைப் பார்த்த பின்புதான் தெரிந்தது அவனுக்கு வயது 42 என்பது இருவரும் வயதைப் பற்றிப் பேசாமல், முகம் பாராமல் காதலித்ததன் விளைவை மேரி உணர்ந்தாள். எதுவுமே பேசாமல் ஹோட்டலில் இருந்து வீட்டுக்கு வந்துவிட்டாள், அவள்.

அநேகமாக இன்ரர்நெட்டில் காதலிப்பவர்கள் நாணயமற்றவர்களாகவே இருக்கின்றனர். வெறுமனே காமக் கிளர்வூட்டக் கூடிய வார்த்தை ஜாலங்களே அநேகமானவர்களைத் திருப்திப் படுத்துகின்றன.

இன்ரர்நெட்டில் எத்தனையோ வகையாக ஏமாற்றலாம். அவற்றையெல்லாம் கண்டுபிடிப்பது கடினமானதாகும். இங்கே காதல் என்று வரும் போது நேர்மையற்ற செயல்கள் மூலம் பெரும் ஆபத்தான விளைவுகளை சந்திக்க நேருகிறது. மனநோய் போன்றதும், மனப்பிறழ்வு போன்ற துமான நோய்களுக்கு ஆளாக வேண்டிய கஷ்டங்கள் கூட இன்ரர்நெட் காதல்களுக்குப் பின்னால் இருக்கின்றன.

ஆபத்தானதும் காமக் கிளர்ச்சியூட்டக் கூடிய வெப்சைட்டுக்களை பார்க்கக் கூடாது என்ற எச்சரிக்கை பெற்றோரால் விடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், எத்தனை பிள்ளைகள் இந்த அறிவுரையைக் கேட்கின்றனர்? பொதுவாக எல்லோருக்கும் தெரியக் கூடிய

இடத்தில் கம்பியூட்டரை வைக்க வேண்டுமென்று சிலர் சிறுவர் கருத்தரங்குகளில் வற்புறுத்துகிறார்கள். சிறுபிள்ளைகளை பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்காக சிலர் இன்ரர்நெட்டை வலு லாவகமாக பயன்படுத்துகின்றனர். வாலிபர்கள், சிறுவர்கள், புதிய வர்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்காக இன்ரர்நெட்டைப் பயன்படுத்தும் போது, எண்ணிப் பார்க்க முடியாத ஆபத்துகளுக்குள் அவர்கள் போய் அகப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

மெது மெதுவாக காமம் ததும்பும் உணர்வுகளை பெரியவர்கள் சிறுமிகளின் மனதில் விதைக்க இன்ரர்நெட் ஒரு அகலமான வழியைத் திறக்கிறது. நுண்ணிய உணர்வுகளை அவர்கள் விளங்கப்படுத்துகிறார்கள். சில ஸ்பரிஸங்களை செய்து பார்க்கும்படி சொல்கிறார்கள். தனிமையில் இருக்கும் சிறுமிகள் கிளர்வு மேலீட்டால் அதனை செய்ய உந்தப்படுகிறார்கள்.

வெளிநாடுகளில் தங்களின் இச்சையைத் தீர்த்துக் கொள்ள சிறுபிள்ளைகளைத் தேடி அலையும் காமாந்தகர்கள் பலர் இன்ரர்நெட்டில் இளைஞர்களைப் போல பாசாங்கு செய்கிறார்கள் என்று ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஒரு ஆய்வின் படி இன்ரர்நெட்டைப் பயன்படுத்துகிற ஐந்து பிள்ளைகளில் ஒரு பிள்ளை பாலியலில் ஈடுபட அழைப்படுகிறது. பத்தில் இருந்து பதினேழு வயதுள்ள முப்பத்துமூன்று பிள்ளைகளில் ஒரு பிள்ளை, இன்ரர்நெட் உரையாடல்கள் மூலம் தொடர்ந்து பாலியல் தொல்லைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இலங்கையிலும் இந்த அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது வேலைக்குப் போகும் பெற்றோர், வீட்டில் உள்ள பிள்ளைகள் விடயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்துவதில்லை. இதுதான் கொம்பியூட்டர் முன் தனது பிள்ளை என்ன செய்கிறது என்பதனை பெற்றோர்கண்டு கொள்ளவதில்லை. அவர்கள் தம் முடைய வேலை, களைப்பு, பிரயாணம் என்றிருக்கும் போது, பிள்ளைகள் இன்ரர்நெட்டில் முகம் புதைத்து இருப்பார்கள். அதில் என்ன நடக்கிறது என்பதே பெரும்பாலான பெற்றோருக்குத் தெரிவதில்லை.

இன்ரர்நெட்டில் இளைஞர் ஒருவரை காதலிப்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருந்த யுவதி ஒருத்திக்கு பேரதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. தான் காதலித்த அந்த நபர் வயதில் மூத்த சிறைக் கைதி என்ற உண்மை நீண்ட நாட்களுக்கு பிறகே அவளுக்குத் தெரியவந்தது. இளைஞர்களும் யுவதிகளும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ சில காமாந்தகர்களின் வலையில் விழுந்து விடுகிறார்கள்.

இப்படியானவர்கள் முதலில் தமது எண்ணத்தைச் சொல்வதில்லை. வலு நுணுக்கமாக தமது வலையை விரிக்கிறார்கள். ஆரம்பத்தில் தயார்ப்படுத்தலை மேற்கொள்கிறார்கள். எடுத்த எடுப்பில் எல்லோரும் செக்ஸ் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதில்லை. அதனால் மிகவும் பொறுமையோடு துஷ்பிரயோகம் செய்யும் ஆசாமிகள் தங்களுடைய பலியானை நெறிப்படுத்துகிறார்கள்.

சற்றிங் செய்யும் போது மிகவும் அன்பாகவும், வலு சவாரஸ்யமாகவும் பேசுவார்கள். நட்புத் தோரணையில் செய்திகளை அனுப்புவார்கள். உலக அறிவு, இலக்கியம், யூக்கள், இயற்கை, கவிதைகள், விளையாட்டு என்று எதிர்முனை என்ன விரும்புகிறதோ அதுவே தனது விருப்பமாகக் காட்டுவார்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தமது விருப்பங்களை வெளியிடுவார்கள்.

சிலநேரம் மாதக்கணக்கில், வருடக்கணக்கில் கூட பொறுமை காப்பார்கள். எதிர் முனையில் இருப்பவர் தன்னை முழமையாக நம்பும் வரை இந்தக் காத்திருப்புத் தொடரும். பின்னர் சிறிது சிறிதாக செக்ஸ் உரையாடல்களைத் தொடருவார்கள். அடுத்த முனையில் உள்ளவர் அதிக ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினால் அற்புதமான செக்ஸ் ஆர்வமுட்டும் கதைகள் செயல்களை ரைப் செய்வார்கள். அதிகமாக இதில் பலியாகிப் போவது புள்ளி விபரங்களின்படி பதினைந்து வயதுக்கு கீழ்ப்பட்ட பெண்பிள்ளைகள் என்பது தான் அதிர்ச்சி.

ஹோமோ செக்ஸ்காரர்களும் சற்றிங் மூலமாக தங்களது இச்சையை தீர்த்துக் கொள்கிறார்கள். இதில் ஆண் பெண் என்று வித்தியாசமில்லாமல் நடக்கிறது.

பின்னர் நாட்கள் செல்லச் செல்ல தங்களுடைய செக்ஸ் தேவைகளை நிறைவேற்ற நேரில் சந்திப்புகளை ஏற்படுத்துவார்கள். இதன் விளைவாக பல இளைஞர்கள், யுவதிகள், சிறுவர்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்கும் மேலும் பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். இதற்கு இணங்காதவர்கள், இன்னும் மறுப்பவர்கள், எதிர்ப்புக் காட்டுபவர்கள் முடிவில் அடித்துத் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். அல்லது கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். இந்த விபரங்களை வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் தினம் காணலாம். இணையத்தளச் செய்திகளும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன. தீயவர்கள் தங்களுடைய மன இச்சையை தீர்த்துக் கொள்வதற்கு தினமும் சற்றிங் இல் அலைகிறார்கள். அவர்கள் நல்லவர்கள் போல, உருமறைப்புச் செய்திருப்பார்கள். அவர்களை அடையாளம் காணுவது சுலபமானதல்ல. அதனாலேயே சற்றிங் இல் சந்திக்கிற எல்லோரும் கொடியவர்கள் என்று சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. ஆனால், அனேகமானவர்கள்

செக்ஸ் எண்ணங் கொண்டே சற்றிங்கில் கையை வைக்கின்றனர்.

வலைத்தளத்தில் காதலில் ஈடுபடுபவர்கள் தத்தமது குணாதிசயங்களைப் பற்றி அதிகமாகவே சொல்லிக் கொள்வார்கள். தத்தமது மோசமான குணாதிசயங்களை மறைத்து விடுவார்கள். உண்மையில் காதலித்தாலும் கூட, இதுதான் அநேகமாக நடப்பதுண்டு.

“இன்ரர்நெட் காதல் மிகவும் மோசமானதாகும். ஏனெனில் மக்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். மக்கள் பெரும்பாலும் வேறொரு பாலினைரப் போல் நடக்கிறார்கள். தொடர்பு கொள்பவர் ஆணா பெண்ணா என்பதனைக் கூட தெளிவாக உணர முடியாத இக்கட்டான நிலையில் அவர் எப்படிப்பட்டவர், அவரின் குண நலன்கள் என்ன? ஏழையா? பணக்காரரா? திருமணம் முடித்தவரா, இல்லையா? போன்ற அத்தியாவசியமான விபரங்கள் கூட நட்பு உண்டாகி அதிக நாட்களுக்கு பிறகும் மறைந்தே இருக்கின்றன என்கிறார்.” கொழும்பைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் சிவகடாட்சம்.

உண்மையில் என்ன மதத்தினையுடையவர்கள் காதலிக்கிறார் என்று இன்ரர்நெட் காதலரை அல்லது காதலியை அடையாளம் காணமுடியாத அவல நிலையே காணப்படுகிறது. “சற்றிங்கில் இப்படிச் சொல்வது இலகு. அல்லது மாற்றிச் சொல்வது இலகு. அத்தோடு இணையம் ஊடாக வேறொருவர் போல் உரு மறைப்பது இலகு” என்பதனை ஒப்புக் கொள்கிறார் இப்பொழுது இன்ரர்நெட்டில் காதலித்து வருபவரும் பல்கலைக் கழக மாணவனுமான நவாஸ்.

அவர் இந்த நிலமையை ஒப்புக் கொள்கிறார். ஆனால், சீரியஸாக அவரின் காதல் போகிறது. இன்ரர்நெட்டில் தொடர்பான தனது காதலி ஓர் இஸ்லாமியப் பெண்

எனவும் தமிழ்நாட்டில் இன்பமேஷன் ரெக்னோலஜி படித்து வருவதாகவும் சொன்னார். நம்புகிறார். ஆனால், எனது சந்தேகத்தை அவரிடம் தெரிவித்தேன்.

“பல இளைஞர்கள் வருகிறார்கள். மணித்தியாலத்துக்கு இருபது ரூபா எடுக்கிறேன். எனது கொம்பியூட்டர்களில் டவுன்லோட் செய்யவோ, சிட்யில், டிஸ்க்கில் எதனையும் கொப்பி பண்ணவோ முடியாது. ஆனால், எல்லா நேரமும் வாலிபர்கள் சற்றிங்கில் இருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரியும் பல ‘ஏ’ சைற்றுகளுக்கு இப்ப இன்ரர்நெட் கபேக்கள் உவையாளாலை தான் உழைக்குது” என்று சொன்னார், கொட்டாஞ்சேனையில் இன்ரர்நெட் கபே வைத்திருக்கும் ஒருவர்.

“நான் ஒரு பொம்பிளை நடத்திறதால, இஞ்சை பொம்பிளப் பிள்ளையள் பெருமளவில் வருகினம். அதோடை வெளிநாட்டிலை இருக்கிற உறவுக்காறோடை இன்ரர்நெட் மூலமாக பேசறதுக்கும் பலர் வருகினம். அனேகமாக இளம் பொடியளும், பெட்டையளும் வருகினம். ஒரு கொம்பியூட்டருக்குப் பக்கத்திலை இரண்டு ஸ்ரூஸ் போட்டிருக்கிறம். அதாலை சோடி சோடியாய் வந்து பாக்கினம். அதுதான் உங்களுக்குப் பாக்க விளங்குதுதானே?” என்ற தெறிவளை பகுதியில் இன்ரர்நெட் கபே வைத்திருக்கும் நாற்பது வயது மதிக்கத்தக்க பெண்மணி சொன்னார்.

இப்பொழுது பல உத்திகளோடு நடக்கும் ஒரு வியாபாரமாக இன்ரர்நெட் கபேக்கள் மாறிவிட்டன. இரண்டு ஸ்ரூலில் ஒரு கூட்டுக்குள் பலர் சோடியாக இருப்பதனை நேரில் கண்டேன். இது காதலர்களுக்குப் பிரச்சனையில்லாத மறைவிடமாகவும் மாறி வருகிறது. ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு 40 ரூபா கொடுத்துவிட மற்றவர்களின் தொந்தரவு இல்லாமல் இரகசியமான மொழியில் காதல் செய்வதற்கு இதை விட உகந்த

இடம் இலங்கையில் வேறெங்குமுண்டோ என மனதில் நினைத்தேன்.

இன்ரர்நெட் காதலின் அபாயங்கள் பற்றி நிறைய விவாதிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். தினமும் பேசுகிற அல்லது பார்க்கிறவர்களை விட, சாற்றிங்கில் வரும் நண்பரோ, நண்பியோ அறிவில் அல்லது உலக விடயங்களில் உயர்ந்தவராக இருக்கலாம். எனவே வீட்டிலுள்ளவர்கள் கணவன் அல்லது மனைவி, தாய், சகோதரர், சகோதரிகள் போன்றவர்கள் மற்றும் அயலவர்களோடு நேரம் செலவழிப்பது வீண் என்ற மனோபாவம் ஏற்படும். அப்படி சிலருக்கு நடந்தும் இருக்கிறது. அதிகமாக வீட்டில் இருக்கும் நேரத்தை கொம்பியூட்டர் முன் செலவழிக்க ஆரம்பித்து விடுவீர்கள். இதனால் உறவுகளுக்குள் பிளவு, பிரிவு, மனக்கசப்பு, வெறுப்பு இயல்பாகவே வந்துவிடும்.

உண்மையில் இன்ரர்நெட் ஒரு சிறந்த சாதனம். ஒரே நொடியில் காரியமாற்ற முடியும். பக்ஸ், தொலைபேசி, ரெலக்ஸ் தந்தி என்று சிரமப்படுவதை விட, மிக மிக குறைந்த செலவில் தொடர்பாடலுக்கு இலகுவானது தான். ஆனால், காதலுக்கு உசிதமானதல்ல.

காதல் என்பது நேருக்கு நேர் முகம் பார்த்து அன்பு, குணநலன்களை அவதானித்து ஒருவருடைய மனதில் இன்னொருவர் பாசத்தால் பிணைவது, வெறுமனே ஒரு கண்ணாமூச்சி ஆட்டமல்ல.

இன்ரர்நெட் தொடர்பான பல்வேறு சர்ச்சைகளும் விவாதங்களும் உலகெங்கும் நடைபெறுகின்றன. அதனால் விளையும் நன்மை தீமைகள் பற்றி.. ஆனால், அது எல்லாவற்றையும் கடந்து ஒவ்வொரு வரையும் வளைத்துப் பிடித்துள்ளது மிகவும் இறுக்கமாக.

(தேவைகருதி சில பெயர்கள், இடங்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளன.)

‘கவிதை வாசனை’

ஸ்ரீ. பிரசாந்தனின் கவிதைநூல் விமர்சனம் பற்றிய ஒரு மறுதலிப்பு

- கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் -

நவம்பர் மல்லிகையில் ஸ்ரீ. பிரசாந்தனின் ‘அந்தரத்து உலவுகிற சேதி’ கவிதைத் தொகுதி பற்றிய விமர்சனம் பார்த்தேன். முதுகெலும்பில்லாமல் ‘கவிபாய்’ என்ற புனைபெயரில் ஒளிந்துகொண்டு வேண்டுமென்றே அக்கவிதைத் தொகுப்பை இழிவுபடுத்தும் வகையில் ஒருவரால் விமர்சனம் எழுதப்பட்டிருந்தது. அவ் விமர்சனம் பற்றிய கருத்துகள் சிலவற்றை மல்லிகையில் பதிவு செய்வது கடமையாகிறது.

அதன் முன்பாக ஒன்று சொல்ல வேண்டும். அண்மைக் காலமாக எங்கள் கம்பன்கழகம் சார்ந்த இளைஞர்களை, அவர்தம் ஆற்றல்களை வேண்டுமென்றே நசிக்க நினைக்கும் முயற்சிகள் பரவலாக நடைபெற்று வருகின்றன. இப்பாதகச் செயலில் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் தொடங்கி பலரும் முயன்று வருகின்றனர். தாம் வரைந்து வைத்திருக்கும் இலக்கிய வட்டங்களுள் (?) பொருந்தி செயற்படாமல் தனித்துவம்பேணி நிற்பதொன்றே அவ் இளைஞர்க்கு எதிரான அப்பெரிய மனிதர்களின் தாக்குதலுக்குக் காரணம் என்று கருதுகிறேன். அது தவிரவும், இடையிடையே சத்தியத்தோடு சமூகநலன் கருதி நான் முன்வைக்கும் கருத்துகளும் அவர்தம் இவ் எதிர்ப்பின் அடிப்படையாகும்போல் தெரிகிறது. நான் முன்வைக்கும் விமர்சனங்களுக்கு நேர்மையோடு பதில் சொல்ல இயலாதவர்கள், கழகத்தையும் கழக இளைஞர்களையும் ஏன் கம்பனையும் கூட ஆங்காங்கே ‘நொட்டி’ திருப்பியடைகின்றனர். சூரியனைக் குடையால் மறைக்க நினைக்கும் அவர்தம் இம் முயற்சி கண்டு இரங்கத் தோன்றுகிறது.

மேற்சொன்ன செயலின் வெளிப்பாடாகவே பிரசாந்தனின் கவிதைத் தொகுப்புப் பற்றிய விமர்சனம் வெளிவந்திருக்கிறது. பிரசாந்தனின் தமிழறிவு, பேச்சாற்றல், கவிதையாற்றல் என்பவை இன்றைய ஈழத் தமிழ் அறிவுலகில் நிரூபிக்கப்பட்டவை. எனது மாணவன் என்பதற்காக இதனை நான் சொல்லவில்லை. மேற்குறைகளில் அவன் முழுமையாய்ப் பூரணமடைந்துவிட்டான் என்பதும் என் கருத்தல்ல. இன்றைய இளைய தலைமுறையினரில் விருட்சமாகத்தக்க அடையாளங்களுடைய

வித்து அவன் என்பதே என் கருத்து. எனது இக்கருத்தை நடுவுநிலைமையோடுள்ள தமிழறிந்த எவரும் ஒப்புவர். அங்ஙனமிருக்க, வீணாக, என்மேலுள்ள அல்லது கழகத்தின் மேலுள்ள பொறாமையால் நடுவுநிலைமை இல்லாமல் எழுதப்பட்ட அவனது கவிதைநூல் விமர்சனம் கண்டு சினமடைந்தேன். உள்நோக்கங் கொண்ட இத்தகையவர்களின் இந்த வஞ்சனை முயற்சிக்கு இளைய தலைமுறையினரைப் பலகாலமாய் தனிமனிதனாய் நின்று வளர்த்து ஊக்கிவரும் மல்லிகை ஆசிரியர் இடந்தந்தது வேதனை அளித்தது.

இனி 'பாயின்' விமர்சனக் குறைபாடுகள் பற்றிச் சில வரிகள். அவரின் கூற்றுகளில் உள்ள முரண்பாடுகளை முதலில் எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

“பிரசாந்தனின் இத்தொகுதி பலருக்கு ஒரு விதத்தில் ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கும்” என்று இரண்டாம் பந்தியில் குறிப்பிடும் பாய், கடைசிப் பந்தியில் “நமக்குப் படிக்கக் கிடைக்கும் கவிதைகள் தரும் திருப்தி இத்தொகுப்பின் வரவைப் பாராட்டவே சொல்கிறது” என்கிறார். மேற்படி இரண்டு கூற்றுகளினுள்ளும் இருக்கும் முரண்பாட்டை கற்றவர்கள் உணர்வார்களாக!

மேலும், “இவ்வகையில் கம்பன்கழகத்தைத் தனது கருத்தியல் முக அடையாளத்துடன் ஈழத்துக் கவிதைத் துறையில் தன்னை இனங்காட்டிக் கொண்டு (வசனப்பிழையை மன்னிப்போம்)” என முதல் பந்தியில் 'பாய்' குறிப்பிடுகிறார். இங்கே கம்பன்கழகத்தை பிரசாந்தனின்

கருத்தியல் முக அடையாளமாய் 'பாய்' இனங்காட்டுகிறார். அக்கருத்தியல் எது? விளக்காமலே உரைக்கும் அவர்தம் தடுமாற்றம் புரிகிறது.

கம்பன்கழகம் என்பது ஓர் இலக்கிய அமைப்பு, தகுதியுள்ள பழமை, புதுமை சார்ந்த இலக்கிய முயற்சிகளின் கழமாய் அது இயங்கி வருகிறது. நல்லவை எங்கிருப்பினும் அங்கீகரிப்பது என்பது அதன் கொள்கை. இக்கொள்கையைப் புரிந்துகொண்டு இங்கே 'பாய்' எழுதியிருப்பார் என்று தோன்றவில்லை.

'பல்வேறு கருத்தியல் மற்றும் சமூகத்திலிருந்து வந்தவர்களால் படைக்கப்படும் தமிழ் கவிதை பாடுபொருளில் ஒத்ததன்மை என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவே இருக்கிறது. பிரசாந்தனுக்கு இக்கூற்றுப் பொருந்தும்' என்பது 'பாயின்' மற்றைய கணிப்பு. இங்கு 'பாய்' கருத்தியலில் காணப்படும் ஒத்த கருத்து எனக் குறிப்பது, போராட்டச் சூழ்நிலையினையே என்பது புரிகிறது.

மேற்கூற்றில் 'பாய்' என்ன சொல்ல வருகிறார்? ஒரே சமூகத்தில் வாழும் கவிஞர்களின் கவிதைக் கருப் பொருள்கள் ஒத்ததன்மை கொண்டிருப்பது தவறென 'பாய்' கருதுகிறாரா? அது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்று என்றும் 'பாய்' உரைக்கிறார். அங்ஙனமாயின் அக்கருத்தை ஒன்றரைப் பக்கக் கட்டுரையின் பெரும்பந்தி ஒன்றில் அழுத்திச் சொல்லி யிருப்பதன் நோக்கமென்ன? போரால் பெரும்பாதிப்புற்று வாழக்கையை

இழந்துகொண்டிருக்கும் சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கவிஞர்களின் கவிதைக் கருப்பொருள் ஒத்திருப்பது இயல்பே. அக்கினியாய்த் தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள சூழ்நிலையை விட்டுவிட்டு வேறு எதைப் பாடச் சொல்கிறார் 'பாய்'.

'உலக மயமாக்கல் எனும் வலியும், வலியில் சிக்கி இழந்துகொண்டிருக்கும் இறந்தகாலத்தைப் பற்றிய அழகையின் உரத்தகுரல், (வசனப் பிழையை மன்னிப்போம்) சமீபகால நவீன தமிழ்க் கவிதையில் பரவலாக (ஈழம் உட்பட) கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் இழந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்காலம் என்பதற்கான அழகையும் ஏக்கமும் ஈழக்கவிதைகளில் உரத்துக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. (வசனப் பிழையை மன்னிப்போம்). ஸ்ரீ. பிரசாந்தனின் கவிதைகளிலும் அந்தக்குரல் பதிவாகியிருப்பதை நாம் உணர்கிறோம்' எனும் 'பாயி'ன் கூற்றினால் உலக மயமாக்கலால் விளையும் இழப்புகளை ஈழத் தமிழ்க்கவிஞர்கள் அதிகம் பாட வேண்டுமென அவர் எதிர்பார்ப்பது புரிகிறது. மடியில் கிடக்கும் நெருப்பை விட்டு விட்டு வானத்திலிருக்கும் சூரிய வெம்மையைப் பாடச்சொல்லும் அவர் கோரிக்கை, நகைப்பை உண்டாக்குகிறது. பல்வேறு நாட்டுக் கவிஞர்களாலும் பாடப் படுவதால் நம் கவிஞர்களும் உலகமயமாக்கலைக் கவிப்பொருளாய் உட்கொள்ளவேண்டுமென அவர் விரும்புகிறார் போலும். அவரது யதார்த்த முணராத அறிவியற் சிந்தனையின் அறியாமையை மன்னிப்போம்.

தனது முன்னுரையில் பிரசாந்தன் இது பற்றித் தெளிவாய் உரைக்கிறார். 'இப்பொழுது கூட அறிக்கைகளில் யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் இருப்பதாகத்தான் சொல்கிறார்கள். என்றாலும் எல்லாவற்றையும் மேலி யுத்தம் முகங்காட்டுகிற தருணத்திலேயே இத்தொகுப்பு வருகிறது. எனதும் என தலைமுறையினரதும் இளமையைத் தின்று தீர்த்துவிட்ட கொடிய போரின் வடுப்பகுதிகள் மொத்தமாய் இல்லாமல் போய்விடுமா? எனவேதான் யுத்தநிறுத்த வேளையிற்கூட போரைத்தீண்டாத ஒரு தொகுப்பைத் தரமுடியவில்லை'. இது பிரசாந்தனின் கூற்று. தயைகூர்ந்து 'பாய்' முன்னுரையையேனும் திரும்பப் படிப்பாராக!

அடுத்து, 'பாயி'ன் வஞ்சனைக்கான மிகத் தெளிவான ஒரு கூற்றை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். 'அதாவது ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் இந்த ஏமாற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் (வசனப் பிழையை மன்னிப்போம்) இத்தொகுதிக்கு முன்னுரை வழங்கியிருக்கும் கவிஞர் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் கூற்றும் அமைந்துள்ளது' எனக் கூறும் 'பாய்' ஜெயபாலனின் அக்கூற்றைப் பின்னே தருகிறார். கற்றவர்கள் அக்கூற்றைக் கவனியுங்கள்.

'பிரசாந்தன் மரபு இலக்கியச் செல்வங்களுள் திளைத்து நவீன இலக்கியப் பாதையை நோக்கி நகருகிறார். இத்தகைய புது வரவுகள் மரபு இலக்கியத்தின் செழுமையிலிருந்து எமது நவீன தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வலுச் சேர்க்கக் கூடியவை.' வ.ஐ.ச. ஜெய

பாலனின் மேற்கூற்று பிரசாந்தனின் கவிதை பற்றிய நம்பிக்கையைத் தருகிறதா? அல்லது ஏமாற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறதா? கற்றவர்கள் முடிவு செய்வார்களாக! 'பாய்' சுயநினைவோடு தான் இக்கட்டுரையை எழுதினாரா என மேற்கருத்து ஐயுற வைக்கிறது.

'இவரது முதலாவது தொகுப்பும் படிக்கக் கிடைக்கும் பட்சத்தில் மட்டுமே ஸ்ரீ. பிரசாந்தனின் கவிதைகள் பற்றிய ஒரு விரிவான விமர்சனத்தை முன் வைக்கக் கூடியதாக இருக்கும்' என முடிவில் உரைக்கிறார் 'பாய்.' கையில் இருக்கும் கவிதை நூலிலிருந்து ஒரு கவிதையைத்தானும் எடுத்துக்காட்டிகருத்துரைக்க முடியாது முதல் நூலைக் கேட்கும் இவரின் முகக் கோரம் நமக்கு நன்கு தெரிகிறது.

பிரசாந்தன் என் மாணவன் என்பதற்காக அவன் திறமையை மேம்படுத்தியும், விமர்சித்த 'பாயை'க் கண்டித்தும் நான் பக்கம்சார்ந்து எழுதுவதாய் எவரும் கருதினால் அவர்களுக்காக, தன் கவித்துவத் திறமையால் ஈழத்து இலக்கிய உலகையும் தாண்டி பதிவாகிய புகழ் கொண்டிருக்கும் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் முன்னுரையிலிருந்து ஒரு சில வரிகளை மட்டும் இக்கட்டுரையில் பதிவாக்க விரும்புகிறேன்.

'போரின் சவாலை எதிர் கொள்ளும் துணிச்சலும் கௌரவமான சமாதானத்தில் விருப்பும் வாழ்வின் மீதான காதலும் இன்றைய தலை முறையின் ஆளுமையாகிறது. அதுவே, அவர்

களது கவிதைகள். அதுவே அவர்களது தேடல்கள். கவிஞர் பிரசாந்தனும் இவர்களுள் ஒருவர்.'

'வீட்டிலும் வெளியிலும் அவருக்கு வாய்த்த காவிய சூழலும் அவரது இயல்பான திறனும் அவரைக் கவிதையின் பால் இட்டு வந்திருக்க வேண்டும்.'

முன்னுரைக்கு என்னைக் கேட்ட பொழுது கம்பராமாயணத்தின் புகழ் பரப்பி வரும் பிரசாந்தனது கவிதைகள் விருத்தங்களாகவும் வெண்பாக்களாகவும் இருக்கும் என்றே பட்டது. உள்ளடக்கமும் சமகால வாழ்வோடு பெரிதும் ஒட்டாமல் பழமை நிறைந்து இருக்கக் கூடும் என்று கருதியிருந்தேன். இத்தகைய, முற்கருத்துக்கள் ஒருவித தயக்கத்தை ஏற்படுத்தியது உண்மைதான். எனினும், அவரது கவிதைகள் கைக்கு வந்து வாசிக்கத் தொடங்கியதுமே தொடர்ந்து வாசிக்கும் ஆர்வத்தைத் தந்தன. முற்கருத்துக்கள் தந்திருந்த தயக்கத்தை ஓடஓட விரட்டின. அவர் கவிதைகள். அவரது வடிவம் மரபின் நீட்சியானதாக இருப்பினும் சமகாலத்துக்கானது. சமகால வாழ்வையும் போராட்டங்களையும் மக்கள் எழுச்சியையும் கனவுகளையும் அடியொற்றி நிமிர்வது. இது எனக்கு மகிழ்ச்சி தந்தது.

பிரசாந்தன் மரபு இலக்கியச் செல்வங்களுள் திளைத்து நவீன இலக்கியப் பாதையை நோக்கி நகருகிறவர். இத்தகைய, புது வரவுகள் மரபு இலக்கியத்தின் செழுமையில் இருந்து நமது நவீன தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வலுச் சேர்க்கக் கூடியவை என்கிறதில்

எனக்கு மகிழ்ச்சி. எனவே, மரபிலக்கியத்திலிருந்து நவீன இலக்கியத்துள் தடம் பதிக்கும் பிரசாந்தனை என் மனம் வாழ்த்தி வரவேற்கிறது.

கவிதையில் எனது பாணி வேறு, பிரசாந்தன் பாணி வேறு. எனினும், அவரது பாணியும் வானவில் கோலமாய ஆயிரம் மலர்கள் சிரிக்கும் தமிழ்ப் பூங்காவிற் கானது என்பதை அடையாளம் கண்டு கொண்டேன்.

ரோஜா அழகான மலர்தான். அதற்காக ரோஜாத்தோட்டம் போட்டவர்கள், உலகில் ரோஜா மட்டுமே மலர என்றும், ஏனையவை மலர்கள் இல்லை என்றும் வாதிடலா? அது, வணிகக் குரல் அல்லவா?

வேறுபட்டாலும் அழகான மலர் வனமாக பிரசாந்தனைக் காணுவது எனக்கு ஒன்றும் சிரமமாக இருக்கவில்லை.

பிரசாந்தனின் கவிதைகளும் எங்கள் பலரது கவிதைகளைப் போலவே இயற்கையையும், சமகால மனிதவாழ்வையும், வீரத்தையும், விட்டு விடுதலையாகும் நம் காலத்து நாயகிகளையும், காதலையும், மக்கள் எழுச்சியையும், அவர்தம் கனவுகளையும் பற்றிப் படர்ந்து நிமிர்கின்றன. அவை மேலும் செழிக்கவும் மேலும் மேலும் பூத்துக் குலுங்கவும் வேண்டிய வல்லமை கொண்டுள்ளன.

கவிஞர் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் அவர்களின் மேற்கருத்துகள் 'பாயி'ன் வஞ்சனைத் திரையிட்ட கண்களிலும் கருத்திலும் படாமற் போனதில் ஆச்சரியம் இல்லை.

குறிப்பு:-

அக்கட்குரையை 'மேமன்கனி' என்ற பெயரிலேயே அவர் எழுதியிருந்தார். பெயர் மாற்றிப் பிரசுரித்ததின் முழுப் பொறுப்பும் ஆசிரியரையே சாரும். இளங்கவிஞர் ஸ்ரீ பிரசாந்தன் வீது கடுகனவு கூடக் காழ்ப்புணர்ச்சியோ, அவரது தகைமையீதும், அவரது கவிதா ஆற்றலின் வீதும் சிறிது கூட ஐயப் பாடோ தனக்கு இல்லை என மேமன்கனி குறிப்பிடச் சொன்னார்.

முடிவாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எத்தகைய வல்லமையாளர்களாலும் உண்மையாற்றலை மறைக்க முடியாது. இதனை 'பாய்' தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். கவிதை என்பது தமிழின் அதியுயர் வெளிப்பாடு. அதன் தன்மை அறிய ஆழ்ந்த தமிழறிவு தேவை. கவிதை விமர்சனம் செய்யப் புகுமுன் 'பாய்' அத்தமிழறிவைப் பெற்றுக் கொள்வது நல்லது. அவர் கட்டுரையிலிருந்து பிழைகளை அவதானித்தே இக்கருத்துரைக்கிறேன். பிரசாந்தனின் கவிதைகளை தன் பலவீனமான அளவு கோலால் அளந்து அவற்றை விமர்சிக்கும் 'பாயி'ன் குரல் ஜெயபாலன் சொன்னது போல வணிகக் குரலாகவே படுகிறது, கற்பூர வாசனை மட்டுமல்ல, கவிதை வாசனையும் பலருக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை.

‘மகிழ்ச்சி’ கைநீட்டி அழைக்கின்றது- படைப்பாளிகள் பயன் பெற வேண்டும்!

‘கவி’

ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவி, அதனை வெற்றிகரமான நிறுவனமாக மாற்றுவது என்பது முகாமைத்துவ கோட்பாடுகள் அந்த நிறுவனத்தில் சரியாக கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனை நிரூபிக்கும் ஒரு செயற்பாடாக இருப்பினும், அந்த நிறுவனத்தின் வெற்றிகரமான வளர்ச்சிக்கு பின்னால், அல்லது ஒரு பெரும் உந்து சக்தியாக இருப்பது அந்த நிறுவனத்தின் நிறுவனர்-இயக்குநர் கொண்டிருக்கும் தனித்துவம், ஆளுமை (அப்பண்புகள் முகாமைத்துவ கருவிகளாக இருப்பினும்) அதி விஷேசமான முறையில் அப்பண்புகளை நிறுவனரோ இயக்குனரோ கொண்டிருப்பது ஒரு நிறுவனம் வெற்றிகரமான நிறுவனமாக மாறுவதற்கு பெரும் பங்காற்றுகின்றன.

இந்த வகையில் ஒரு வெற்றிகரமான நிறுவனமாக குறிப்பிட வேண்டிய நிறுவனம் தான் இன்று தலைநகரில் DIGITAL PRINTING துறையிலும் புகைப்படத் துறையிலும் தனது முத்திரையைப் பதித்து வரும் HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT) LTD எனும் நிறுவனமாகும்.

இன்றைய இலங்கையின் நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் திறந்த பொருளாதாரத்தின் ஒரு சில சிறப்பு பெறுபேறுகளில் ஒன்றுதான், இலங்கையில் இன்று அச்சுத் துறை அடைந்திருக்கும் வளர்ச்சியாகும்.

LETTER PRESS, OFFSET PRINTING என்ற நிலைகளுக்கு அடுத்த கட்டமாக இன்று இலங்கையில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கும் அச்சுத்துறை முறையாக DIGITAL PRINTING (இத்துறையில் புகைப்படங்கள் அச்சடிக்கும் முறைமையும் அடங்கும்) துறையாகும். இவ்வாறான நவீன அச்சடிக்கும் முறைமை தம் தொழில் துறையாக

கொண்டிருக்கும் HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT) LTD இன்று ஒரு வெற்றிகரமான நிறுவனமாக மாறுவதற்கு அதன் நிறுவனர் திரு திலீபன் கொண்டிருக்கும் மனோபலம், தைரியம், தனித்துணிச்சல் மற்றும் ஆளணி முகாமைத்துவ (HUMAN RESOURCE MANAGEMENT) பண்புகள் முக்கிய காரணிகளாக அமைந்துள்ளன எனலாம்.

திலீபன் பெற்றிருக்கும் இந்த, மனோபலம் தைரியம் என்பவை எல்லாம் இலங்கையில் கடந்த நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக தனிநபராக நின்று, மல்லிகை நடத்தி வரும் அவரது தந்தையாரான டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் வழியாகப் பெற்று, கொண்டவை என்பதை யாரும் மறுதலிக்க மாட்டார்கள்.

இதுவே கலை இலக்கிய உலகத் தாரான நமக்கு திலீபன் உருவாக்கிய HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT) LTD என்ற இந்த நிறுவனத்தின் வளர்ச்சி மீதான நமது அக்கறைக்கும் கவனத்திற்கும் முதற் காரணமாக அமைகிறது எனலாம்.

இன்று இலங்கையில் பல நிறுவனங்கள் DIGITAL PRINTING துறையில் ஈடுபட்டு இருந்தாலும் இலங்கையில் வெளிவரும் பத்திரிகைகளையும், சஞ்சிகைகளையும், சார்ந்த, மற்றும் தொழில் முறை படப்பிடிப்பாளர்களும் சிறந்த முறையில் HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT) LTD LABயை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் சூழலில், அத்துறைக்கான பயன்பாடு முழுமையாக இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை முழுமையாக சென்றடையவில்லை என்பதும் நாம் இங்கு ஒத்துக் கொள்ள வேண்டிய உண்மையாகும். இதற்கு காரணம் ஒப்பீளவில் OFFSET PRINTING

விட DIGITAL PRINTING அதிக செலவீன மிக்கது என்பதே ஆகும். ஆனால், இன்றைய இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தவரை தம் நூற்களை வெளியிடுவதற்கான செலவு, மற்றும் விற்பனை போன்றவற்றை மனங் கொண்டு, இந்த DIGITAL PRINTING முறைமை வழியாக தேவையற்ற முறையில் அதிக அளவில் நூற்களின் பிரதிகளை அச்சடிக்காமல் தேவையான தொகை நூற்களை தேவையான பொழுது வேகமாக அச்சடிக்கும் வசதி இந்த DIGITAL PRINTING முறைமையில் இருப்பதனால், எதிர்காலத்தில், தமிழ் கலை இலக்கியவாதிகள் இந்த அச்சடிக்கும் முறைமையை பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான சூழலை உருவாக்குவது என்பதும் HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT) LTD எனும் நிறுவனத்தின்- எதிர் கால செயற்திட்டங்களில் ஒன்றாக இருப்பதும், இந்த நிறுவனத்தையிட்ட நமது கனத்திற்கு இன்னொரு காரணமாக அமைகின்றது.

மேலும், DIGITAL PRINTING தொழில் முறைமையானது இலங்கை தமிழ் பேசும் மக்களின் மத்தியில் பரவலாக அறிமுகப்படுத்த வேண்டியதோடு, அத்துறையினை பரவலாக பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அவா ஆழமாக திலீபனுக்கு இருப்பதனாலோ, என்னவோ, தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் எல்லாம் அவரது அந்த நிறுவனத்தின் பல கிளைகளை நிறுவி வருவதோடு, அத்துறை சார்ந்த நண்பர்களும், அத்துறைக்கு மாற வேண்டும் எனும் நல் நோக்கோடும் வவ்னியா போன்ற இடங்களில் இவருடன் இத்துறை தொடர்புடைவர்களையும் இந்த DIGITAL PRINTING தொழில் நுட்பத்திற்கு கொண்டு வருதற்கும் பல வழிகளில் உதவியாக இருக்கிறார்.

இந்த வருடத்துடன் HAPPY நிறுவனம் தனது நான்காண்டை நிறைவு செய்து வதுடன் தனது ஐந்தாவது ஆண்டில் காலடி வைத்துள்ளது.

இவ்வாறாக வெற்றிகரமாக இந்த நிறுவனம் தனது நான்காண்டை பூர்த்தி செய்தமைக்கு நாம் மேலே குறிப்பிட்ட திலீபன் கொண்டிருக்கும் மனோபலம், தைரியம் என்பவையுடன் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட அவர் கொண்டிருக்கும் ஆளணி முகாமைத்துவ பண்புகளும் முக்கிய பங்கினை ஆற்றி இருக்கின்றன என்பதும் இங்கு குறித்து சொல்ல வேண்டிய ஒரு செய்தியாகும்.

DIGITAL PRINTING துறையை பொறுத்த வரை அது முழுமையாக கணினித்துறையைச் சார்ந்திருக்கும் ஒரு துறை என்ற வகையில், கணினித்துறையில் இன்று பெரும்பான்மையாக இளைஞர்களும் யுவதிகளும் ஈடுபட்டு இருப்பதனால், அவ்வாறான வகுப்பினரை பணியாளர்களாக கொண்டிருக்கும் HAPPY நிறுவனத்தின் நிறுவனரான திலீபனும் அதே வயதிலான இருப்பதனால், ஆளணி முகாமைத்துவ பண்புகளில் ஒன்றான பணியாளர்களுடன் நேச உணர்வுடன் பழகுவதல் என்ற வகையில் திலீபனும் அப்பண்பினை நடைமுறையில் கையாளுவதன் மூலம் தனது நிறுவனத்தை வெற்றிகரமாக நடத்திச் செல்ல முடிந்திருக்கிறது.

கடந்த 18.11.2007 அன்று நீர்கொழும்பு CAMELOT BEACH HOTEL லில் HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT) LTD ஐந்தாண்டில் காலடி வைக்கும் வைபவத்தில் உரையாற்றிய பலரினதும் உரைகள் திலீபனிடம் HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT) LTD எனும் வெற்றிகரமான வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாக அமைந்தன எனலாம்.

இந்த நிகழ்வில் HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT)LTD யின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் உதவியாக இருக்கும் MILLERS நிறுவனத்தின் நிர்வாகிகள் பலர் கலந்துக் கொண்டார்கள். அந்த நிகழ்வில் உரையாற்றிய MILLERS GENERAL MARKETING MANAGER திரு DILAN DIES அவர்கள், MILLERS SALES MANAGER திரு NESAKUMAR, KODAK EXPRESS COUNTRY MANGER திரு SAN JEEKA PERERA ஆகியோர் ஆற்றிய உரைகள் மூலம் HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT)LTD நிறுவனத்தின் வெற்றிகரமான வளர்ச்சிக்கான காரணங்களை மிகவும் சிறப்பான முறையில் எடுத்துரைத்தார்கள்.

அத்தோடு, இந்த நிகழ்வில் டொமினிக் ஜீவா, மேமன்கவி, மற்றும் தினக்குரல் பத்திரிகையின் பிரதம புகைப்பிடிப்பாளர்களில் ஒருவரான பிரபாதரன் ஆகியோரும் உரை நிகழ்த்தினார்கள்.

இலங்கையில் குறிப்பாக தமிழ் பேசும் சமூகத்திலிருந்து வெளிவரும் நூற்களின் அச்சமைப்பும், அந்த நூற்கள் வெளியிடப்படுகின்ற முறையிலான மாற்றங்கள் போன்றவைகளில் புதிய மாற்றங்களை கொண்டுவதற்கான வழிமுறைகளை, அதுவும் தமிழ் பேசும் தமிழ் எழுத்தாளர்களை பிரச்சினைகளை மனங்கொண்டு அவர்களுக்கான சாதகமான முறையிலான வழிமுறைகளை DIGITAL PRINTING துறையில் வெற்றிகரமாக பணியிற்றி ஐந்தாவது ஆண்டில் காலடி வைத்திருக்கும் HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT) LTD நிறுவனத்தினர் முன் வைக்கும் பணியினை ஆற்றுவதன் மூலம், இலங்கையின் தமிழ் நூற்களின் பதிப்புத்துறை வரலாற்றிலும் இடம்பிடிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்பது திண்ணம்.

வீடுவக

லா. ச. ரா.

முன்னொரு காலத்தில் கலைமகளில் மயிலாப்பூர் அம்மாமித் தமிழைத் தமிழ் நவீன இலக்கியமாக இங்கு பெரும்பாலும் பெண் ரஸிகர்கள் வாரா வாரம் விழுந்து விழுந்து படித்துக் கொண்டு, சுவைத்துக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் புதுமைப் பித்தன் தமிழ்ப் படைப்புலகில் தோன்றி, தமிழுக்கு ஒரு புத்துயிர் அளித்தார்.

இந்தக் கால கட்டத்திலேதான், லா. ச. ராமாமிர்தம், தி. ஜானகிராமன் போன்றோர் தமிழ்ப் படைப்புலகில் தோன்றி, தமிழுக்குத் தத்தமது கோணத்தில் புது வடிவம் அமைத்தார்கள்.

அந்தக் காலத்தில் லா. ச. ரா. என்ற மூன்றெழுத்துமே மந்திர வார்த்தைகள். உள்ளடக்கம் பத்தாம் பசலித்தனமான பார்ப்பானப் பின்னணியைக் கொண்டிருந்த போதிலும் கூட, கலை வடிவத்தை ஆக்கிக் காட்டுவதிலும், பாத்திர வார்ப்பைப் பூரணப்படுத்துவதிலும், மொழியை வளைத்துக் குழைத்து அம் மொழிக்கு ஒரு புதுவடிவம் அமைப்பதிலும் லா. ச. ரா. முன்னணி வகித்தார். அத்தகைய மதிப்பார்ந்த தமிழ்ப் படைப்பாளி சமீபத்தில் தனது 96-வது வயதில் நம்மை விட்டு மறைந்து விட்டார்.

60-களில் இவரைச் சென்னைத் தமிழ்ப் புத்தகாலயத்தில் ஒரு மாதகாலத்தில் பல தடவைகள் சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. எந்தவிதமான பந்தாவுமற்று, உண்மைக் கலைஞனாக அவர் உரையாடியது இன்னமும் நெஞ்சில் நிறைந்திருக்கின்றது. தமிழில் லா. ச. ரா பாணி என்ற கலைத்துவ வடிவம் காலாகாலமாக நிலைத்திருக்கும்.

அன்னாரது மறைவுக்கு மல்லிகையின் அஞ்சலியைச் செலுத்திக் கொள்ளுகின்றோம்.

- ஆசிரியர்

கடிதம்

நான் தற்செயலாக ஹட்டன் நூலகத்தில் தினக்குரல் படித்தேன். அதில் நூல் விமர்சனம் பகுதியில் தமிழ்மணி பாலேஸ்வரியின் அட்டைப் படத்துடனான மல்லிகை விமர்சனம் செய்யப்பட்டிருந்தது. பல வருடங்களுக்குப் பின் அவரின் படம் போட்டு கௌரவித்து, ஒரு நல்ல காரியத்தை மல்லிகை செய்துள்ளது. நன்றி!

அவரை எனக்கு எழுத்தாளர் என்ற முறையில் தெரியும். அவரின் சிறுகதைகள் படித்துச் சுவைப்பேன். நான் வசிக்கும் நகரில் மல்லிகை கிடைப்பதில்லை. தற்செயலாகத் தினக்குரலில் பார்த்தேன். பல முத்தான கதைகள் எழுதிய அவருக்கு ஏன் ஒரு சாஹித்திய பரிசு கிடைக்கவில்லை என்பது என் நீண்ட நாள் கவலை. இதிலும் இருட்டடிப்பா? பரவாயில்லை, உங்கள் பந்தலில் பூத்து விட்டார்.

நல்ல காரியம் செய்த உங்களுக்கு கோடி நன்றி. தொடர்க உங்கள் இலக்கியப் பணி. ஹட்டன். பி. முகம்மது மியான்.

சீமகால இலக்கியப் பரப்பில் இலக்கியம் சார் தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்ட ஒரு சஞ்சிகையாக நான் மல்லிகையை உணர்கிறேன். கால மாற்றங்களை வெகுவாக அவதானித்து ஆக்கங்களைத் தெரிவு செய்வதில் மல்லிகை முன்நிற்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. மல்லிகை ஒவ்வொரு இதழையும் வாசிக்கும் போது, அதற்கு உடனே விமர்சனம் எழுதி விட வேண்டுமென்று விரல்கள் துடிக்கும். ஆனால், வெறுமனே நுனிப்புல் மேய்தலுக் கூடான விமர்சனம் நடுநிலையானதாய் அமையாது என்பது எனது தனிப்பட்ட கருத்து.

தவிரவும் வெளிநாட்டில் வாழ்வதனால் உரிய காலத்தில் எதையும் பெற்றுப் படிப்பதில் சிரமம் இருக்கின்றது. கொஞ்சம் தாமதம் தான். என்றாலும், தவற விடுவதில்லை. புலம் பெயர்ந்து வாழ்வதில் இப்படியும் ஒரு அசௌகரியம் இருப்பது புகிறது.

1992 களில் மானா மக்கீன் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் தயாரித்த 'லைட் - ரீடிங்' என்னை எழுத்தாளனாய் மாற்றியது. 1997களில் மர்ஹூம் ஷம்ஸ் அவர்கள் சனி தினகரனில் தயாரித்து வழங்கிய புதுப்புனல்- என்னை கவிஞனாய் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. இன்று பேனாவால் பேசுகிறேன் என்ற எனது பத்தி எழுத்தின் மூலம் மல்லிகை (டொமினிக் ஜீவா)

என்னை சர்வதேசத்திற்கும் அறிமுகப்படுத்துகிறது. இது எனக்கான ஒரு புதிய தரிசனம்.

எனது சாரளத்தினூடாக நான் இப்படி ஒரு தரிசனத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால், மல்லிகையின் தாராள மனம் என்னையும், என் எழுத்தையும் தாங்கி எனக்குள் இருக்கும் இன்னொரு அவதானப் பாதையை ஆழமாப்ப்பதிக்க உதவுகின்றது.

கண்வெடிக்காத சின்னப் பூனைக் குட்டியாய் இலக்கிய உலகில் ஒரு வட்டத்திற்குள் நின்று குறாவித் திரிந்த என்னை, விளிக்க வைத்து என் தேடுதல் தளங்களை விரிவாக்கவும், பெருக்கவும் மல்லிகையும் தூண்டு கோலாய் அமைகிறது என்பதை நான் சொல்லத்தான் வேண்டும்.

இலக்கியம் என்பது ஓர் ஆத்மார்த்தமான உலகம்! ரசனையுள்ளவர்கள் கூடிக் கலையும் சாம்ராஜ்யம். ஒரு நெருங்கிய நண்பனை விடவும், இலக்கியத்தை நேசிக்கக் கற்றுத் தந்தது என்றால், அது மல்லிகைதான். என் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாத ஆழமான பக்கங்களை எழுத்தில் இறக்கி என் மனச் சமையை இறக்கிக் கொள்கின்றேன். பொதுவாகவே எல்லா எழுத்தாளர்களும் அப்படித்தான் என்று நினைக்கின்றேன். ஒவ்வொரு படைப்பாளியினதும் பிரதிகளின் பின்புலத்தில் ஏதோ ஒரு வகையில் அவர்களது அநுபவமும் பிணைந்திருக்கும் என்பதும் எனது கணிப்பாடும்.

எனது எழுத்துக்களுக்கு தொடர்ந்தும் களம் தரும் மல்லிகையும் டொமினிக் ஜீவா அவர்களும் என் நாளில் மறக்க முடியாதவர்கள் ஆகிப் போனார்கள்.

இனி, மல்லிகை செப்டெம்பர் இதழ் பார்த்தேன். தமிழ்மணி பாலேஸ்வரி அவர்களின் அட்டைப் படத்துடன், அவர் பற்றிய குறிப்புகளை செல்லக்கண்ணு எழுதியிருந்தார். நாம் அறியாத எத்தனையோ பெண் எழுத்தாளர்கள் உள்ளார்கள் என்பது அந்தக் கட்டுரையின் மூலம் எனக்குப் புலப்பட்டது.

மா. பாலசிங்கம் வழங்கும் இரசனைக் குறிப்புகள் பிரமாதம். அத்தோடு ஆ. சிவ நேசச்செல்வனின் ஊடகத்துறை சார்பான கட்டுரையும் செங்கை ஆழியானின் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள் பற்றிய ஆய்வும் பிரயோசனமான கட்டுரைகள். தவிரவும், மேமன் கவி தொடர்ந்து திரட்டித் தரும் மின் வெளிதனிவே சிறப்பாகவுள்ளது.

தூண்டில்- சண்டி இழுக்கிறது. மல்லிகைக்கு எழுதும் எழுத்தாளர்கள் தூர நோக்கும், தூய சிந்தனையும் மிக்கவர்களாகவே அவர்களின் ஆக்கங்களை உற்று நோக்கும் போது, தோன்றுகின்றது. இருந்தும் அடிக்கடி ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் குறிப்பிடப்படுவது போல், விட்டுக் கொடுப்பும், புரிந்துணர்வும் தான் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சிக்கும், நிரந்தரமான சமாதானத்திற்கும் வழிவகுக்கும். எனவே, ஆக்க கர்த்தாக்கள் புரிந்துணர்வை வலியுறுத்தும் ஆக்கங்களை முன்னிலைப்படுத்துதல் ஒரு ஆரோக்கியமான சூழலை உண்டு பண்ணும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

மல்லிகையின் தொடர்வருகையையும், வளர்ச்சியையும் தொடர்ந்தும் யாசிக்கின்றேன்.

டோஹா கட்டார். நாச்சியாதீவு பர்வீன்.

எங்காவது மன ஆதங்கம்

-௭௮௮௮௮௮௮

பலர் நேரடியாகவே கேட்டு வைத்தார்கள். இன்னும் சிலரோ தொலைபேசியில் அடிக்கடி விசாரித்தார்கள். “என்ன? என்ன காரணம்?” என்றார்கள்.

“அந்தக் காலத்திலிருந்தே மிக நெருக்கமாகப் பழகி, இயக்கத்துடன் இயங்கி வந்த பேராசிரியர் சிவத்தம்பிக்கு உங்களால் ஓர் பாராட்டு விழாவொன்றை ஏன் நடத்த முடியாமல் போய்விட்டது?” எனக் குரலில் கோபம் கொப்பழிக்க என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டனர்.

நாங்கள் சும்மா பார்வையாளர்களாக இருந்து விடவில்லை. என் கைப்பட அழைப்பனுப்பி, காத்திரமான இலக்கிய நண்பர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து, விநோதன் மண்டபத்தில் கூட்டம் நடத்தி, பேராசிரியருக்குப் பாராட்டு விழா நடத்த ஏகமனதாக முடிவெடுத்தோம்.

அதற்கிணங்க நான் உட்பட சில நண்பர்கள் பேராசிரியரின் வீடு தேடிச் சென்று, ஒப்புதல் பெறக் காத்திருந்தோம்.

“மகளுக்குத் திருமணம் நடைபெற உள்ளது. முடிந்ததும் நிச்சயமாக விழாவுக்கு ஒப்புக் கொள்கின்றேன்”. என்றார், அவர்.

அவரது மணிவிழா யாழ்ப்பாணத்தில் வெகுகோலாகலமாக நடைபெற்ற சமயம் நானும் இலக்கியப் பங்கு வகித்தேன். முட்டையடியின் போது அவரது அருகாமையில்தான் நின்றேன். அந்த உரிமைப்பாட்டுடன் அவரிடம் ஒப்புதலுக்குக் காத்திருந்தோம்.

விழாச் சம்பந்தமாக திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் பேராசிரியர் வீட்டாருடன் அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

மகள் திருமணமும் இனிதே முடிந்தது.

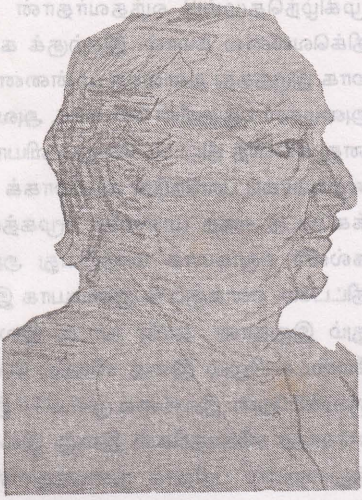
பார்த்தால், ‘ஞானம்’ என்ற கணவன்- மனைவி பெயர் கொண்ட குடும்பத் தனிமனித இலக்கிய நிறுவனம் விழாவெடுப்பதாக அறிவித்திருந்தது.

அப்படியானால் தன்னுடன் காலா காலமாக ஓர் அணியில் திரண்டு இலக்கிய இயக்கம் நடத்தியவர்களை நிராகரிக்கிறாரா, பேராசிரியர்?

இடையே நமது பொச்சரிப்புக்களை ஊடாட விடக் கூடாது என்ற நோக்கில் நாங்கள் சகலரும் அந்தப் பாராட்டு விழாச் சிறப்புடன் நடைபெற மனப்பூர்வமாக விருப்பம் தெரிவித்து, அவ்விழாவிலும் கலந்து கொண்டோம். அதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணையில்லை. இதுதான் நடந்த நிகழ்ச்சி.

எங்களில் பலர் அரைநூற்றாண்டுக்கு மேலாக இலக்கிய இயக்கங்களில் கலந்து கொண்டுள்ளோம். ஆனால், எமது மனைவிமாரைத் தகுதிக்கு மீறிப் புகழ் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரத் தெண்டிக்கவில்லை.

காலம் காலமாக இலக்கிய இயக்கத்திற்குப் பங்குப் பணியாற்றிய ஓர் இலக்கிய முன்னோடிக்கு நாம் நமது வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவிக்க இருந்தும் அதையும் கடந்து வெறும் தனிமனிதக் குடும்ப ஆதிக்க இலக்கிய நிகழ்வுக்கு முதன் முதலில் போய்க் கலந்து கொண்டாரே என்பதுதான் எமது மனச் சங்கடம்.

தூண்டில்

டொமினிக் ஜீவா

வட மாகாணம் கலை பண்பாட்டலுவல்கள் கல்வி அமைச்சு முன்னின்று நடத்தியது. இந்த விழாவில் இரண்டு நாள் மேடையிலும் கவிஞர் வில்வரத்தினம் அரங்கு, செம்பியன் செல்வன் அரங்கு, இளங்கீரன் அரங்கு என நமது மறைந்த படைப்பாளிகளின் நாமத்தினால் அரங்கு அமைத்துச் செயல்பட்டதை மேடையிலேயே நான் மனந் திறந்து பாராட்டிப் பேசினேன். இந்த அரங்குகளுக்குத் தலைமை வகித்தவர் நமது செங்கை ஆழியான். நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து அளித்தவர்கள் செயலாளர் இ. இளங்கோவன், உதவிப் பணிப்பாளர் திருமதி என். சிறிதேவி அவர்கள். இந்த மண்ணில் நடந்தேறி வரும் இலக்கிய மாற்றத்தின் அறிகுறியே இந்த-இருநாள் விழாவாகும்.

✉ பல தமிழர் விரோதச் சட்டங்களை கடந்த பல காலமாக ஆற்றிவரும் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில், தமிழால் வளர்ந்து வரும் மல்கிகை பற்றிக் குறிப்பிடவுரிய பெருமை தரக் கூடிய விஷயமா, என்ன?

கொழும்பு- 14.

ச. சந்திரா.

இது சம்பந்தமாக வேறொரு இடத்தில் எனது கருத்துக்களைப் பதிவு செய்திருக்கின்றேன். இதே நாடாளுமன்றத்தில் தானே நமது தமிழ் பெருந் தலைவர்கள் எல்லாம் தமிழர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அதன் பெறுமானங்களையெல்லாம் சுடச் சுட

✉ மறைந்து சென்ற தலைமுறை எழுத்தாளர்களைப் பற்றி நீங்கள் எண்ணிப் பார்ப்பதுண்டா?

வவுனியா. சி.ஆர். சுருணசபேசன்.

✉ அவர்கள் தமது வாழ்வில் இட்டு வைத்து விட்டுப் போன பசளையில் தானே மல்லிகை இன்று வரைக்கும் செழித்து வளர்ந்து வருகின்றது. கைவாசபதி, இளங்கீரன், ஏச். எம். பி., சில்லை யூர், டானியல், ரஸிகமணி, வரதர் போன்றோரை நான் இடையிடையே நினைத்துப் பார்த்து, என்னை நானே புதுப்பித்துக் கொள்வதுண்டு.

சென்ற மாதம் 27- 28ந் திகதிகளில் வவுனியாவில் இரண்டு நாட்களாக நடைபெற்ற இலக்கியப் பெருவிழாவை-

அருபவித்து வந்துள்ளனர். இன்றும் கூடத் தமிழ்த் தலைவர்கள் அதில் அங்கம் வகித்துக் கொண்டு தானே இருக்கின்றனர். இலவசக் கல்வித் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது கூட, இதே மன்றத்தில் தானே? ஒன்றை நீங்கள் மறந்து விடக் கூடாது. நமக்கெதிரான மன்றம் என்பதற்காக, அங்கு பேசப்பட்ட சர்வதேசப் பெறுமதியான கருத்துக்களை, நாம் கவனிக்கத் தவறக் கூடாது. வரலாற்றுப் பதிவு மிக்க தகவல் அது, மல்லிகை பற்றியும் அதன் ஆசிரியரைப் பற்றியும் அஸ்வர் ஹாஜியார் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட அந்தப் பாராட்டுரை உலகப்பாராளுமன்றம் எதிலுமே நடைபெறாத சர்வதேசப் பெருமை மிக்கது! அது தமிழுக்குக் கிடைத்த உலகப் பெரும் பாராட்டு . ஏன் இதைச் சுருக்கிப் பார்த்து, தமிழன் கோணத்தில் சிந்திக்கிறீர்கள்? நான் உலகச் சொத்து. மல்லிகை தமிழின் சொத்து. நாளைய வரலாறு இதைத் தான் ஆவணமாகப் பதிவு செய்யும்.

✉ **நீங்கள் மல்லிகை ஆசிரியராக மரரா மல் இருந்திருந்தால், என்னவாக இருந்திருப்பீர்கள்?**

கொக்குவில். எஸ். தவராஜா.

☞ வெறும் எழுத்தாளனாகத் தான் எழுதிக் குமித்துக் கொண்டிருப்பேன்.

✉ **சிங்கள மக்களால் சூழப்பட்டு வாழும் பிரதேசங்களில் இருந்து இலக்கியப் படைப்புக்கள் வருவது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?**

பாத்திமா சகிமா.

☞ இப்படியான சூழ்நிலையிலிருந்து

முகிழ்ந்தெழும்பி வந்தவர்தான் நமது திக்வெல்லை கமால். இதற்குக் காரணமாக இருந்தது தலைவர் முன்னை நாள் அமைச்சர் பதுறுதீன் மொகமட் அவர்களினது கல்வித் திட்டம். வெறும் வியாபாரச் சமூகமாகப் பல்நெடுங் காலமாகக் கணிக்கப்பட்டு வந்த முஸ்லிம் சமூகத்தைக் கல்விச் சமூகமாக மாற்றியது அவரது திட்டமே. எனக்குப் பெருமையாக இருப்பதும் இதுதான். தமிழ் நாட்டு இலக்கிய மேடைகளிலும் இதை விதந்து பேசியுமிருக்கின்றேன். இலங்கை முஸ்லிம் இளஞ்சகோதர சகோதரிகள் இன்று இலக்கியத்துறையில் புதிதாக நுழைந்துள்ளனர். பிரமிப்பாக இருக்கிறது. அவர்களது ஆக்கங்களை நோக்கும் போது. காத்திருந்து பாருங்கள், இவர்களில் பலர் எதிர் காலத்தில் அற்புதமான படைப்பாளிகளாக நிக் சயம் திகழ்வார்கள்.

✉ **இளம் தலைமுறைப் படைப்பாளிகள் எதிர்காலத்தில் காத்திரமான இலக்கியப் படைப்புகளைத் தருவார்களா?**

ஹோரவப்பொத்தானை. பாத்திமா சகிமா

☞ நாங்கள் ஆரம்ப கால எழுத்தாளர்களாக இருந்த போது, நாமே திணிக்கப்பட்ட இலக்கியக் காட்டை அழித்து, நமக்கென்றொரு பாதை சமைக்க வேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தோம். இன்றோர் விசாலமான பாதையை உருவாக்கித் தந்துள்ளோம். நாம் இளைஞர்களாக இருந்த காலத்தில் தகவல் தொடர்புகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இன்று உலகப் பரப்பே வீட்டுக்குள் உள்ள நாற்சதுரப் பெட்டிக்குள் வந்து

குடியேறிவிட்டது. எனவே, மிக நுட்பமாகவும் தேடுதல் முயற்சியும் வாய்க்கப்பட்டுவதற்கு, இளைஞர்களும், யுவதிகளும் ஒரு சர்வதேசத்தைப் படைப்பைத் தமது படைப்பால் உருவாக்குவார்கள் என மெய்யாகவே நம்புகின்றேன்.

✉ மல்லிகையை இன்னும் இன்னும் கவர்ச்சியாகவும், புதுமையாகவும் வெளிக் கொணர்ந்தால் என்ன? அது காலத்தின் தேவையல்லவா?

புத்தளம். எம். மோகன்தாஸ்.

✉ பெற்ற அன்னைக்கு நவீன உடை உடுத்தி உலவ விட்டால் என்ன என்றும் கேட்கலாம். மல்லிகை என்றால் இதுதான். எளிமைதான் அதன் தவக்கோலம். அன்று முதல் இன்று வரை எனது உடையை அவதானித்து வந்திருப்பீர்கள். ஜீவ எளிமை அது. நவீன உடைக்குள் புகுந்து நான் நடமாடினால், அது நானல்ல, வேறு யாரோ! மாஸ்கோ சென்றிருக்கின்றேன், பாரிஸ் போயிருக்கின்றேன், லண்டன், பேர்லின் எல்லாம் பிரயாணம் செய்திருக்கின்றேன். விமானத்திற்குள் என்னை உற்று உற்றுப் பார்த்தார்கள். நான் எனது தனித்துவத்தை இழந்து விடவில்லை. எனது தனித்துவங்களின் குறியீடாகவே ஒழுக்கத்தையும் அதன் வெளியீடாகவே உடையையும் இதுவரையும் பாதுகாத்து வருகின்றேன். மல்லிகையும் அந்தக் குறியீடுகளின் ஒரு வடிவமே. எனது மகன் நவீன சாதனங்களைக் கையாண்டு வரும் நிபுணனாக மலர்ந்திருக்கின்றார். வாசன் மகன் ஆனந்த விகடனைப் பிற்காலத் தில் பொறுப்பேற்று மாற்றியமைத்தது போல, கால மாற்றமும், தலைமுறைத் தேடல் முயற்சியும் புதிய வடிவங்களைத் தந்துதவலாம். ஆனால், நான் கையால் ராட்டை

யில் நூல் நூற்று உடை தயாரித்த காந்தி காலத்தை என்றுமே விசுவசிப்பவன். மதித்துப் போற்றுவவன்.

✉ மல்லிகைப் பந்தவின் வெளியீடாக முன்னரெல்லாம் அடிக்கடி நூல்களை வெளியிட்டு வந்தீர்கள். இப்பொழுது சமீப காலமாக, மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் வெளிவரக் கால தாமதமாகின்றதே, என்ன காரணம்? பொருளாதார நெருக்கடியா?

சிலாபம். அ. அன்பானந்தன்.

✉ இல்லை. நான் மல்லிகையை இத்தனை சுறுசுறுப்பாகவும் தூர திருஷ்டியுடனும் ஆரம்பித்தது எனது புகழுக்காகவோ, பிரபலத்திற்காகவோ அல்ல. இந்த மண்ணில் முகிழ்ந்தெழும்பும் இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களை உருவாக்கி, நாட்டிற்களிப்பதற்காகவே என்னை நானே அர்ப்பணித்து உழைத்து வருகிறேன். அவர்களது படைப்புக்களைத் தொகுத்து நூலுருவில் மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் வெளியிட்டு வந்தேன்.

✉ இதில் ஆச்சரியம் பாருங்கள். என் உழைப்பின் மூலம் சம்பாதித்த ஆயிரக் கணக்கான ரூபாக்களை முதலீடு செய்து நண்பர்களின் புத்தகங்களை வெளியிட்ட போது, நூல் எழுதிய எழுத்தாளர்கள் சிலர், தமது புத்தகத்தின் முதற் பிரதியைக் கண்டு களித்தவுடனேயே தமது நூலையும், எனது முதலீட்டையும் வசதி கருதி மறந்து போய் விடுகின்றனர். அந்த நூல்களைச் சந்தைப்படுத்த நான் படுகின்ற சிரமங்களை எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. சிலர் தோள் கொடுத்து உதவியதும் உண்மை தான்.

✉ இது எனக்கொரு படிப்பினையாகக் கடந்த காலங்களில் எனக்கு ஏற்பட்டு

ள்ள புதிய அநுபவம். எனவே ஆழமாகச் சிந்தித்து, மிக நிதானமாகவே செயல்படத் தீர்மானித்துள்ளேன். நான் எதையும் மன்னிப்பேன். எனது ஆத்மார்த்தி கமான உழைப்பையும், நல்லெண்ணத் தையும் தங்களது வளர்ச்சிக்கும் குறுக்கு வழிப் பிரபலத்திற்கும் பயன்படுத்த நினைத்துக் காரியமாற்ற நினைக்கும் எவரையுமே இனங் கண்டு ஒதுக்கவும் தயங்க மாட்டேன்! தட்டுங்கள்- திறக்கப்படும்!

✉ **நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் இன்று கூட, வியந்து பேசப்படுகின்ற சென்னை 'சரஸ்வதி' சஞ்சிகையில் நீங்கள் உட்பட, முருகையன் ஈறாகச் சுமார் 15 எழுத்தாளர் களினது சிறுகதைகள் வெளியாகியுள்ளதைச் சமீபத்தில் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பார்த்தேன். அவைகளை ஒன்று கூட்டித் தொகுத்து 'சரஸ்வதியில் எழுத்தவர் கதைகள்' என்றொரு தொகுப்பை 'மல்விகைப் பந்தல்' வெளியீடாக வெளியிட்டால் என்ன?**
கல்கிசை. சி. குமாரலிங்கம்.

✉ நல்ல யோசனை. இந்த யோசனையைத் தமிழகத்துப் பதிப்பாளர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன். மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீட்டகம் நீங்கள் நினைப்பது போல, அப்படியொன்றும் பொருளாதாரப் பின்புலம் கொண்டதல்ல. ஓர் இலட்சியத்திற்காக இயங்கி வரும் ஸ்தாபனம். நல்லெண்ணம் படைத்தவர்களின் பின்னணி கொண்டு, புத்தகங்களை வெளியிட்டு வருகின்றது. இருந்தும் சில ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளை அமுல் நடத்த முடியாமல் இருக்கின்றதே!

✉ **வவுனியாவில் நடைபெற்ற-ஒரு முடி நான் இலக்கிய விழாவிலும் நான் கலந்து கொண்டேன். உங்களது இலக்கியப் பேச்சுக் கேட்டு. உட்பட, வயசுக்கேற்ற மருந்து**

உங்களது உரையில் காணக் கூடியதாக இருந்தது. அது சரி, வவுனியா மண்ணின் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

வவுனியா. க. வரதராஜன்.

✉ வளர்ந்து வரும் இலக்கியப் பூமி அது. நான் அவ்விழாவிற்கு வர ஆயத்தப்படுத்திய போது, "சனங்கள் எங்கே வரப் போகினம்? யுத்தமும், ஆட்கடத்தலும் மலிந்துள்ள அந்த ஊரில் இலக்கிய விழா நடத்துவதே வீண் வேலை!" என வாப் விட்டுச் சொல்லி என்னைப் பயமுறுத்தப் பார்த்தனர். எனக்கு அப்படியான விழா வென்றை நேரில் பார்த்து விடுவோமே என்ற ஆர்வம். நேரில் விழாவைப் பார்த்த போது பிரமித்துப் போய்விட்டேன். என்ன தான் அழிவுகள், நாசங்கள் தமிழ்நாட்டி கட்டவிழ்த்து விட்டாலும்! தமிழினம் கிறாங்காது. வெட்ட வெட்டத் தளைக்கும் ராவணன் தலையது!

✉ **'தூண்டில்' கேள்வி பதில்கள் நூலாக வெளிவருமா?**
வத்தளை. ச. ப. சடகோபன்.

✉ நிச்சயமாகத் தூண்டில் கேள்வி-பதில்கள் புத்தகமாக வெளிவரும். முன்னர் ஒரு பதிப்பும் பின்னர் திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு மே 97லிலும் புத்தகமாக வெளிவந்துள்ளது.

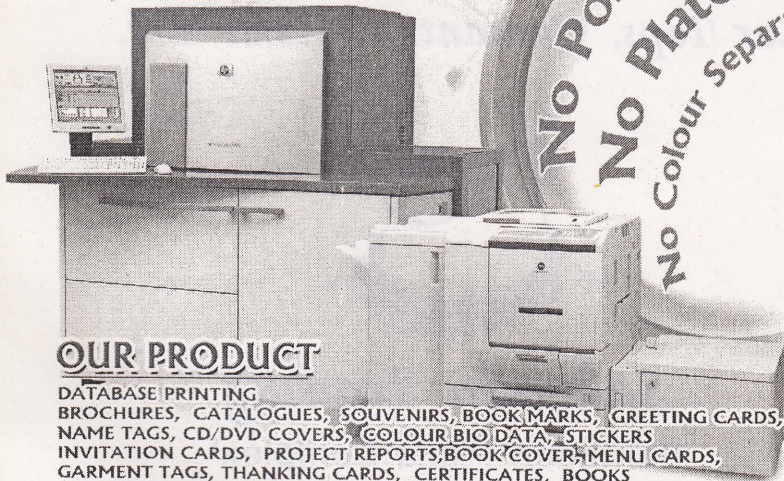
ஒன்றைக் கவனமாக மனசில் வைத்திருங்கள். நான் ஒவ்வொரு பிரச்சினையைப் பற்றியும் வெகு ஆழமாகச் சிந்திப்பவன். எழுத்தில் பதிய வைப்பவன். வருங்காலத்தில் எனது ஒவ்வொரு எழுத்தும் ஆவணமாகக் கொள்ளப்படும். எனவே இயல்பாகவே அவை அத்தனையும் நூற்களாக வெளி வந்தே தீரும்!

Quick Services on
DIGITAL OFFSET PRESS

By
hp indigo and **KONICA MINOLTA**
Digital Machine

We have introduced
Plastic Cards & Scratch Cards

OUR PRODUCT

DATABASE PRINTING,
BROCHURES, CATALOGUES, SOUVENIRS, BOOK MARKS, GREETING CARDS,
NAME TAGS, CD/DVD COVERS, COLOUR BIO DATA, STICKERS
INVITATION CARDS, PROJECT REPORTS, BOOK COVERS, MENU CARDS,
GARMENT TAGS, THANKING CARDS, CERTIFICATES, BOOKS
POSTERS, CD STOMMER, TRANSPARENCY SHEET, PLASTIC CARDS,
SCRATCH CARDS, VISITING CARDS,

HAPPY DIGITAL CENTRE (Pvt) Ltd

Head Office

No: 75/1/1, Sri Sumanatissa Mawatta,
Colombo-12, Sri Lanka.

Tel: +94 11 4937336

Branch

No. 107 B, 1/1, Calle Road,
Colombo- 06.

Tel : 011-2553520

web : www.happydigitalcentre.com e mail : info@happydigitalcentre.com

Mallikai

DECEMBER 2007

GOLD COVERING JEWELLERIES

*Bangles, Chains, Necklaces,
Ear Tops, Guaranteed Items Etc.*

Salmaan Trading

'Santhosh Plaza Complex'

1st Floor,

229-1/14, Main Street,
Colombo - 11.

Tel : 011 2394512

Hot Line : 077 6661336

